

**Przedmiotowy system oceniania z języka polskiego
w Salezjańskim Liceum Ogólnokształcącym
im. Henryka Sienkiewicza**

Cele oceniania osiągnięć uczniów na lekcjach języka polskiego:

Celem oceniania jest gromadzenie informacji na temat postępów ucznia w zakresie:

- znajomości dziedzictwa literackiego i kulturowego
- rozumienia tradycji narodowej i europejskiej oraz rozpoznawania jej obecności we współczesnej literaturze
- interpretacji dzieł literackich w różnych kontekstach
- rozpoznawania i hierarchizowania wartości w omawianych dziełach literatury
- orientacji w zjawiskach artystycznych we współczesnej kulturze i ich wartościowania.

Wymagania edukacyjne z języka polskiego

Ucznia obowiązuje:

- opanowanie wiadomości i umiejętności wskazanych w wymaganiach edukacyjnych z języka polskiego na poziomie podstawowym lub rozszerzonym
- znajomość zagadnień historycznoliterackich oraz problemów związanych z omawianymi tekstami literackimi; mogą one być opracowane przez ucznia na różnym poziomie odpowiadającym określonej ocenie
- znajomość pojęć z zakresu teorii literatury, filozofii, sztuki, pomocnych przy interpretacji tekstów literackich, wskazanych w opisie wymagań
- znajomość lektur przewidzianych w programie nauczania

Ocenie podlegają:

a) **wiedza merytoryczna** (przede wszystkim wiadomości wynikające ze znajomości lektur obowiązkowych, a także znajomość pojęć i definicji z historii i teorii literatury oraz nauki o języku)

b) **umiejętności**

c) **postawa ucznia:** stopień zaangażowania w proces kształcenia – aktywność przejawiająca się zgłaszaniem i udzielaniem odpowiedzi, aktywne słuchanie, sporządzanie notatek, posiadanie na lekcjach podręcznika lub lektury – obowiązkowo; wykonywanie poleceń i uczestnictwo w pracach zespołów, systematyczne wykonywanie zadań domowych, gotowość do wykonywania zadań dodatkowych, udział w konkursach przedmiotowych, olimpiadach itp.), frekwencja.

FORMY SPRAWDZANIA OSIĄGNIĘĆ UCZNIÓW

1. Różnego typu testy pisemne (sprawdziany wiadomości i umiejętności, testy sprawdzające umiejętność czytania ze zrozumieniem tekstów literackich i nieliterackich, nie muszą być wcześniej zapowiedziane, testy sprawdzające znajomość lektur).
2. Wypracowania i inne prace pisemne: krótko-, średnio- i długoterminowe (np. wypowiedzi argumentujące, szkice interpretacyjne, szkice krytyczne interpretacje porównawcze, notatki syntetyzujące, krótkie odpowiedzi, streszczenia)
3. Wypowiedzi ustne (odpowiedź na pytania nauczyciela, referowanie zagadnień, udział w dyskusji, spontaniczne zabieranie głosu).
4. Recytacja utworów literackich.
5. Praca w grupie - zasady oceniania pracy grupowej nauczyciel określa przed wykonaniem zadania; ocenę może otrzymać osoba referująca efekty działań grupy (wybrana przez jej członków lub wskazana przez nauczyciela – tzw. lider) bądź też cała grupa (każdy wg przydzielonej funkcji); udział w dyskusji (waga argumentów, etyka i kultura wypowiedzi, dokumentowanie tez)
6. Inne sposoby, np.:
 - referaty
 - prezentacje wyszukanych i opracowanych materiałów źródłowych
 - udział w przedstawieniach teatralnych organizowanych na terenie szkoły
 - prace nadobowiązkowe ustalone z nauczycielem, np. projekt, informacje na szkolnej stronie internetowej, gazetka, audycja, film, prezentacja w PowerPoincie, ankieta, reportaż, wywiad itp.
7. Prezentacja przez ucznia szczególnych umiejętności i zainteresowań wykraczających poza program nauczania danego przedmiotu.
8. Kreatywny udział w olimpiadach i konkursach przedmiotowych

9. Przygotowanie ucznia do lekcji (zeszyt z samodzielnymi notatkami, podręcznik, tekst lektury)

CZĘSTOTLIWOŚĆ SPRAWDZANIA OSIĄGNIĘĆ

1. Pisemne sprawdziany wiadomości i umiejętności:

- 1 godzinne lub 2 godzinne sprawdziany wiadomości na zakończenie działu programowego lub jego części dotyczące problematyki omówionych tekstów literackich, wiedzy o epoce, wiedzy o języku i z poetyki.
- kartkówki z 1-3 ostatnich jednostek tematycznych. Kartkówka nie może trwać dłużej niż 20 min; bez zapowiedzi obejmuje materiał bieżący – 3 ostatnie tematy (jeśli jeden temat został zrealizowany na dwóch godzinach lekcyjnych, wówczas kartkówka obejmuje cztery tematy wstecz). Z zapowiedzią – materiał ustalony przez nauczyciela, co najmniej z tygodniowym wyprzedzeniem (kartkówka z treści lektury nie musi być zapowiedziana).

2. Prace pisemne, zarówno klasowe, jak i domowe - co najmniej dwie w semestrze. Praca pisemna to wypracowanie będące dłuższą samodzielną wypowiedzią o różnym charakterze, np. rozprawka, esej, wypowiedź interpretacyjna, szkic krytyczny, interpretacja porównawcza; przedmiotem rozważań może być utwór liryczny, fragment tekstu jako klucz do odczytania utworu, sposób ujęcia tego samego motywu, tematu w utworach)

3. Testy czytania ze zrozumieniem.

4. Dyktando diagnozujące, sprawdziany interpunkcyjne – szczególnie w pierwszym miesiącu nauki w klasach pierwszych

OCENIANIE FORM AKTYWNOŚCI UCZNIĄ

1. Ocena ze sprawdzianu składa się z:

- informacji o liczbie punktów uzyskanych za każde zadanie i za całą pracę klasową
- stopnia szkolnego
- komentarza ustnego lub pisemnego do stopnia; wskazanie sukcesów, braków oraz wskazówki do dalszej pracy.

Oceny ze sprawdzianów ocenionych w późniejszym terminie mogą być wstawione jedynie za zgodą ucznia. Sprawdzone prace uczniowie otrzymują do wglądu na lekcji, a rodzice na zebraniach lub w innym umówionym wcześniej z nauczycielem terminie. Każda uzyskana ocena może być poddana umotywowaniu przez nauczyciela w ciągu tygodnia od jej otrzymania.

Prace klasowe zapowiadane są uczniom z co najmniej tygodniowym uprzedzeniem (wpis do dziennika). W przypadku absencji nauczyciela zapowiedziana praca klasowa odbywa się na pierwszej lekcji po przyjsciu ze zwolnienia.

Ocenią pracę klasową uczniowie otrzymują w czasie nie dłuższym niż 21 dni robocze od jej napisania.

Uczeń nieobecny (nieobecność usprawiedliwiona) na zapowiedzianym sprawdzianie jest zobowiązany do zaliczenia tego sprawdzianu w terminie wyznaczonym przez nauczyciela; nieprzystąpienie do sprawdzianu skutkuje oceną niedostateczną. Umyslna nieobecność na lekcji, na której był przeprowadzony sprawdzian, powoduje wystawienie uczniowi oceny niedostatecznej. Uczeń, któremu udowodniono ściąganie na sprawdzianie otrzymuje ocenę niedostateczną. Jest to ocena ostateczna.

Sprawdzone prace uczniowie otrzymują do wglądu na lekcji, a rodzice na zebraniach lub w innym umówionym wcześniej z nauczycielem terminie. Prace klasowe nauczyciel przechowuje w szkole przez jeden rok. Każda uzyskana ocena może być poddana umotywowaniu przez nauczyciela w ciągu tygodnia od jej otrzymania.

2. Ocena z kartkówki najczęściej składa się z:

- liczby punktów za rozwiązanie zadań
- stopnia szkolnego

3. Uczeń otrzymuje z pracy pisemnej (sprawdziany, testy, kartkówki) ocenę:

NIEDOSTATECZNA (1)	NIEDOSTATECZNA + (1+)	
0%-35%	36%-40%	
DOPUSZCZAJĄCA – (2-)	DOPUSZCZAJACA (2)	DOPUSZCZAJACA+ (2+)
41% - 45%	46% -55%	56% - 60%

DOSTATECZNA – (3-)	DOSTATECZNA (3)	DOSTATECZNA + (3+)
61% - 65%	66% - 70%	71%-75%
DOBRY- (4-)	DOBRY (4)	DOBRY+ (4+)
76% -77%	78% - 84%	85% - 90%
BARDZO DOBRY- (5-)	BARDZO DOBRY (5)	BARDZO DOBRY + (5+)
91% - 96%	97% - 98%	99%
-----	CELUJĄCY (6)	-----
-----	100%	-----

4. Prace pisemne, tzw. wypracowania są oceniane z uwzględnieniem następujących kryteriów:

- realizacja tematu wypowiedzi
- elementy retoryczne
- kompetencje literackie i kulturowe
- kompozycja tekstu
- język
- styl
- ortografia
- interpunkcja

Przy ocenianiu prac pisemnych należy zwrócić uwagę na estetykę, niedopuszczalne jest (ze względów wychowawczych), by pojawiały się w nich skreślenia lub by były zapisane na kartkach wyrwanych z zeszytu. Czytelność pisma może wpłynąć na obniżenie oceny do niedostatecznej włącznie. W wyjątkowych sytuacjach nauczyciel może odmówić oceny pracy.

Pisemne prace domowe uczeń zobowiązany jest oddać w ustalonym terminie. Nieoddanie pracy skutkuje oceną niedostateczną.

Pisemne prace domowe („wypracowania”) uczniowie wykonują na kartkach formatu A4, opatrzonych imieniem i nazwiskiem oraz tematem pracy. Nauczyciel może żądać przesłania prac drogą elektroniczną. Po sprawdzeniu i przedstawieniu ich uczniom są one przechowywane w szkole przez nauczyciela. Mają do nich wgląd rodzice.

5. Ocenie podlegają notatki prowadzone samodzielnie. Najważniejsze kryteria to:

- systematyczność (wszystkie tematy odnotowane)
- rzetelność (zawierają informacje podane na lekcji lub w zalecanym fragmencie podręcznika lub opracowania).

Niewywiązanie się z tych dwóch obowiązków skutkuje oceną niedostateczną.

Ekspozycja treści najważniejszych (może być forma konspektu), selekcjonowanie poznanego materiału, konkretność i jasność zapisu powodują wystawienie uczniowi wysokiej oceny.

6. Pełną ocenę za aktywność można wystawić uczniowi, który na lekcji poświęconej nowemu tematowi potrafi wzbogacić treść lekcji o informacje uzupełniające, wziąć udział w dyskusji, prezentując przemyślane i uzasadnione stanowisko, wskazać kierunek interpretacyjny właściwy danemu utworowi.

Wypowiedzi trafne, lecz niepełne, można odnotowywać poprzez „plusy”, które po osiągnięciu określonej liczby (np. pięć) zamienione są na ocenę *bardzo dobrą*.

Wypowiedzi odtwórcze (powtarzanie zdania nauczyciela, przedmówcy, podręcznika) należy pomijać przy ocenianiu.

7. W przypadku stwierdzenia całkowitego braku uczestnictwa w lekcji (zagadnięty uczeń nie wie, o czym mowa na lekcji, nie wykonuje poleceń itp.) możliwe jest wystawienie oceny niedostatecznej.

8. Zasady oceniania wypowiedzi ustnych:

Odpowiedź ustna – to niezapowiedziane sprawdzenie umiejętności komponowania wypowiedzi ustnej (wysławiania się) uczniów, wnioskowania oraz ich wiedzy merytorycznej. Swym zakresem odpowiedź ta obejmuje materiał trzech ostatnich tematów (jeśli jeden temat został zrealizowany na dwóch godzinach lekcyjnych, wówczas odpowiedź obejmuje cztery tematy wstecz, trwa 5–10 minut).

Nauczyciel ocenia wiedzę ucznia, jego sposób wysławiania się, tj. słownictwo, umiejętność konstruowania zdań i dłuższych wypowiedzi, także dykcję.

Uczeń może być wywołany do odpowiedzi kilkakrotnie w ciągu jednego semestru.

kryteria oceny wypowiedzi ustnej	Wymagania konieczne i podstawowe (dopuszczający i dostateczny)	Wymagania rozszerzone, dopełniające i wykraczające (dobry i bardzo dobry)
sposób realizacji tematu	<ul style="list-style-type: none"> - trafny dobór materiału rzeczowego, - znajomość, zrozumienie i na ogół poprawna interpretacja tekstów, - wykazanie się zrozumieniem tematu, - podjęcie częściowo udanej argumentacji, - poprawne odtwarzanie interpretacji, sądów, opinii, - formułowanie na ogół poprawnych wniosków 	<ul style="list-style-type: none"> - znajomość, zrozumienie i wnikliwa interpretacja materiału rzeczowego, - wykorzystanie kontekstów, - wykorzystanie w funkcji argumentacyjnej trafnie dobranego materiału (umiejętność jego selekcjonowania), - prezentowanie zagadnień w ścisłym związku z tematem, - trafny dobór argumentów, ich hierarchizacja, - formułowanie wniosków, sądów i opinii, wartościowanie, uogólnianie i syntetyzowanie, - funkcjonalne wykorzystanie materiałów pomocniczych (w przypadku wcześniej przygotowanej prezentacji),
kompozycja wypowiedzi	wypowiedź na ogół uporządkowana i spójna (dopuszczalne zachwiania logicznego ciągu lub proporcji)	<ul style="list-style-type: none"> - wypowiedź zorganizowana, tzn. z wyraźnym punktem wyjścia, uporządkowaną argumentacją i logicznym wnioskiem (zakończeniem),

	poszczególnych części wypowiedzi),	- wypowiedź spójna, o właściwych proporcjach, - umiejętne gospodarowanie czasem (w przypadku wcześniej przygotowanej prezentacji),
język	- przestrzeganie zasad poprawności właściwych dla języka mówionego w zakresie ortofonii (wymowy), fleksji, leksyki, frazeologii, składni (dopuszczalne usterki językowe), - posługiwanie się stylem komunikatywnym, stosownym do sytuacji oraz wystarczającym słownictwem	- przestrzeganie zasad poprawności właściwych dla języka mówionego w zakresie ortofonii (wymowy), fleksji, leksyki, frazeologii, składni, - posługiwanie się stylem komunikatywnym, stosownym do sytuacji oraz bogatym słownictwem, - swobodnie stosowanie specjalistycznej terminologii, - przestrzeganie etykiety językowej

9. Test znajomości treści lektury ma przeciwdziałać zaznajamianiu się z utworem z rozlicznych opracowań i streszczeń. Dlatego pytania powinny być skonstruowane tak, by odpowiedź na nie dotyczyła zagadnień istotnych, zauważalnych przy lekturze utworu.

10. Ocena dyktanda:

praca bezbłędna – celujący

praca zawierająca 1 błąd I stopnia – bdb

praca zawierająca 2 lub 3 błędy I stopnia – db

praca zawierająca 4 błędy I stopnia – dst

praca zawierająca 5 błędów I stopnia – dop

praca zawierająca 6 błędów i więcej I stopnia - ndst

błąd ort. I st. = 2 błędy ort. drugorzędne = 4 błędy interpunkcyjne

11. W stosunku do ucznia ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi obniża się wymagania w następujący sposób:

- uczniowie mający opinię poradni psychologiczno-pedagogicznej zawierającą informację o dysgrafii lub dysleksji nie otrzymują oceny z dyktanda;
- przy ocenie wypowiedzi pisemnych ww. uczniów nauczyciel bierze pod uwagę przede wszystkim wartość merytoryczną wypowiedzi oraz jej formę językową;-
- przy ocenie wypowiedzi pisemnych uczniów posiadających opinię poradni o dysgrafii nie bierze się pod uwagę czytelności i estetyki pisma;

Szczegółowe wymagania na poszczególne oceny w klasie I

Przedmiotowy system oceniania. Klasa 1. Zakres podstawowy i rozszerzony

Treści zakresu rozszerzonego wyróżniono czerwoną czcionką.

Szarymi aplami oznaczono propozycje z listy lektur uzupełniających – podstawa programowa zobowiązuje nauczycieli do omówienia w każdej klasie dwóch utworów z tej listy w całości lub we fragmentach. Nauczyciel może zatem wybrać, które spośród proponowanych lektur omówi ze swoimi uczniami.

Żółtymi aplami zaznaczono treści fakultatywne, które można potraktować jako materiał samokształceniowy dla ucznia albo pracę domową.

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
WPROWADZENIE							
1.	Lekcja organizacyjna		– zna kryteria oceny na lekcjach języka polskiego				
2.	Co to znaczy zrozumieć tekst?	wprowadzenie do lekcji 1. <i>Co to znaczy zrozumieć tekst?</i> Homer, <i>Odyseja</i> (fr.)	<ul style="list-style-type: none"> – wie, na czym polega świadome czytanie – opisuje najważniejsze elementy budowy i języka utworu – krótko przedstawia bohaterów; podejmuje próbę ich oceny – wyszukuje w tekście najbardziej typowe środki językowo-stylistyczne 	<ul style="list-style-type: none"> – zna elementy składające się na świadome czytanie – opisuje elementy budowy i język utworu – wskazuje środki językowe użyte w tekście – rozpoznaje narratora i problematykę – ustala, jakie konteksty są potrzebne 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia związek między światem przedstawionym a językiem utworu – określa funkcje świata przedstawionego – ocenia postawy bohaterów – analizuje warstwę językowo-stylistyczną tekstu – wyszukuje wartości poznawcze 	<ul style="list-style-type: none"> – określa funkcję środków językowych użytych w tekście – rozpoznaje wartości etyczne dzieła – uzupełnia sensy metaforyczne niedopowiedziane w utworze 	<ul style="list-style-type: none"> – określa wpływ stylu i języka na wymowę tekstu – ocenia idee zawarte w tekście, postawy bohaterów oraz walory estetyczne dzieła – poszukuje w utworze sensów nadrzędnych

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
				ne do zrozumienia tekstu – próbuje określić wartość dzieła	dzieła – wyjaśnia sensy dosłowne i przenośne		
3.	Klasyfikacje literatury	wprowadzenie do lekcji 2. <i>Klasyfikacje literatury</i> Homer, <i>Odyseja. Odyseusz i syreny (Pieśń XII, fr.)</i> Wisława Szymborska, <i>Żona Lota</i>	– zna podział literatury na rodzaje i gatunki – wie, jak nazywają się osoby mówiące w różnych tekstach literackich – wie, że jest różnica między tekstem literackim a tekstem retorycznym	– wymienia cechy utworów zgodnie z wyznacznikami literatury – zna cechy tekstu retorycznego – zna formy zapisu tekstów prozatorskich i poetyckich – wyszukuje w tekstach cytaty potwierdzające obiektywizm i/lub subiektywizm osoby mówiącej	– klasyfikuje utwory zgodnie z wyznacznikami literatury – wskazuje w tekście cechy retoryczne – odczytuje właściwie technikę zapisu konkretnego utworu	– rozróżnia funkcje tekstów zaliczanych do literatury oraz retoryki – na podstawie tabeli przedstawiającej różne typy wiersza określa, który z nich reprezentuje <i>Żona Lota</i>	– wyjaśnia i uzasadnia, który z rodzajów literackich daje się przełożyć na język filmu

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
4.	Znaki wokół nas	wprowadzenie do lekcji 3. <i>Znaki wokół nas</i> zadanie projektowe – Leopold Staff, <i>Ogród przedziwny</i> (fr.)	<ul style="list-style-type: none"> – rozumie pojęcie <i>znak</i> – wymienia główne rodzaje znaków – na podstawie dowolnego źródła wyjaśnia znaczenie podniesionego kciuka w kulturze rzymskiej – podaje po trzy przykłady ikonograficznych i symbolicznych znaków drogowych – próbuje włączyć się w prace zespołu projektowego 	<ul style="list-style-type: none"> – rozróżnia różne rodzaje znaków – wyjaśnia znaczenie podniesionego kciuka w kulturze współczesnej – wyjaśnia znaczenie trzech wybranych ikonek stosowanych przez użytkowników czatów lub komunikatorów internetowych – angażuje się w prace projektowe zmierzające do opracowania pisma obrazko- 	<ul style="list-style-type: none"> – klasyfikuje znaki dymne jako znaki umowne bądź symptomy – określa główne elementy brzmieniowe składające się na wyraz <i>stórcze</i> – na potrzeby projektu analizuje i interpretuje fragment wiersza Staffa – zbiera pomysły do wykorzystania w zadaniu projektowym 	<ul style="list-style-type: none"> – objaśnia znaki widoczne na ludzkiej twarzy – wskazuje inne niż uśmiech znaki ikoniczne – uzasadnia, kiedy uśmiech jest znakiem umownym, a kiedy – symptodem – opracowuje założenia projektowanego pisma i jego prototyp – przekłada fragment wiersza Staffa 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje przykłady znaków: ikonicznego, symbolicznego pozajęzykowego i symbolicznego językowego o tym samym znaczeniu – wyjaśnia, co oznacza w świetle teorii znaków przekład tekstu z jednego języka na inny – opisuje zasady tworzenia pisma obrazkowego na podstawie wniosków z projektu

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
				wego			
5.	Język – narzędzie porozumienia	wprowadzenie do lekcji 4. <i>Język – narzędzie porozumienia</i> Renata Grzegorzycowa, <i>Problem funkcji języka...</i> (fr.)	<ul style="list-style-type: none"> – wie, co to jest akt komunikacji – wymienia elementy aktu komunikacji – zna związane z aktem komunikacji funkcje języka – podaje przykład żartu słownego użytego w tekście Grzegorzycowej 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia funkcje języka związane z aktem komunikacji – omawia dwa sposoby ujawniania się funkcji poetyckiej w języku – wyjaśnia, na czym polega, zdaniem Grzegorzycowej, nietrafność ujęcia funkcji poetyckiej 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia związek między wierszowaną formą tekstu a funkcją poetycką – wyjaśnia istotę „świata intencjonalnego” w tekście poetyckim 	<ul style="list-style-type: none"> – wie, w jaki sposób poszczególne funkcje języka ujawniają się w tekście – wyszukuje w wybranych tekstach przykłady kreatywności językowej w zakresie przekraczania normy semantycznej 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje i określa pozakomunikacyjne funkcje języka – na podstawie tekstu Renaty Grzegorzycowej wyjaśnia, czemu służy naruszenie normy językowej
BIBLIA W LITERATURZE I KULTURZE							
6.	Biblijne źródła kultury europejskiej	wprowadzenie do lekcji 5. <i>Biblijne źródła</i>	<ul style="list-style-type: none"> – określa czas powstania Biblii – wyjaśnia, na czym 	<ul style="list-style-type: none"> – objaśnia istotę podziału Biblii na Stary i Nowy Te- 	<ul style="list-style-type: none"> – zna typy ksiąg biblijnych – opisuje zawar- 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje, do których ksiąg biblijnych odwołał się 	<ul style="list-style-type: none"> – sprawdza w księgach biblijnych brzmienie przysłówia z 1. akapi-

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
		<i>kultury europejskiej</i> Anna Świderkówna, <i>Rozmowy o Biblii</i> (fr.) miniprzewodniki: frazeologizmy biblijne; referat jako forma wypowiedzi	polega wyjątkowe znaczenie Biblii w kulturze <ul style="list-style-type: none"> – wie, co to jest skrót biblijny – potrafi wskazać źródła współczesnej kultury – wie, czym charakteryzuje się referat – podejmuje próbę napisania referatu 	stament <ul style="list-style-type: none"> – umie posługiwać się skrótami biblijnymi – wyszukuje w tekście Świderkówny związki frazeologiczne, odczytuje ich sens – pisze referat 	tość tematyczną wybranych ksiąg <ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, na czym polega niezamierzony komizm przytoczonych przez Świderkównę słów Władysława Gomółki – podaje argumenty świadczące o popularności Biblii – dokonuje krytycznej selekcji źródeł internetowych 	Gomółka <ul style="list-style-type: none"> – wyszukuje w Biblii werset Mt 7,6 i wyjaśnia znaczenie zawartego w nim frazeologizmu – wyszukuje nawiązania do Biblii we współczesnej kulturze, określa ich funkcję – pisze referat zgodnie ze wszystkimi założeniami tej formy wypowiedzi 	tu tekstu <ul style="list-style-type: none"> – podaje przykłady innych biblizmów niż te wymienione w podręczniku, wskazuje dzieła mogące stanowić ich ilustrację – wygłasza referat w klasie

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
7.	Analiza tekstu nieliterackiego. Sprawdzenie umiejętności	Gerhard Lofink, <i>Wielość gatunków i form biblijnych</i> (fr.) zadania 1.–11.	<ul style="list-style-type: none"> – analizuje strukturę tekstu – podejmuje próbę odczytania sensu tekstu – dostrzega sposób prowadzenia wywodu i argumentację – rozpoznaje w tekście przykłady 	<ul style="list-style-type: none"> – odczytuje sens tekstu – podejmuje próbę sformułowania głównej myśli każdego akapitu – wskazuje w tekście argumenty – próbuje określić cel zamieszczonych w tekście przykładów 	<ul style="list-style-type: none"> – formułuje główną myśl akapitów – określa cel zamieszczonych przykładów – rozpoznaje środki językowe – określa funkcję języka dominującą w tekście – pisze streszczenie tekstu 	<ul style="list-style-type: none"> – określa funkcje zastosowanych środków językowych – uzasadnia, jaka funkcja języka dominuje w tekście – pisze streszczenie, uwzględniając cel tekstu i główną myśl kolejnych akapitów 	
8.	Biblia – dokument i opowieść	wprowadzenie do lekcji 6. <i>Biblia – dokument i opowieść</i> Anna Świderkówna,	<ul style="list-style-type: none"> – definiuje pojęcie <i>historia</i> – wskazuje znaczenie słowa <i>obiektywny</i> – wyjaśnia, w jaki sposób autorka rozumie pojęcie mitu – podejmuje próbę 	<ul style="list-style-type: none"> – podaje powody, dla których autorka uważa, że nie istnieje obiektywna historia pisana – wskazuje słowo, które w tekście przeciwstawiono 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje wyraz, który najtrafniej określa związek znaczeniowy łączący mit z bajką i przypowieścią – objaśnia sens fragmentu „pisało 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, na czym, zdaniem autorki, polega prawdziwość tekstu historycznego – ustosunkowuje się do stwierdzenia, że Biblię moż- 	<ul style="list-style-type: none"> – ustosunkowuje się do stwierdzenia, że w pierwszych księgach Biblii „nie należy szukać tekstów historycznych” – rozważa, w jakim stopniu Biblia odpo-

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
		<i>Biblia między mitem a historią (fr.)</i>	uzasadnienia, które z podanych zdań najtrafniej oddaje istotę tekstu	wyrazowi <i>obiektywny</i> – omawia różnice między mitem a legendą, odwołując się do tekstu – uzasadnia, które zdanie najtrafniej oddaje istotę tekstu	się obrazami”	na zaliczyć do historii prawdziwych	wiada pojęciu mitu sformułowanemu przez Burrowsa
9.	Historia Abrahama	wprowadzenie do lekcji 7. <i>Historia Abrahama</i> Księga Rodzaju, historia Abrahama (22, 1–18)	– zna genezę i czas powstania Księgi Rodzaju; objaśnia jej tytuł – wie, co oznaczają pojęcia <i>sacrum</i> i <i>profanum</i> – przedstawia swoje wrażenia po lekturze fragmentu	– charakteryzuje Abrahama, zwracając uwagę na motywy jego postępowania – prezentuje starotestamentową wizję Boga – wybiera określenia, które najtraf-	– analizuje wypowiedzi Boga w trybie rozkazującym i czasie przyszłym – ocenia projekt <i>The Brick Bible</i> , wyjaśnia, czemu służy takie przedstawienie Biblii – odszukuje w tek-	– ocenia postępowanie Abrahama – analizuje zdanie z Księgi Rodzaju, dokonuje jego rozbiórki logicznej – rozważa, w jaki sposób kultura popularna prze-	– porównuje sposób ukazania biblijnego motywu w przynajmniej dwóch tekstach kultury – porównuje ilustrację z <i>The Brick Bible</i> z obrazem Leonarda da Vinci <i>Ostatnia wieczerza</i>

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
		Brendan Powell Smith, <i>The Brick Bible</i> , 2001–2015 miniprzewodnik: symbolika biblijna infografika: postacie biblijne	<ul style="list-style-type: none"> – opowiada historię Abrahama; wymienia jej bohaterów – przedstawia okoliczności próby, na którą Bóg wystawił Abrahama – wyszukuje w tekście zdania pojedyncze i złożone – podejmuje próbę napisania wypowiedzi argumentacyjnej 	<ul style="list-style-type: none"> nie opisują rolę osoby opowiadającej historię Abrahama – zdania pojedyncze i złożone z tekstu dzieli na wypowiedzenia złożone współrzędnie i podrzędnie – pisze wypowiedź argumentacyjną 	<ul style="list-style-type: none"> ście cechy stylu biblijnego 	<ul style="list-style-type: none"> tworzą motywy biblijne – wyszukuje inne przykłady mieszania <i>sacrum</i> i <i>profanum</i> we współczesnej kulturze, uzasadnia, czy są one profanacją świętych treści – w wypowiedzi argumentacyjnej zachowuje wszystkie cechy tej formy gatunkowej 	

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
10.	Parafraza opowieści biblijnej	wprowadzenie do lekcji 8. <i>Parafraza opowieści biblijnej</i> Gustaw Herling-Grudziński, <i>Ofiarowanie</i> (fr.)	<ul style="list-style-type: none"> – zna pojęcia: parafraza, aluzja literacka, apokryf – nazywa emocje, których doświadcza Abraham – wskazuje podobieństwa i różnice w kreacji świata przedstawionego we fragmencie Księgi Rodzaju i współczesnym opowiadaniu 	<ul style="list-style-type: none"> – potrafi wskazać parafrazę i aluzję literacką w tekście – określa kompetencje narratore we fragmencie Księgi Rodzaju i w tekście współczesnym 	<ul style="list-style-type: none"> – określa, jakim rodzajem aluzji literackiej jest <i>Ofiarowanie</i> 	<ul style="list-style-type: none"> – określa wymowę opowiadania Herlinga-Grudzińskiego w stosunku do religii i jej nakazów 	<ul style="list-style-type: none"> – interpretuje wymowę opowiadania Herlinga-Grudzińskiego, w funkcji argumentów wykorzystuje cytaty z książki autora <i>Rozmowy w Neapolu</i>
11.	Tworzenie własnego tekstu. Wypowiedź ustna	zadanie 1. Pieter Bruegel, <i>Wieża Babel</i>	<ul style="list-style-type: none"> – zapoznaje się z przykładowym planem wypowiedzi – ma świadomość, że opanowanie zasad tworzenia wypo- 	<ul style="list-style-type: none"> – potrafi przygotować na podstawie podanego przykładu własny konспект wypowiedzi ustnej 	<ul style="list-style-type: none"> – posługuje się słownictwem pozwalającym wyrazić i uzasadnić własne zdanie – prezentuje wypo- 	<ul style="list-style-type: none"> – formułuje opinię popartą uzasadnieniem – płynnie przechodzi od opinii (tezy) do jej uzasadnie- 	<ul style="list-style-type: none"> – z łatwością tworzy wstęp i zakończenie do wypowiedzi informacyjnych i argumentacyjnych – potrafi wskazać wie-

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
			wiedzi ustnej jest przydatne w sztuce prowadzenia dyskusji – analizuje polecenie zawarte w temacie – zna zasady tworzenia wypowiedzi ustnej	– formułuje własną tezę – określa zakres i typ tekstów do wykorzystania – rozwija umiejętność argumentacji	wiedź na forum klasy, pamiętając o funkcji wstępu i zakończenia	nia, bez sygnalizowania tego specjalnym sformułowaniem	le tekstów kultury nawiązujących do zagadnienia ujętego w temacie
12.	Cierpienie w Biblii – Księga Hioba	wprowadzenie do lekcji 9. <i>Cierpienie w Biblii – Księga Hioba</i> Księga Hioba (7,1–21)	– wie, że duża część Księgi Hioba jest poematem – opowiada historię Hioba – opisuje przedstawione w utworze relacje między Bogiem a człowiekiem – wie, co to są powtórzenia	– potrafi zdefiniować poemat jako gatunek literacki – określa funkcję powtórzeń w tekście – odszukuje w tekście i interpretuje uniwersalne wypowiedzi dotyczące ludzkiego losu	– charakteryzuje językowy kształt wypowiedzi Hioba – wyjaśnia, dlaczego Bóg przywrócił Hioba do dawnego stanu – przygotowuje plan wypowiedzi argumentacyjnej, inspirowanej sło-	– wyjaśnia, w jaki sposób Hiob pojmował grzech – pisze wypowiedź argumentacyjną na zadany temat zgodnie ze wszystkimi założeniami tej formy gatunkowej	– przedstawia swoje stanowisko na temat sensu niezawinionego cierpienia – porównuje próby, którym zostali poddani Hiob i Abraham, tworzy plan porównywania obu tekstów kultury

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
					wami Kierkegaard		
13.	Wiersz o współczesnym Hiobie	wprowadzenie do lekcji 10. <i>Wiersz o współczesnym Hiobie</i> Anna Kamińska, <i>Powrót Hioba</i> Gerhard Marcks, <i>Hiob</i> , 1957	<ul style="list-style-type: none"> – określa osobę mówiącą w wierszu – wymienia przywołane w tekście przyczyny śmierci i formy cierpienia – wie, co to jest stylizacja biblijna – opisuje swoje wrażenia po obejrzeniu posągu <i>Hiob</i> Gerharda Marcksa 	<ul style="list-style-type: none"> – określa problematykę wiersza – wymienia elementy nowego życia Hioba – uzasadnia, czy <i>Wiersz o współczesnym Hiobie</i> jest przykładem stylizacji biblijnej – ustosunkowuje się do stwierdzenia, że cierpienie uszlachetnia; przedstawia argumenty na uzasadnienie swojego zdania 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, dlaczego Hiob po ocaleniu nie potrafi być szczęśliwy – wskazuje w wierszu elementy przedstawienia nawiązujące do opowieści biblijnej – określa funkcję czasownika „zdechł” (3. wers), uwzględniając jego łączliwość składniową – interpretuje sens ostatniego wersu 	<ul style="list-style-type: none"> – poddaje analizie budowę zdań, użyte słownictwo i środki stylistyczne, charakteryzuje język utworu – wyjaśnia stwierdzenie, że bohater „wśród ludzi” jest „zbędny jak wyrzut sumienia” 	<ul style="list-style-type: none"> – rozważa, czy ludzie mają prawo do poszukiwania szczęścia po przeżyciu największej osobistej tragedii

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
					wiersza		

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
14.	Życie, śmierć i los – Księga Koheleta	<p>wprowadzenie do lekcji 11. <i>Życie, śmierć i los – Księga Koheleta</i></p> <p>Księga Eklezjasty (1, 1–14)</p> <p>Fernando Vicente, <i>Vanitas</i>, XXI w.</p> <p>mural z motywem <i>vanitas</i>, XXI w.</p> <p>miniprzewodnik: rodzaje zdań złożonych</p> <p>infografika:</p>	<ul style="list-style-type: none"> – wie, co to są księgi mądrościowe – zna pojęcia: aforyzm, paralelizm składniowy, paralelizm znaczeniowy – objaśnia sens wyrazu <i>marność</i> w kontekście księgi biblijnej – zna rodzaje zdań złożonych współrzędnie i podrzędnie – przedstawia swoje wrażenia po obejrzeniu muralu z motywem <i>vanitas</i> 	<ul style="list-style-type: none"> – umie wyjaśnić, co oznaczają imię Kohelet i Księga Eklezjasty – analizuje budowę składniową wskazanego wypowiedzenia – odszukuje w tekście i interpretuje aforyzmy wyrażające prawdy o świecie i człowieku – określa, co jest marnością zdaniem twórcy obrazu <i>Vanitas</i> 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje językowe środki stylistyczne podkreślające refleksyjny charakter tekstu – określa funkcję zdań podrzędnych w tekście biblijnym 	<ul style="list-style-type: none"> – określa typy zdań złożonych występujących w Księdze Koheleta – porównuje sposób przedstawienia przemijalności życia w Biblii i w dziele malarzkim – szuka innych dzieł sztuki zainspirowanych motywem <i>vanitas</i> 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia sensy zawarte w pytaniach występujących we fragmencie księgi biblijnej – wykazuje, że fascynacja motywem <i>vanitas</i> jest wciąż popularna w sztuce współczesnej

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
15.	Miłość nie tylko duchowa	wprowadzenie do lekcji 12. <i>Miłość nie tylko duchowa</i> Pieśń nad Pieśniami (1, 15–2, 4)	<ul style="list-style-type: none"> – zna formę gatunkową Pieśni nad Pieśniami – wie, co to jest alegoria – potrafi odczytać sens dosłowny i sens alegoryczny Pieśni nad Pieśniami – określa, kto wypowiada się w tekście – wymienia porównania, jakimi posługują się Oblubieniec i Oblubienica 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, dlaczego w przypadku Pieśni nad Pieśniami powinno się uwzględnić interpretację alegoryczną – analizuje strukturę porównań wymienianych przez Oblubienca i Oblubienicę – pisze wypowiedź argumentacyjną 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia sens porównań wymienianych przez Oblubienca i Oblubienicę – określa, jaki rodzaj miłości wyrażają rozmówcy 	<ul style="list-style-type: none"> – porównuje budowę wykrzyknień w wypowiedziach osób mówiących w tekście – pisze wypowiedź argumentacyjną zgodnie ze wszystkimi zasadami tej formy gatunkowej 	<ul style="list-style-type: none"> – podaje znaczenie symboli: ciernie, jabłoń, lilia, narcyz – porównuje język oraz wymowę Pieśni nad Pieśniami i <i>Hymnu o miłości świętego Pawła z Tarsu</i> – formułuje koncepcję porównania utworów, a wnioski zapisuje w dowolnej formie
16.	Współczesne nawiązania do Pieśni nad Pieśniami	wprowadzenie do lekcji 13. <i>Współczesne nawiązania do</i>	<ul style="list-style-type: none"> – określa osoby mówiące w wierszach – wyjaśnia na podstawie tekstu Sta- 	<ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje stosunek do miłości wyrażany przez osoby mówiące 	<ul style="list-style-type: none"> – analizuje budowę składniową 1. i 3. strofy wiersza Poświatowskiej, wy- 	<ul style="list-style-type: none"> – określa, odwołując się do wiersza Stachury, czy uczucia osoby mó- 	<ul style="list-style-type: none"> – porównuje wiersz Poświatowskiej z obrazem Muncha <i>Pocątunek na plaży</i>,

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
		<i>Pieśni nad Pieśniami</i> Edward Stachura, <i>Pejzaż</i> Halina Poświatowska, <i>Odlamałam gałąź miłości</i> zadanie projektowe (antologia najpiękniejszych wierszy o miłości)	chury, czy miłość usprawiedliwia bezwarunkowy podziw – wskazuje metafory i alegorię w wierszu Poświatowskiej – bierze udział w zadaniu projektowym	w wierszach – opracowuje krótkie hasło internetowe definiujące miłość jako uczucie łączące dwoje ludzi – współtworzy antologię najpiękniejszych wierszy o miłości	jaśnia funkcję takiego ukształtowania wypowiedzi – uzasadnia, odwołując się do różnych tekstów kultury, czy miłość umiera – ilustruje wybranym tekstem kultury każdy z wierszy zamieszczonych w antologii	więcej są wyrażone w sposób pośredni czy bezpośredni – rozważa, na czym polega podobieństwo przedstawienia Oblubieńca i Oblubienicy w <i>Pieśni nad Pieśniami</i> oraz przedstawienia bohaterki wiersza Stachury – porównuje i ocenia efekty projektów, publikuje najlepszą antologię w formie albumu	1921 – wyjaśnia, odwołując się do <i>Pieśni nad Pieśniami</i> , wiersza Stachury i aktu Modiglianego <i>Stojąca naga Elvira</i> , 1918, w jaki sposób twórcy osiągnęli subtelność artystyczną dzieł

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
17.	Świat poezji biblijnej – psalmy	wprowadzenie do lekcji 14. <i>Świat poezji biblijnej – psalmy</i> Psalm 13; Psalm 47 Agnieszka Osiecka, <i>Chwalmy Pana</i>	<ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje kreację osoby mówiącej i adresata oraz relacje między nimi w omawianych psalmach – wymienia cechy gatunkowe psalmu – wie, kiedy w tekście poetyckim występuje podmiot zbiorowy – podejmuje próbę napisania hasła encyklopedycznego 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje cechy gatunkowe psalmu w przywołanych utworach – określa rodzaj psalmu – podaje przykłady świadczące o emocjonalności osoby mówiącej w Psalmie 13 – pisze hasło encyklopedyczne 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje najważniejsze środki stylistyczne zastosowane w psalmach; określa ich funkcje – szuka inspiracji Księgą Psalmów w różnych tekstach kultury współczesnej – uzasadnia, czy utwór <i>Chwalmy Pana</i> można nazwać współczesnym psalmem 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, w czym wyraża się kunsztowność Psalmu 47 – analizuje różne współczesne teksty kultury, wyjaśnia, które z nich są parafrazą, a które wiernie nawiązują do Księgi Psalmów – zna pojęcie <i>gospel</i> 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, jaką funkcję pełni parafrazowanie Księgi Psalmów w wybranych tekstach kultury współczesnej – porównuje sposób wyrażania radości w Psalmie 47 i w pieśniach gospel
18.	Psalmy inspiracją dla poetów wszystkich	wprowadzenie do lekcji 15. <i>Psalmy inspiracją dla</i>	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje w obu wersjach Psalmu 30. słownictwo potwierdzające, że 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje w obu wersjach Psalmu 30. fragmenty ujawniające funk- 	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje relacje człowieka z Bogiem na podstawie obu wersji 	<ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia, że Psalm 30. Miłosza jest parafrazą psalmu biblijnego 	

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
	czasów	poetów wszystkich czasów Czesław Miłosz, Psalm 30. (Podzięką za wybawienie od śmierci) Wisława Szymborska, Psalm	tekst ma charakter dziękczynny – rozumie, czym charakteryzują się funkcje: informacyjna, ekspresywna i impresywna – wskazuje w <i>Psalmie</i> Szymborskiej anafory – wskazuje w <i>Psalmie</i> Szymborskiej fragmenty zawierające ironię	cję informatywną, ekspresywną i impresywną – określa rolę anafory w wierszu Szymborskiej – wyjaśnia znaczenie związku frazeologicznego „krecia robota”, określa jego funkcję w <i>Psalmie</i> Szymborskiej	Psalmu 30. – analizuje język <i>Psalmu</i> Szymborskiej, uwzględniając zabiegi językowe uzasadniające tytuł wiersza – wyjaśnia, w jakim celu Szymborska dokonała przekształcenia maksymy Terencjusza – opisuje obraz przyrody wywołujący się z <i>Psalmu</i> Szymborskiej	– objaśnia obecne w <i>Psalmie</i> Szymborskiej symbole i personifikacje elementów przyrody – interpretuje tytuł wiersza Szymborskiej – pisze referat i wypowiedź argumentacyjną zgodnie ze wszystkimi zasadami tych form gatunkowych	
19.	Biblijna wizja końca świata	wprowadzenie do lekcji 16. <i>Biblijna wizja końca świata</i>	– wyjaśnia pojęcie <i>apokalipsa</i> – opowiada wydarzenia opisane w tek-	– charakteryzuje kreację człowieka przedstawioną w Apokalipsie	– odszukuje w tekście środki językowe służące obrazowaniu apokalip-	– wyjaśnia sens wyrażenia „studnia Czeluści”	– wyjaśnia symbole zamieszczone w tekście – przedstawia i argu-

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
		Apokalipsa świętego Jana (9, 1–12) miniprzewodnik: motywy biblijne zadanie projektowe (wystawa multimedialna na temat wizji apokalipsy w sztuce XX i XXI w.)	<ul style="list-style-type: none"> wskazuje w utworze cechy wypowiedzi proroczej streszcza w punktach opowiadanie zamieszczone w tekście włącza się w prace projektowe 	<ul style="list-style-type: none"> świętego Jana wskazuje w tekście elementy alegoryczne wymienia uniwersalne motywy obecne w Biblii zbiera materiały do zadania projektowego 	<ul style="list-style-type: none"> tycznemu charakteryzuje cierpienia zadane ludziom przez szarańczę objaśnia elementy alegoryczne we fragmencie Apokalipsy 	<ul style="list-style-type: none"> pisze ostrzeżenia dla ludzkości wchodzącej w trzecią dekadę XXI w. 	<ul style="list-style-type: none"> mentuje swoje stanowisko na temat kar opisanych w utworze organizuje wystawę multimedialną na temat wizji apokalipsy w sztuce XX i XXI w.
20.	Biblia w literaturze i kulturze. Powtórzenie i sprawdzenie		<ul style="list-style-type: none"> zna czas powstania Biblii wie na czym polega wartość Biblii zna uniwersalne 	<ul style="list-style-type: none"> rozdziela formę gatunkową tekstów biblijnych wymienia motywy obecne w po- 	<ul style="list-style-type: none"> podaje przykłady utworów inspirowanych Biblią, wyjaśnia, na czym polega na- 	<ul style="list-style-type: none"> określa rolę Biblii w tworzeniu znaczeń uniwersalnych omawia funkcję 	

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZEŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
	wiadomości		<ul style="list-style-type: none"> – motywy biblijne – wie, że Biblia nie jest jednorodna gatunkowo – dostrzega żywotność motywów biblijnych w kulturze – zna frazeologizmy o biblijnym rodowodzie 	<ul style="list-style-type: none"> znanych księgach biblijnych – podaje przykłady utworów inspirowanych Biblią – wie, czym odznacza się styl biblijny i stylizacja biblijna – wyjaśnia frazeologizmy o biblijnym rodowodzie 	<ul style="list-style-type: none"> wiązanie – charakteryzuje styl wybranych tekstów biblijnych – podaje przykłady tekstów, w których występuje stylizacja biblijna 	<ul style="list-style-type: none"> środków artystycznych charakterystycznych dla stylu biblijnego – określa funkcje stylizacji biblijnej 	
21.	Praca klasowa						
LITERATURA GREKÓW I RZYMIAN							
22.	Źródła literatury – antyk	wprowadzenie do lekcji 17. <i>Źródła</i>	– określa czas trwania epoki starożytnej	– objaśnia, na czym polegała antyczna idea naśladownicza	– wie, że literaturę antyczną można podzielić na okre-	– potrafi przyporządkować wybranych autorów	– posługuje się biegle terminologią teoretycznoliteracką do-

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
		<i>literatury – antyk</i> Arystoteles, Poetyka (fr.) Safona, <i>[Wydaje mi się samym bogom równy]</i> Tyrtajos, <i>Rzecz to piękna...</i> (fr.)	<ul style="list-style-type: none"> – wie, że Tyrtajos i Safona to przedstawiciele literatury greckiej – wymienia najważniejsze tematy literatury antycznej – zna najważniejsze pojęcia związane z literaturą antyczną – opisuje uczucia zakochanej kobiety z wiersza Safony – potrafi wyjaśnić pojęcie <i>liryka tyrtejska</i> – rozpoznaje w wierszu Tyrtajosa formy czasowników 	twa <ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, co według Arystotelesa wyróżnia sztukę poetów – odnosząc się do Poetyki, wymienia środki obrazowania typowe dla poezji – wyjaśnia, z jakim apelem osoba mówiąca zwraca się do żołnierzy w liryku Tyrtajosa – określa, czemu służy w wierszu Tyrtajosa użycie czasowników w różnych try- 	sy <ul style="list-style-type: none"> – wymienia antyczne wyznaczniki literatury – sporządza notatkę na temat antycznych i współczesnych wyznaczników literatury – interpretuje sens ostatniego wersu wiersza Safony – wykazuje za pomocą odpowiednich argumentów, że wiersz Tyrtajosa jest utworem o charakterze retorycz- 	do odpowiednich okresów <ul style="list-style-type: none"> – omawia antyczne wyznaczniki literatury – określa problematykę najważniejszych dzieł literatury antycznej – opracowuje hasło encyklopedyczne literatura antyczna – ocenia sposób wyrażania miłości w wierszu Safony – uzasadnia, czy miłość do ojczyzny w sytuacji za- 	tyczącą klasyfikacji rodzajowej i gatunkowej <ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia, czy poezja wciąż wiąże się z muzyką – rozważa cytaty pochodzący z <i>Hymnu o miłości</i>, odnosząc się do wiersza Safony i własnych przemyśleń – określa, odwołując się do utworów literackich i filmów, który wzór patriotyzmu jest mu bliższy: wojenny, heroiczny czy oparty na pracy

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
			w różnych trybach	bach	nym	grożenia zawsze wymaga ofiary z życia	
23.	Filozofia sztuką życia	wprowadzenie do lekcji 18. <i>Filozofia sztuką życia</i> Platon, <i>Obrona Sokratesa</i> (fr.)	<ul style="list-style-type: none"> – objaśnia, co jest istotą filozofii, odwołując się do tekstu – posługuje się nazwami wartości (dobro, prawda, mądrość, cnota) – określa na podstawie 4. akapitu tekstu, o co według filozofa należy dbać w życiu – wie, czym charakteryzuje się mowa jako forma wypowiedzi retorycznej 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, odwołując się do tekstu, na czym polega fałszywe przekonanie ludzi o swojej mądrości – opracowuje plan mowy, wciela się w rolę obrońcy Sokratesa – pisze referat na temat wybranego filozofa greckiego i jego poglądów 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, na czym, zdaniem Sokratesa, polega uprawianie filozofii – uzasadnia swoje zdanie na temat poglądów głoszonych przez Sokratesa 	<ul style="list-style-type: none"> – przedstawia wywód Sokratesa, odwołując się do tekstu Platona – pisze referat zgodny z wszystkimi założeniami gatunkowymi tej formy wypowiedzi 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, odwołując się do filozofii greckiej, jakie były poglądy starożytnych na temat dobra, prawdy i piękna – wygłasza referat w klasie

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
24.	Świat idei i świat realny	wprowadzenie do lekcji 19. <i>Świat idei i świat realny</i> Platon, <i>Państwo</i> (fr.)	<ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje rozmówców i sytuację nadawczo-odbiorczą w <i>Państwie</i> Platona – streszcza poglądy Platona na temat państwa – wyjaśnia, jakiego człowieka Platon uważa za szczęśliwego, a jakiego za godnego pożałowania – rozpoznaje w tekście środki językowe służące perswazji – wie, co oznacza pojęcie <i>utopia</i> 	<ul style="list-style-type: none"> – określa funkcje rozmówców w tekście Platona – wskazuje w <i>Państwie</i> elementy utopijne – wymienia przyczyny wojen wskazane przez Platona 	<ul style="list-style-type: none"> – objaśnia symboliczne znaczenia elementów alegorii jaskini – określa, dlaczego słuszne ideały tak łatwo ulegają wypaczeniu – ocenia model państwa opisany przez Platona 	<ul style="list-style-type: none"> – określa, za pomocą jakich narzędzi można poznawać nowe idee – porównuje Platonskie wyobrażenie o świecie absolutnym z chrześcijańską wizją takiego świata – uzasadnia, w jakim stopniu Platonska idea państwa jest możliwa do zrealizowania 	<ul style="list-style-type: none"> – odnosi alegorię jaskini do czasów współczesnych; określa, co będzie ogniem, co cieniami na ścianie, a co kajdanami we współczesnej „jaskini” – ocenia, która z dróg poznania jest, zdaniem Platona, bardziej wartościowa – uzasadnia, czy obywatel może cieszyć się nieograniczoną wolnością i czy społeczeństwo niezorganizowane może być społecznością szczęśliwą

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
25.	Mit o złotym wieku	wprowadzenie do lekcji 20. <i>Mit o złotym wieku</i> Jan Parandowski, <i>Mitologia</i> (fr. części I <i>Grecja</i>) infografika: postacie mitologii greckiej	<ul style="list-style-type: none"> – wie, czym charakteryzuje się mit – podaje przykład personifikacji, odwołując się do tekstu Parandowskiego – sporządza notatkę o czterech wiekach ludzkości według mitologii greckiej – opowiada historię Prometeusza 	<ul style="list-style-type: none"> – doskonali umiejętność streszczania – opisuje, odnosząc się do fragmentów tekstu Parandowskiego, co jest podstawą szczęcia 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia różnice w rozumieniu pojęcia <i>ludzkość</i> w różnych mitach o powstaniu człowieka – ustosunkowuje się do tezy, że ludzie kochający wojnę to osoby o sercach „twardych jak kamień” 	<ul style="list-style-type: none"> – porównuje mityczne elementy stworzenia świata z opisami z Księgi Rodzaju – opracowuje hasło encyklopedyczne wyjaśniające funkcję wątków mitologicznych we współczesnym filmie 	<ul style="list-style-type: none"> – interpretuje symbolikę metali służących do charakterystyki kolejnych wieków ludzkości
26.	Pojedynek bez szans na zwycięstwo	wprowadzenie do lekcji 21. <i>Pojedynek bez szans na</i>	<ul style="list-style-type: none"> – opowiada mit o Apollu i Marsjaszu – wyszukuje w wier- 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje wydarzenia występujące tylko w wierszu – rozpoznaje środki 	<ul style="list-style-type: none"> – ocenia przyczyny okrutnego zachowania Apolla – określa wymowę 	<ul style="list-style-type: none"> – interpretuje zakończenie wiersza, uwzględniając stosunek natury 	<ul style="list-style-type: none"> – porównuje wizerunek Marsjasza ukazany w micie, wierszu Herberta i rzeź-

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
		<i>zwycięstwo</i> Jan Parandowski, <i>Mitologia</i> (fr. części I <i>Grecja</i>) miniprzewodnik: frazeologizmy antyczne zadanie projektowe (wystawa o mitologicznych konfliktach między bogami a śmiertelnikami)	szu Herberta powtórzenie i określa jego funkcję w tekście – przygotowuje argumenty do dyskusji na temat sposobu traktowania pokonanego Marsjasza przez Apolla – włącza się w prace projektowe	stylistyczne w wierszu Herberta; określa ich funkcje – uczestniczy w dyskusji na temat sposobu traktowania pokonanego Marsjasza przez Apolla – zna frazeologizmy o mitologicznym rodowodzie – zbiera materiały do zadania projektowego	utworu Herberta – wyjaśnia frazeologizmy o mitologicznym rodowodzie	do cierpień Marsjasza	bie André Le Bruna, <i>Marsjasz</i> , 1783 – podaje przykłady innych mitologizmów niż te wymienione w podręczniku – organizuje wystawę poświęconą mitologicznym konfliktom między bogami a śmiertelnikami
27.	Apollo – bóg	wprowadzenie	– wie, że tekst Kubia-	– wie, czym odzna-	– zna elementy	– analizuje kompo-	– określa i ocenia styl

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
	o wielu twarzach	do lekcji 22. <i>Apollo – bóg o wielu twarzach</i> Zygmunt Kubiak, <i>Apollo między mrokiem a światłem</i> (fr.)	ka to esej – opowiada dzieje Apolla – wykazuje niejednoznaczność mitologicznego wizerunku boga – preredagowuje akapit 5. tekstu Kubiaka	cza się esej jako forma wypowiedzi – charakteryzuje pojmowanie sprawiedliwości przez starożytnych Greków – wskazuje w tekście metafory – rozumie pojęcie etymologicznego znaczenia wyrazu	kompozycji esaju – interpretuje zawarte w esaju metafory – wyjaśnia, z jakich powodów Kubiak, używa określenia „wilczy” bóg	zycję tekstu Kubiaka, wyjaśnia sposób, w jaki autor łączy ze sobą poszczególne akapity – w wypowiedzi pisemnej przedstawia refleksje na temat wybranego bohatera mitologii greckiej	Kubiaka – wypowiedzi pisemnej na temat wybranego bohatera mitologii greckiej nadaje cechy gatunkowe esaju
28.	Tęsknota na wieki – mit o Demeter	wprowadzenie do lekcji 23. <i>Tęsknota na wieki – mit o Demeter</i> <i>Do Demeter</i> (fr.)	– opowiada historię Demeter i Persefony – charakteryzuje bohaterki wiersza <i>Do Demeter</i> , zwracając uwagę na ich emocje	– wskazuje sensy dosłowne i symboliczne mitu – wyjaśnia, co to jest archetyp – zbiera materiały do zadania projektowego	– w tekście <i>Do Demeter</i> wskazuje i nazwa środki językowe służące wyrażaniu emocji – kompiluje i/lub modyfikuje teksty na potrzeby zadan	– opisuje i ocenia, jaki obraz matki wyłania się z wiersza <i>Do Demeter</i> – uzasadnia, czy rzeźbę z Frognerparken Gustawa Vigelanda można	– samodzielnie interpretuje dowolną historię mitologiczną, wskazując na jej archetypiczny charakter – wystawia przedstawienie oparte na

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
		zadanie projektowe (przedstawienie oparte na motywach mitologicznych)	<ul style="list-style-type: none"> – sporządza plan wydarzeń ukazanych w wierszu – wie, co to jest archetyp – włącza się w prace projektowe 		nia projektowego	<ul style="list-style-type: none"> uznać za archetyp matki – współtworzy scenariusz przedstawienia 	<ul style="list-style-type: none"> motywach mitologicznych
29.	Miłość silniejsza niż śmierć	wprowadzenie do lekcji 24. <i>Miłość silniejsza niż śmierć</i> Jacek Kaczmarski, <i>Przechadzka z Orfeuszem</i> miniprzewodni	<ul style="list-style-type: none"> – opowiada mit orficki – określa osobę mówiącą w wierszu Kaczmarskiego – wskazuje w wierszu aluzje i nawiązania do historii mitologicznej – charakteryzuje obraz piekła przedstawia 	<ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje Orfeusza, zwracając uwagę na elementy archetypu poety w kreacji tej postaci – włącza się w klasową dyskusję 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje w wierszu Kaczmarskiego elementy muzyczne; uzasadnia, dlaczego ten tekst jest piosenką – uzasadnia, czy utwór można traktować jako symboliczny wyraz tęsknoty za 	<ul style="list-style-type: none"> – objaśnia sens stwierdzenia, że piekło jest zamieszkałe przez Orfeusza – rozważa, odwołując się do wiersza, co jest w stanie wzruszyć piekło – wyjaśnia, jak rozumie słowa Sar- 	<ul style="list-style-type: none"> – porównuje różne sposoby postrzegania piekła, odnosząc się do opinii Kaczmarskiego i stwierdzenia Sartre'a oraz do innych tekstów kultury – wyszukuje w dowolnych źródłach internetowych dzieła

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
		k: symbolika grecko-rzymska	wiony w wierszu – zbiera argumenty do dyskusji na temat tego, czy warto ulegać zachciankom		utraconą bliską osobą – wyjaśnia znaczenie słów „W sobie masz swój Hades”	tre’a, że „piekło to inni”	Malczewskiego podejmujące temat Orfeusza i Eurydyki; omawia, jakie nowe znaczenia twórca nadał mitycznej historii

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
30.	Walka i wojna w <i>Iliadzie</i>	wprowadzenie do lekcji 25. <i>Walka i wojna w Iliadzie</i> Homer, <i>Iliada</i> (fr. <i>Pieśni XXII</i>)	<ul style="list-style-type: none"> – określa autora, czas powstania i przynależność gatunkową <i>Iliady</i> – charakteryzuje Achilleusa i Hektora jako bohaterów heroicznych – wyszukuje porównania homeryckie w tekście <i>Iliady</i> – zbiera argumenty do oskarżenia lub obrony Achilleusa 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje najważniejsze cechy gatunkowe eposu – objaśnia tytuł <i>Iliady</i> – próbuje samodzielnie zanalizować porównanie homeryckie – omawia rolę narratora w kreacji świata przedstawionego – wyszukuje w tekście przejawy patosu – wie, czym charakteryzuje się heroizm 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje zabiegi narratora zmierzające do zobiektywizowania zdażeń – określa najważniejsze wydarzenia w eposie – uzasadnia, któremu z bohaterów można przypisać heroizm – rozważa, czy można wskazać okoliczności łagodzące czyny Achilleusa 	<ul style="list-style-type: none"> – na podstawie epitetów określa stosunek narratora do obu bohaterów – samodzielnie analizuje porównanie homeryckie, wskazując na jego funkcję w utworze – ocenia postawę Hektora 	<ul style="list-style-type: none"> – porównuje wizerunek Achilleusa ukazany we fragmentach <i>Iliady</i> i w innych tekstach kultury
31.	Pycha	wprowadzenie	– streszcza w punk-	– opisuje emocje	– analizuje styl wy-	– wyszukuje środki	– porównuje postawę

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
	i przebaczenie w <i>Iliadzie</i>	do lekcji 26. <i>Pycha i przebaczenie w Iliadzie</i> Homer, <i>Iliada</i> (fr. <i>Pieśni XXIV</i>)	tach wydarzenie opisane w tekście – zbiera argumenty pozwalające ocenić bohaterów	Achillesa – wyjaśnia, za co Achilles podziwia Priama	powieści Priama i Achillesa – zapisuje w postaci stwierdzenia słowa Achillesa na temat ludzkiego losu	stylistyczne we fragmencie <i>Iliady</i> , określa ich funkcje	ojca ukazaną we fragmencie <i>Iliady</i> i na obrazie Aleksandra A. Iwanowa, <i>Priam prosi Achillesa o zwrot ciała Hektora</i> , 1824
32.	Siła perswazji	wprowadzenie do lekcji 27. <i>Siła perswazji</i> Arystoteles, <i>Retoryka</i> (fr. <i>Księgi I</i>) Homer, <i>Iliada</i> (fr. <i>Pieśni II</i>)	– dostrzega różnicę między perswazją a manipulacją – wie, czym jest retoryka – dostrzega różnicę między wnioskowaniem dedukcyjnym a wnioskowaniem indukcyjnym – zna elementy kompozycji mowy	– objaśnia różnicę między perswazją a manipulacją – definiuje pojęcie <i>retoryka</i> – wyjaśnia, co jest istotą retoryki zdaniem Arystotelesa – wyjaśnia różnicę między wnioskowaniem dedukcyj-	– wskazuje, co zdaniem Arystotelesa jest istotą retoryki, a co jedynie sposobem osiągnięcia celu – uzasadnia, czy mowa Agamemnona mieści w sobie elementy opowiadania – formułuje wnio-	– określa, odwołując się do <i>Retoryki</i> , który ze sposobów wnioskowania zasługuje na miano dowodu – potrafi właściwie określić, czy porównywanie liczby wojsk jest twierdzeniem ogólnym, twierdzeniem	– omawia i ocenia dwa sposoby dowodzenia (argumentowania) wskazane przez Arystotelesa – stosuje w swojej mowie do koleżanek i kolegów wnioskowanie dedukcyjne i indukcyjne – wygłasza mowę w klasie

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZEŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
			<ul style="list-style-type: none"> – przygotowuje mowę zachęcającą koleżanki i kolegów do wyjazdu na wspólną wycieczkę 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje elementy kompozycji mowy we fragmencie <i>Iliady</i> – formułuje własnymi słowami sens konkluzji w mowie Agamemnona – określa funkcję porównania wojsk greckich i trojańskich w <i>Iliadzie</i> 	<ul style="list-style-type: none"> – analizuje porównanie wynikające z twierdzenia ogólnego oraz porównania liczebności wojsk greckich i trojańskich 	<ul style="list-style-type: none"> – przygotowuje mowę do koleżanek i kolegów, zachowując wszystkie cechy gatunkowe tej formy wypowiedzi 	
33.	Wędrowka w <i>Odysei</i> Homera	wprowadzenie do lekcji 28. <i>Wędrowka w Odysei Homera</i>	<ul style="list-style-type: none"> – określa autora, czas powstania, temat i przynależność gatunkową <i>Odysei</i> – rozpoznaje elemen- 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia różnicę między fikcją a fantastyką w <i>Odysei</i> – wyjaśnia, o czym 	<ul style="list-style-type: none"> – analizuje porównania homeryckie i określa ich funkcję w <i>Odysei</i> – dostrzega w 	<ul style="list-style-type: none"> – określa związek między wyrzutami czynionymi przez Odyseusza żonie a wymową tekstu 	<ul style="list-style-type: none"> – swoim przemyśleniom na temat toposu wędrowki nadaje cechy gatunkowe eseju

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
		Homer, <i>Odyseja</i> (fr.)	<ul style="list-style-type: none"> ty fantastyczne świata przedstawionego – nazywa uczucia Odyseusza – wskazuje w tekście porównanie homeeryckie – wie, czym są funkcja ekspresywna i impresywna języka – rozumie znaczenie toposu <i>homo viator</i> 	<ul style="list-style-type: none"> rozmawiają Odyseusz i Achilles – określa rolę Kirke w życiu Odyseusza – podaje przykłady funkcji ekspresywnej i impresywnej języka – 	<ul style="list-style-type: none"> utworze realizację toposu życia jako wędrówki – określa, czy Odyseusz szukał pocieszenia w śmierci – wskazuje w tekście środki językowe służące realizacji funkcji poetyckiej 	<ul style="list-style-type: none"> – porównuje bohaterów <i>Iliady</i> i <i>Odysei</i> Homera – podaje przykłady współczesnych dzieł nawiązujących do toposu <i>homo viator</i> 	
34.	Tragedia i tragizm	wprowadzenie do lekcji 29. <i>Tragedia i tragizm</i> Arystoteles,	<ul style="list-style-type: none"> – zna źródło tragedii antycznej – zna cechy gatunkowe tragedii – wymienia składniki, które, zdaniem Ary- 	<ul style="list-style-type: none"> – określa cel tragedii greckiej – objaśnia, odwołując się do tekstu Misiewicza, jakie funkcje w tragedii 	<ul style="list-style-type: none"> – określa rolę poszczególnych elementów kompozycyjnych tragedii – określa wpływ tragedii na odbiorcę 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, stwierdzenie, że tragedia jest przedstawieniem w formie „dramatycznej, a nie narracyjnej” 	<ul style="list-style-type: none"> – przyporządkowuje składniki tragedii do środków naśladowania, przedmiotów naśladowania i sposobów naśladowania

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
		<i>Poetyka (fr.) Janusz Misiewicz, Tragedia attycka (fr.)</i>	<ul style="list-style-type: none"> stoteles, stanowią o istocie tragedii wymienia, odwołując się do fragmentów tekstu Misiewicza, trudności związane z objaśnieniem terminu <i>tragedia</i> 	<ul style="list-style-type: none"> pełni dialog objaśnia sens cytatów pochodzących z eseju Misiewicza 	<ul style="list-style-type: none"> przypomina mitologiczną historię króla Edypa 	<ul style="list-style-type: none"> określa funkcję języka dominującą w tekście Misiewicza przygotowuje dwie wypowiedzi: jedną zawierającą obronę Edypa, drugą – jego oskarżenie 	
35.	<i>Antygona – tragedia wzorcowa</i>	wprowadzenie do lekcji 30. <i>Antygona – tragedia wzorcowa</i> Sofokles, <i>Antygona</i>	<ul style="list-style-type: none"> streszcza wydarzenia opisane w <i>Prologu</i> wymienia bohaterów utworu wskazuje przyczyny tragedii Antygony 	<ul style="list-style-type: none"> wyszukuje w tekście środki stylistyczne, zna ich funkcje omawia rolę <i>Fatum</i> w życiu bohaterów 	<ul style="list-style-type: none"> analizuje rozmowę Antygony i Ismeny określa rolę Chóru omawia funkcję środków stylistycznych w kreacji świata przedstawionego rozważa, co mo- 	<ul style="list-style-type: none"> wyjaśnia, w jaki sposób emocje wpływają na charakter wypowiedzi Kreona wylicza wydarzenia najważniejsze dla rozwoju akcji 	<ul style="list-style-type: none"> rozważa, w jakim stopniu <i>Antygona</i> przynosi <i>katharsis</i> współczesnemu czytelnikowi zapisuje refleksje na temat postaci literackiej, której historia przypomina los bohatera tragedii an-

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
					głoby zlikwidować Fatum ciężące na Labdakidach		tycznej
36.	Racje Antygony	wprowadzenie do lekcji 31. <i>Racje Antygony</i> Sofokles, <i>Antygona</i> Jerzy Nowosielski, <i>Antygona</i> , fragment plakatu teatralnego, 1982	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia obowiązki i prawa, którymi kierowała się Antygona – zbiera argumenty do dyskusji na temat zasadności akceptowania każdego prawa ustanowionego przez władzę – gromadzi materiały na temat wybranych bohaterów mitologii greckiej 	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje reakcję Kreona na słowa Antygony – wskazuje w ostatnim monologu Antygony środki językowe służące wyrażaniu emocji – uczestniczy w klasowej dyskusji – pisze referat na temat wybranych bohaterek mitologii greckiej 	<ul style="list-style-type: none"> – w klasowej dyskusji rzeczowo uzasadnia swoje zdanie, stosując zasady etyki wypowiedzi i etykiety językowej – określa, jakie odczytanie tragedii Sofoklesa zapowiada plakat Nowosielskiego 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, dlaczego Antygona powtarza rytuał pogrzebowy – wyjaśnia, na czym polega tragizm Antygony – rozważa zasadność stwierdzenia „Każda epoka ma taką tragedię, na jaką zasługuje” – pisze referat zgodnie ze wszystkimi zasadami tej formy gatunkowej 	<ul style="list-style-type: none"> – interpretuje elementy plakatu Nowosielskiego – wygłasza referat w klasie

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
37.	Racje Kreona	wprowadzenie do lekcji 32. <i>Racje Kreona</i> Sofokles, <i>Antygona</i> Wiesław Grzegorzcyk, <i>Antygona</i> , plakat teatralny, 1998 infografika: teatr grecki	<ul style="list-style-type: none"> – przedstawia losy Kreona – streszcza mowę tronową Kreona – opisuje sposób ukazania kobiety na plakacie Grabarczyka 	<ul style="list-style-type: none"> – określa rolę Terezjasza w tragedii Sofoklesa – wymienia cechy Kreona – zestawia racje Antygony i Kreona, wskazuje postać, za którą się opowiada – omawia związek między sposobem ukazania kobiety na plakacie Grzegorzcyka a charakterami Antygony i Kreona 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia rolę zdań pytających w dialogu Kreona i Hajmona – określa symbolikę kolorów na plakacie Grzegorzcyka 	<ul style="list-style-type: none"> – interpretuje zmianę postawy Kreona w finale tragedii – objaśnia sens wypowiedzi Przewodnika chóru – uzasadnia twierdzenie, że tragedia Sofoklesa jest pochwałą mądrości – porównuje plakat Grzegorzcyka z dziełem Nowosielskiego 	<ul style="list-style-type: none"> – rozważa, w jakim stopniu losy Kreona można uznać za przykład ironii tragicznej – uzasadnia, czy Kreona cechuje <i>hybris</i> – ocenia, czy u Kreona występuje wina tragiczna
38.	Mądrość w krzywym zwierciadle	wprowadzenie do lekcji 33. <i>Mądrość</i>	<ul style="list-style-type: none"> – rozróżnia typy komizmu – omawia problema- 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje przykłady komizmu we fragmentach dzie- 	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia zjawiska fizyczne tłumaczone przez 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, w jaki sposób Arystofanes próbuje zdys- 	<ul style="list-style-type: none"> – wyszukuje w tekście argumenty filozoficzne typowe dla sofi-

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
	komika	<i>w krzywym zwierciadle komika</i> Arystofanes, <i>Chmury</i> (fr.) zadanie projektowe (antyczna księga śmiechu)	tykę <i>Chmur</i> Arystofanesa – włącza się w prace projektowe	ła – określa, jaka filozofia wyłania się z komedii Arystofanesa – zbiera materiały do zadania projektowego	Sokratesa – określa, pod jakimi warunkami twórca ma prawo ośmieszać autorytety	kredytować Sokratesa – tworzy antyczną księgę śmiechu	stów, konfrontuje je z rzeczywistymi poglądami Sokratesa – wydaje najlepszą antyczną księgę śmiechu w formie albumu
39.	Analiza tekstu nieliterackiego. Sprawdzenie umiejętności	Włodzimierz Legnauer, <i>Gardzienickie gesty</i> (fr.) zadania od 1.–9.	– rozumie sens dosłowny tytułu, wie, czym jest sens niedosłowny – wie, jaki środek stylistyczny występuje w tytule artykułu – wie, co to znaczy, że kultura starożyt-	– wyjaśnia sens dosłowny tytułu – próbuje określić jeden z jego sensów niedosłownych – określa, jaką funkcję pełni środek stylistyczny wystę-	– określa jeden z sensów niedosłownych tytułu – wyjaśnia, co łączy przykłady przejawów oralnego charakteru kultury greckiej z przedstawieniem	– określa jeden z sensów niedosłownych tytułu, wyjaśnia jego wpływ na wymowę tekstu – wyjaśnia pojęcie: sylogizm, przesłanka ogólna,	– odczytuje więcej sensów niedosłownych tytułu – uzupełnia o wniosek sylogizm zawierający przesłankę ogólną i przesłankę szczegółową

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
			nej Grecji miała charakter oralny – ocenia prawdziwość podanych twierdzeń	pujący w tytule artykułu – podaje przykłady trzech przejawów oralnego charakteru kultury greckiej – wyjaśnia, jakie cechy greckiej kultury antycznej autor akcentuje w pierwszych trzech akapitach tekstu – wyjaśnia znaczenia przypisywanych antykowi określeń wymienionych przez autora w akapicie 4.	teatralnym – określa, z jakich przesłanek autor wywodzi cechy greckiej kultury antycznej – wskazuje, które określenia z akapitu 4. mają charakter metaforyczny – objaśnia sens stwierdzenia z akapitu 4., biorąc pod uwagę funkcję użytych środków retorycznych	przesłanka szczegółowa – wyjaśnia, na czym polega paradoksalny charakter <i>katharsis</i> w ujęciu Arystotelesa	
40.	Herodot	wprowadzenie	– wie, kim był Hero-	– wypisuje w formie	– określa stosunek	– przedstawia swój	– ocenia zasady plura-

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
	czytany przez Kapuścińskiego	do lekcji 34. <i>Herodot</i> czytany przez Kapuścińskiego Ryszard Kapuściński, <i>Podróże z Herodotem</i> (fr.) zadanie projektowe (ilustrowany album <i>Obrazy Innego w tekstach kultury</i>)	dot – określa pierwszy cel podróży Herodota – wymienia elementy różniące starożytnych Egipcjan od starożytnych Greków – rozpoznaje w tekście środki językowe – zbiera argumenty do klasowej dyskusji na temat prawa ingerowania w życie innych – zna zasady dyskusowania – stara się brać udział	twierdzeń prawa relatywizmu kulturowego odkrytego przez Herodota – określa funkcję środków językowych w tekście Kapuścińskiego – wskazuje w tekście słowo wyrażające etnocentryzm i ksenofobię Greków – formułuje tezę do dyskusji – bierze czynny udział w dyskusji – zbiera materiały do zadania projek-	Herodota do Innego – posługuje się słownictwem pozwalającym wyrazić i uzasadnić własne zdanie (doskonalenie umiejętności argumentacji)	stosunek do obywateli Egipcjan – wskazuje wartości cenione przez Herodota – formułuje opinię popartą uzasadnieniem – nawiązuje do opinii innych dyskutantów – płynnie przechodzi od opinii (tezy) do jej uzasadnienia bez sygnalizowania tego specjalnym sformułowaniem – tworzy ilustrowany album <i>Obrazy</i>	lizmu kulturowego – wskazuje w tekście Kapuścińskiego cechy eseju, wyjaśnia, dlaczego pisarz wybrał tę formę wypowiedzi – publikuje najlepszą pracę projektową w formie albumu

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
			w dyskusji – włącza się w prace projektowe	towego		<i>Innego w tekstach kultury</i>	
41.	W świecie rzymskich bogów	wprowadzenie do lekcji 35. <i>W świecie rzymskich bogów</i> Jan Parandowski, <i>Mitologia</i> (fr. części II Rzym)	– przedstawia, w jaki sposób Parandowski relacjonuje wierzenia Rzymian	– omawia podstawowe różnice między panteonem greckim a rzymskim	– uzasadnia istotną rolę tolerancji w życiu codziennym – opisuje świat wyobrażeń religijnych Rzymian	– przedstawia i uzasadnia swoje zdanie na temat roli wpływów greckich na obyczajowość Rzymian	– charakteryzuje grecki i rzymski system wierzeń religijnych, wymienia podobieństwa i różnice

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
42.	Ewolucja eposu – <i>Eneida</i> Wergiliusza	wprowadzenie do lekcji 36. <i>Ewolucja eposu – Eneida Wergiliusza</i> Wergiliusz, <i>Eneida</i> (fr.)	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia cechy gatunkowe eposu – wskazuje w <i>Eneidzie</i> inwokację – wymienia najważniejsze, zdaniem Wergiliusza, cechy idealnego obywatela 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, czy inwokacja z <i>Eneidy</i> jest podobna do tej z <i>Iliady</i> – przedstawia najważniejsze wydarzenia z mitu założycielskiego, zawarte w <i>Eneidzie</i> 	<ul style="list-style-type: none"> – określa, co łączy Eneasza z homeryckimi pierwowzorami, a co go od nich odróżnia 	<ul style="list-style-type: none"> – określa stosunek Wergiliusza do homeryckiej tradycji literackiej – określa stosunek Wergiliusza do państwa 	<ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje rzymski świat zmarłych – rozważa, odwołując się do obrazu Elizjum, w jakim stopniu można używać historii do tłumaczenia teraźniejszości
43.	Heroizm i miłość w <i>Eneidzie</i>	wprowadzenie do lekcji 37. <i>Heroizm i miłość w Eneidzie</i> Wergiliusz, <i>Eneida</i> (fr.)	<ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje Dydonę – przedstawia wydarzenia, jakie się rozegrały w jaskini – gromadzi materiały do opracowania referatu na temat różnych odsłon miłości w epoce starożytnej 	<ul style="list-style-type: none"> – określa stosunek Dydony do Eneasza – przedstawia wpływ Fatum na los bohaterów – pisze referat 	<ul style="list-style-type: none"> – ocenia prawdziwość uczuć Dydony – uzasadnia, czy ludzie mają prawo wyboru, gdy miłość i powinność się wykluczają 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia rolę bogów w <i>Eneidzie</i> – porównuje postawy Achillesa i Eneasza – pisze referat zgodnie ze wszystkimi założeniami gatunkowymi tej formy wypowiedzi 	<ul style="list-style-type: none"> – wygłasza referat w klasie – rozważa zagadnienie zazdrości w różnych tekstach kultury

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
44.	Epikureizm i stoicyzm Horacego	wprowadzenie do lekcji 38. <i>Epikureizm i stoicyzm Horacego</i> , <i>Pieśń zimowa</i> ; <i>Do Mecenasa</i> ; <i>Do Pompejusza Grosfusa</i>	<ul style="list-style-type: none"> – wie, czym są epikureizm i stoicyzm; wyjaśnia, którą z tych postaw uważa za wartościowszą – określa, do kogo zwracają się osoby mówiące w pieśniach – wskazuje porównanie w pieśni <i>Do Mecenasa</i> – wypisuje z pieśni <i>Do Mecenasa</i> fragmenty o charakterze filozoficznym – stawia tezę dotyczącą trwałych i ulotnych wartości 	<ul style="list-style-type: none"> – zna kontekst biograficzny i filozoficzny <i>Pieśni</i> – opisuje stosunek osoby mówiącej w <i>Pieśni zimowej</i> do bogów – charakteryzuje adresata wypowiedzi w pieśni <i>Do Mecenasa</i> – wypisuje aforyzmy z pieśni <i>Do Pompejusza Grosfusa</i> – pisze wypowiedź argumentacyjną na temat trwałych i ulotnych wartości w życiu czło- 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje w <i>Pieśniach</i> cechy stoicyzmu i epikureizmu – omawia motywy obecne w <i>Pieśniach</i> – wyjaśnia, w jaki sposób w pieśni <i>Do Mecenasa</i> jest rozumiana wartość cnoty – określa, jakie znaczenia wynikają z obecności toposu wędrowni w pieśni <i>Do Mecenasa</i> – określa budowę składniową afory- 	<ul style="list-style-type: none"> – określa funkcje językowe ujawniające się w <i>Pieśni zimowej</i> – ocenia zasadność i aktualność spostrzeżeń Horacego na temat młodości – charakteryzuje postawę Horacego wobec życia – określa funkcję pytań retorycznych w pieśni <i>Do Pompejusza Grosfusa</i> – zachowuje wszystkie cechy gatunkowe wypo- 	<ul style="list-style-type: none"> – rozważa, jak zachować się wobec przeciwności losu, odwołuje się do <i>Pieśni zimowej</i> oraz własnych przemyśleń – analizuje realizację motywu samotnego żeglarza w pieśni <i>Do Pompejusza Grosfusa</i>

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
			w życiu człowieka; zbiera argumenty na jej uzasadnienie	wieka	zmów w pieśni <i>Do Pompejusza Grosfusa</i>	wiedzi argumentacyjnej – wykazuje, że te same motywy inaczej funkcjonują w literaturze antycznej niż w Biblii	
45.	Poeta natchniony	wprowadzenie do lekcji 39. <i>Poeta natchniony</i> Horacy, <i>Wzniosłem pomnik</i> Pablo Picasso, <i>Poeta</i> , 1912	– opisuje osobę mówiącą w pieśni, przedstawia, do kogo się ona zwraca – określa nastrój pieśni – wyszukuje metaforę w tekście pieśni – wie, co znaczy topos <i>non omnis moriar</i> – wie, że <i>Wzniosłem</i>	– interpretuje znaczenie metafory zawartej w pieśni – wskazuje w pieśni Horacego topos <i>non omnis moriar</i> , wyjaśnia jego znaczenie – wyjaśnia, dlaczego <i>Wzniosłem pomnik</i> jest utworem metapoetyckim	– wskazuje w pieśni elementy biograficzne, określa ich funkcję – interpretuje wymowę utworu – ocenia postawę artysty wobec przekonania o nieśmiertelności jego utworów	– uzasadnia, które określenie lepiej charakteryzuje warsztat twórczy Horacego: platoński szal twórczy czy rzemiosło poetyckie – wyjaśnia, czy obraz Picassa można uznać za realizację toposu poety natchnionego i szalu	– charakteryzuje Horacego, odnosząc się do jego <i>Pieśni</i> – porównuje Horacjańską realizację toposu <i>non omnis moriar</i> z innymi tekstami kultury nawiązującymi do motywu nieśmiertelności poezji

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
			<i>pomnik</i> jest utworem metapoetyckim			poetyckiego	
46.	Horacy jako wychowawca	wprowadzenie do lekcji 40. <i>Horacy jako wychowawca</i> Horacy, <i>Ojczyzna – okrętem</i> Josif Brodski, <i>W stylu Horacego</i> (fr.) miniprzewodnik: motywy antyczne	<ul style="list-style-type: none"> – umie wskazać w pieśni Horacego animizację i personifikację – określa nastrój pieśni – opowiada, czego dotyczy sytuacja liryczna ukazana w wierszu Brodskiego – wyjaśnia, co jest tematem wiersza Brodskiego 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, na czym polega personifikacja zastosowana w pieśni – wskazuje alegorie statku i burzy w wierszu Brodskiego 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia sensy alegoryczne utworu Horacego – rozważa, w jaki sposób w wierszu Horacego realizuje się motyw patriotyzmu – wyjaśnia, dlaczego Brodski posłużył się zdrobnieniem rzeczownika <i>statek</i> 	<ul style="list-style-type: none"> – interpretuje alegorie obecne w pieśni Horacego – wyjaśnia tytuł wiersza Brodskiego – objaśnia różnicę między patriotyzmem Horacego a Brodskiego – porównuje pieśń Horacego z wierszem Brodskiego 	<ul style="list-style-type: none"> – porównuje wykorzystanie alegorii okrętu w wierszu Horacego i w innym tekście kultury
47.	Język oficjalny	wprowadzenie do lekcji 41.	– rozumie rolę języka jako narzędzia ko-	– potrafi rozpoznać w tekście odmiany	– rozwija umiejętność tworzenia	– tworzy pisemne oświadczenie	– wykazuje się doskonałą umiejętnością

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
	i nieoficjalny	<i>Język oficjalny i nieoficjalny</i> Ewa Baniecka, <i>Gwara młodzieżowa jako odmiana współczesnej polszczyzny</i> (fr.)	komunikacji – zna zasadę podziału języka ogólnego na język oficjalny i nieoficjalny – wymienia odmiany języka, wie, czym się one charakteryzują – zna zasady konstrukcji pism użytkowych i stara się je stosować – podaje synonimy wyrazu <i>dziewczyna</i> – dostrzega zalety i zagrożenia wynikające ze zjawiska mody językowej	języka oficjalnego i nieoficjalnego – wymienia i definiuje formy tekstów użytkowych – tworzy pisma użytkowe – stosuje w pismach użytkowych zasady kompozycyjne – stara się wyjaśnić związek między stylem kolokwialnym, nieoficjalną odmianą polszczyzny a gwarą młodzieżową, odwołuje się do tekstu	różnych pism użytkowych – odwołuje się do tekstu Banieckiej i ocenia jedno z określić atrakcyjnej dziewczyny pod względem ekspresywności i tajności	– wyjaśnia istotę mody językowej, odwołując się do tekstu Banieckiej i własnych doświadczeń	tworzenia pism użytkowych – wyjaśnia pojęcie socjolektu i określa jego funkcję w wypowiedzi – wymienia trzy socjolekty inne niż gwara młodzieżowa
48.	Literatura		– określa czas trwania	– wyjaśnia, jak sta-	– wskazuje w <i>Ilia-</i>	– wyjaśnia przest-	

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
	Greków i Rzymian. Powtórzenie i sprawdzenie wiadomości		<p>nia epoki starożytnej</p> <ul style="list-style-type: none"> – zna mitologię starożytnych Greków – zna mitologię starożytnych Rzymian – zna formy gatunkowe lektur obowiązkowych (epos, tragedia antyczna, komedia antyczna) – zna uniwersalne motywy antyczne, dostrzega ich żywotność w kulturze – zna frazeologizmy o mitologicznym rodowodzie 	<p>rożny Grecy przestrzegali bogów</p> <ul style="list-style-type: none"> – wymienia motywy obecne w poznanych utworach antycznych – wyjaśnia frazeologizmy o mitologicznym rodowodzie – wyjaśnia, jak antyczni twórcy rozumeli heroizm i patriotyzm – podaje cechy gatunkowe eposu, tragedii antycznej, komedii antycznej 	<p><i>dzie</i> lub <i>Odysei</i> cechy eposu</p> <ul style="list-style-type: none"> – wskazuje w <i>Antygonie</i> cechy tragedii antycznej – wskazuje w <i>Chmurach</i> cechy komedii antycznej – omawia archetypy występujące w literaturze Greków i Rzymian – omawia Platonską alegorię jaskini 	<p>nie Platonskiej alegorii jaskini</p> <ul style="list-style-type: none"> – omawia koncepcję ludzkiego losu zawartą w tragedii greckiej – wyjaśnia, w jaki sposób współcześni twórcy odwołują się do tradycji antycznej, podaje przykłady – wskazuje nawiązowania do antyku w polszczyźnie potocznej 	

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
49.	Tworzenie własnego tekstu. Wypowiedź ustna	zadanie 1. Andrzej Maria Lewicki, Anna Pajdzińska, <i>Frazeologia</i> Zadanie 2. Zbigniew Herbert, <i>Apollo i Marsjasz</i>	<ul style="list-style-type: none"> – zapoznaje się z przykładowym planem wypowiedzi – ma świadomość, że opanowanie zasad tworzenia wypowiedzi ustnej jest przydatne w sztuce prowadzenia dyskusji – analizuje polecenie zawarte w temacie – zna zasady tworzenia wypowiedzi ustnej 	<ul style="list-style-type: none"> – potrafi przygotować na podstawie podanego przykładu własny konспект wypowiedzi ustnej – formułuje własną tezę – określa zakres i typ tekstów do wykorzystania – rozwija umiejętność argumentacji 	<ul style="list-style-type: none"> – posługuje się słownictwem pozwalającym wyrazić i uzasadnić własne zdanie – prezentuje wypowiedź na forum klasy, pamiętając o funkcji wstępu i zakończenia 	<ul style="list-style-type: none"> – formułuje opinię popartą uzasadnieniem – płynnie przechodzi od opinii (tezy) do jej uzasadnienia, bez sygnalizowania tego specjalnym sformułowaniem 	<ul style="list-style-type: none"> – z łatwością tworzy wstęp i zakończenie do wypowiedzi informacyjnych i argumentacyjnych – potrafi wskazać wiele tekstów kultury nawiązujących do zagadnienia ujętego w temacie
50.	Praca klasowa						
ŚREDNIOWIECZE							

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
51.	Tysiąc lat kultury średniowiecza	wprowadzenie do lekcji 42. <i>Tysiąc lat kultury średniowiecza</i> Jacques Le Goff, <i>Człowiek średniowiecza</i> (fr.) miniprzewodnik: symboliczne zwierzęta średniowiecza	<ul style="list-style-type: none"> – zna czas trwania epoki – określa najważniejsze wydarzenia wpływające na kontekst historyczny i kulturowy epoki – wie, czym jest symbol – rozwija umiejętność przetwarzania informacji w tekście popularnonaukowym 	<ul style="list-style-type: none"> – zna symbole mające szczególne znaczenie dla średniowiecza – wie, na czym polegał średniowieczny uniwersalizm – wie, z czego wynikała uprzywilejowana rola łaciny w okresie średniowiecza 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia niejednoznaczność symboliki psa – wyjaśnia, w jaki sposób średniowiecze postrzegało sens istnienia przedmiotów niematerialnych – uzasadnia, czy myślenie symboliczne w średniowieczu miało charakter naukowy 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia powody nadawania elementom przyrody sensu symbolicznego w okresie średniowiecza – wyjaśnia rolę myślenia symbolicznego w ludzkim życiu 	<ul style="list-style-type: none"> – rozważa i uzasadnia rolę symboli w życiu człowieka różnych epok
52.	Zło brakiem dobra	wprowadzenie do lekcji 43. <i>Zło brakiem dobra</i>	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje problem postawiony w tekście – ustosunkowuje się do stwierdzenia, że 	<ul style="list-style-type: none"> – określa, czym jest zło i dobro według św. Augustyna 	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje drogę do uznania nieskończoności Boga i postrzegania świata jako prze- 	<ul style="list-style-type: none"> – określa na podstawie tekstu św. Augustyna, jakie są powinności człowieka 	<ul style="list-style-type: none"> – porównuje rozważania Sokratesa i Augustyna na temat dobra

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
		św. Augustyn, <i>Wyznania</i> (fr.) miniprzewodnik: wielcy święci średniowiecza	wszystko, co istnieje na świecie, jest dobre		strzeni dobra, odnosi się do tekstu św. Augustyna		
53.	Język jako system znaków	wprowadzenie do lekcji 44. <i>Język jako system znaków</i> Jan Parandowski, <i>Język zbiorem znaków</i> (fr.) [<i>Ach, miłość...</i>]	<ul style="list-style-type: none"> – wie, że język jest systemem znaków – wie, na jakie podsystemy można podzielić język – rozwija umiejętność wykorzystywania wiedzy z zakresu gramatyki w interpretacji utworów literackich i tworzeniu własnych tekstów 	<ul style="list-style-type: none"> – podaje przykłady form językowych do wybranego słowa – udoskonala umiejętność rozbioru logicznego wypowiedzeń 	<ul style="list-style-type: none"> – doskonali umiejętność przeredagowywania tekstu 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, na czym polega specyfika dzieła literackiego – dokonuje przekładu anonimowego wiersza na współczesną polszczyznę, a następnie wskazuje elementy językowe, które uległy zmianie 	<ul style="list-style-type: none"> – przyporządkowuje zmiany w współczesnej wersji wiersza do odpowiednich podsystemów języka

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZEŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
54.	Poetycki traktat teologiczny	wprowadzenie do lekcji 45. <i>Poetycki traktat teologiczny Bogurodzica</i> (tekst średniowieczny i przekład na współczesną polszczyznę)	<ul style="list-style-type: none"> – czyta ze zrozumieniem <i>Bogurodzicę</i> – zna czas powstania utworu – wskazuje najważniejsze cechy gatunkowe pieśni religijnej – wskazuje w <i>Bogurodzicy</i> osobę mówiącą i adresata 	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje sytuację liryczną ukazaną w <i>Bogurodzicy</i> – wyjaśnia, na czym polega symetria budowy strof – pisze wypowiedź argumentacyjną 	<ul style="list-style-type: none"> – określa modlitewny charakter <i>Bogurodzicy</i> – rozważa, dlaczego <i>Bogurodzicę</i> można nazwać poetyckim traktatem teologicznym – wie, co oznaczają pojęcia: antyteza, hierarchizm, teocentryzm 	<ul style="list-style-type: none"> – interpretuje <i>Bogurodzicę</i> w kontekście teocentryzmu i hierarchizmu – pisze wypowiedź argumentacyjną zgodnie ze wszystkimi zasadami tej formy gatunkowej 	<ul style="list-style-type: none"> – interpretuje realizację motywu <i>deesis</i> w <i>Bogurodzicy</i> i na polichromii z kaplicy Trójcy Świętej – ocenia, czy prośby zawarte w <i>Bogurodzicy</i> mogłyby znaleźć się we współczesnej modlitwie
55.	<i>Bogurodzica</i> – pierwszy polski hymn	wprowadzenie do lekcji 46. <i>Bogurodzica</i> – pierwszy polski hymn <i>Bogurodzica</i> (tekst	<ul style="list-style-type: none"> – wie, czym charakteryzuje się hymn jako gatunek literacki – potrafi wskazać w <i>Bogurodzicy</i> środki wpływające 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje środki stylistyczne wpływające na muzyczny charakter <i>Bogurodzicy</i> – wyjaśnia, kim jest podmiot zbioro- 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, czy zasadna jest opinia Jana Długosza, że <i>Bogurodzicę</i> można określić mianem pieśni ojczyстей 	<ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia, dlaczego <i>Bogurodzicę</i> zapisano w języku polskim, chociaż językiem dominującym w literaturze średniowiecza 	<ul style="list-style-type: none"> – rozważa, czy w treści próśb zanoszonych do Maryi można odnaleźć wartości szczególnie ważne dla Polaków

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
		średniowieczny)	na nastrój pieśni	wy, uzasadnia swoje zdanie	– zna okoliczności zapisu najstarszych słów w języku polskim	była łacina	
56.	Trwałość i zmiana w języku	wprowadzenie do lekcji 47. <i>Trwałość i zmiana w języku</i> Teresa Skubalanka, <i>Wczesno- czy późnośredniowieczny język Bogurodzicy?</i> (fr.)	– zna okoliczności powstania języka polskiego – zna pojęcia: archaizm, neologizm, neosemantyzm – wymienia rodzaje archaizmów – podaje przykład neosemantyzmu z <i>Bogurodzicy</i> – czyta ze zrozumieniem tekst Skubalanki	– zna ogólne cechy języków słowiańskich – wskazuje i nazywa różne typy archaizmów w <i>Bogurodzicy</i> – wskazuje i określa formy deklinacyjne i koniugacyjne w <i>Bogurodzicy</i> – wskazuje problemy poruszone w tekście Skubalanki	– rozumie i objaśnia proces wyodrębniania się języka polskiego – wie, czym charakteryzuje się przegłos polski – wyjaśnia na podstawie tekstu Skubalanki różnicę między tekstem archaicznym a archaizowanym	– ocenia, które cechy <i>Bogurodzicy</i> wpływają na przynależność średniowiecznej polszczyzny do grupy języków słowiańskich – określa, kiedy dochodzi do powstania neologizmów i neosemantyzmów – analizuje <i>Bogurodzicę</i> pod kątem zmian w języku	– wyszukuje w języku ogólnopolskim lub w gwarze wyrazu / wyrażenia będącego nośnikiem form archaicznej polszczyzny

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
57.	Średniowieczna mowa uczuć	wprowadzenie do lekcji 48. <i>Średniowieczna mowa uczuć</i> <i>Lament świętokrzyski</i> (fr.)	<ul style="list-style-type: none"> określa gatunek literacki <i>Lamentu świętokrzyskiego</i> wie, pod jakimi tytułami utwór występuje w literaturze określa osobę mówiącą i jej adresatów w <i>Lamencie świętokrzyskim</i> opisuje sytuację liryczną w <i>Lamencie świętokrzyskim</i> 	<ul style="list-style-type: none"> wypisuje z wiersza najczęściej występujące epitety, określa ich funkcję uzasadnia, który wizerunek Maryi jest mu bliższy – z <i>Bogurodzicy</i> czy z <i>Lamentu Świętokrzyskiego</i> 	<ul style="list-style-type: none"> wskazuje w tekście fragmenty o charakterze emocjonalnym wskazuje w tekście fragmenty o charakterze kontrastowym 	<ul style="list-style-type: none"> charakteryzuje kreację Matki Bożej w tekście, uwzględnia rolę kontrastów i środków stylistycznych 	<ul style="list-style-type: none"> ocenia związek wizerunku Matki Boskiej w <i>Lamencie świętokrzyskim</i> ze średniowieczną piętą wyszukuje podobieństwa i różnice między <i>Bogurodzicą</i> a <i>Lamentem Świętokrzyskim</i>, uwzględnia typ liryki, nadawcę, adresatów, obraz Boga i Maryi, styl, ideę przewodnią
58.	Średniowieczny wzór rycerza	wprowadzenie do lekcji 49. <i>Średniowieczny wzór rycerza</i> <i>Pieśń</i>	<ul style="list-style-type: none"> umie wskazać cechy idealnego rycerza charakteryzuje Rolanda na podstawie fragmentu tekstu 	<ul style="list-style-type: none"> wskazuje w tekście przykłady etosu rycerskiego wymienia cechy literatury parenetycznej ujawniają- 	<ul style="list-style-type: none"> ocenia decyzję Rolanda o odrzuceniu pomocy objaśnia sens ostatnich gestów Rolanda, odno- 	<ul style="list-style-type: none"> wyjaśnia funkcje elementów gloryfikujących śmierć Rolanda rozważa, czy można pogodzić reli- 	<ul style="list-style-type: none"> porównuje postawy heroiczne trzech wybranych przez siebie bohaterów literackich różnych epok

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
		<i>o Rolandzie</i> (fr.)	<ul style="list-style-type: none"> – wie, co to jest literatura parenetyczna – gromadzi argumenty do dyskusji nad postawą Rolanda 	<ul style="list-style-type: none"> ce się w <i>Pieśni o Rolandzie</i> – uczestniczy w dyskusji 	<ul style="list-style-type: none"> szac się do etosu rycerskiego i symboliki chrześcijańskiej 	<ul style="list-style-type: none"> gijne ideały z krzewieniem wiary za pomocą siły 	
59.	Tworzenie własnego tekstu. Wypowiedź argumentacyjna	zadanie 1. <i>Pieśń o Rolandzie</i> (fr.)	<ul style="list-style-type: none"> – zapoznaje się z przykładowym konspektem – analizuje polecenie zawarte w temacie – czyta tekst ze zrozumieniem – zna zasady tworzenia wypowiedzi argumentacyjnej – podejmuje próbę przygotowania planu kompozycyjnego wypowiedzi na 	<ul style="list-style-type: none"> – formułuje tezę – określa zakres i typ tekstów do wykorzystania – gromadzi argumenty i przykłady – tworzy plan kompozycyjny wypowiedzi – pisze wypowiedź argumentacyjną, wyróżnia graficznie wstęp, rozwinięcie i zakończe- 	<ul style="list-style-type: none"> – posługuje się słownictwem pozwalającym wyrazić i uzasadnić własne zdanie – w wypowiedzi argumentacyjnej zachowuje cechy tej formy gatunkowej – zachowuje logiczną kolejność argumentów 	<ul style="list-style-type: none"> – pisze efektowny, atrakcyjny wstęp – w zakończeniu zręcznie podsumowuje rozważania 	<ul style="list-style-type: none"> – formułuje błyskotliwą puentę – potrafi wskazać wiele tekstów kultury nawiązujących do zagadnienia ujętego w temacie

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZEŚĆ 1. STAROŻYTNOSĆ – ŚREDNIOWIECZE							
			zadany temat	nie			
60.	Średniowieczny wzór władcy	wprowadzenie do lekcji 50. <i>Średniowieczny wzór władcy</i> Gall Anonim, <i>Kronika polska</i> (fr.)	<ul style="list-style-type: none"> – wie, na czym polegał uniwersalizm łaciny w okresie średniowiecza – wie, jakie są cechy gatunkowe kroniki – wymienia cechy dobrego władcy 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje w tekście cnoty Bolesława Krzywoustego – wyjaśnia, dlaczego <i>Kronikę polską</i> można nazwać utworem parenetycznym 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, dlaczego kroniki są źródłem wiedzy o przeszłości 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, dlaczego Gall Anonim określa czas panowania Chrobrego jako „złoty wiek” 	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje, odnosząc się do fragmentu <i>Kroniki polskiej</i>, jak w okresie średniowiecza kształtowały się relacje polsko-niemieckie

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZEŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
61.	Konflikt władzy świeckiej i duchownej	wprowadzenie do lekcji 51. <i>Konflikt władzy świeckiej i duchownej</i> Gall Anonim, <i>Kronika polska</i> (fr.) Wincenty z Kielczy, <i>Hymn do świętego Stanisława</i>	<ul style="list-style-type: none"> – zna okoliczności śmierci św. Stanisława – wie, czym charakteryzuje się hymn ambrożyjski – cytuje fragmenty określające nastrój tekstu – wskazuje funkcję inwokacji w hymnie 	<ul style="list-style-type: none"> – potrafi wskazać w <i>Hymnie do świętego Stanisława</i> elementy kompozycyjne – omawia cud opisany przez Wincentego z Kielczy 	<ul style="list-style-type: none"> – analizuje na podstawie hymnu postawę biskupa wobec króla – rozważa i uzasadnia, czy religia może być czynnikiem państwowotwórczym 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia stanowisko zajęte przez Galla Anonima w kwestii sporu króla z biskupem 	<ul style="list-style-type: none"> – odwołuje się do różnych tekstów kultury, by wskazać przykłady reakcji świata nadprzyrodzonego na śmierć bohatera
62.	Czym jest asceza?	wprowadzenie do lekcji 52. <i>Czym jest asceza?</i> <i>Legenda o świętym</i>	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje w utworze elementy fantastyczne – wymienia cechy, którymi kieruje się asceta 	<ul style="list-style-type: none"> – cytuje fragment świadczący o aurytecie Biblii w średniowieczu – określa, do kogo zwraca się narra- 	<ul style="list-style-type: none"> – zna pojęcie <i>fuga mundi</i>, podaje przykład funkcjonowania tego motywu w <i>Legendzie o świętym Alek-</i> 	<ul style="list-style-type: none"> – interpretuje zachowanie Aleksego podczas nocy poślubnej – wyjaśnia etymologię imienia <i>Aleksy</i> 	<ul style="list-style-type: none"> – porównuje motyw miłości małżeńskiej w <i>Legendzie o świętym Aleksym</i> i innym tekście kultury – ocenia popularność

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
		<i>Aleksym (fr.) Jan Twardowski, Malowani święci</i>	<ul style="list-style-type: none"> wylicza cuda towarzyszące śmierci świętego uzasadnia, czy współcześnie postawa ascetyczna może być popularna opisuje świętych ukazanych w liryku Twardowskiego 	<ul style="list-style-type: none"> tor w inwokacji i o co prosi wie, czym w średniowieczu była asceza uzasadnia, kogo można nazwać świętym odczytuje symbolikę kolorów w wierszu Twardowskiego 	<ul style="list-style-type: none"> <i>sym</i> określa rolę Matki Bożej w tekście ocenia postawę Aleksego wobec Famijany interpretuje wiersz Twardowskiego jako polemikę z kulturą masową 	<ul style="list-style-type: none"> rozważa, z czego wynikała popularność utworu w średniowieczu interpretuje wiersz Twardowskiego jako refleksję nad sensem świętości we współczesnym świecie 	Joanny d'Arc na przestrzeni wieków, zwracając uwagę dlaczego obecnie postać ta stała się bohaterką kultury popularnej
63.	Święty a świat	wprowadzenie do lekcji 53. <i>Święty a świat Kwiatki świętego Franciszka z Asyżu (fr.)</i>	<ul style="list-style-type: none"> wie, co to jest kazanie streszcza wydarzenia opisane w tekście nadaje nowy tytuł 1. fragmentowi, uwzględniając myśl 	<ul style="list-style-type: none"> wyjaśnia, w jaki sposób 1. fragment nawiązuje do założeń teocentryzmu opisuje na podstawie 2. fragmentu stosunek świętego 	<ul style="list-style-type: none"> wskazuje środki stylistyczne dominujące w odpowiedzi św. Franciszka w 1. fragmencie określa środki stylistyczne pojawiają- 	<ul style="list-style-type: none"> wskazuje i interpretuje nawiązania do Biblii w 2. fragmencie wyjaśnia, w jaki sposób fragmenty tekstu realizują franciszkańską 	<ul style="list-style-type: none"> porównuje wizerunek świętego ukazany we fragmentach tekstu z innymi wizerunkami świętych średniowiecznych w wypowiedzi argumentacyjnej odwołu-

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZEŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
			<p>przewodnią tekstu</p> <ul style="list-style-type: none"> – pisze wypowiedź argumentacyjną na temat aktualności idei wyznawanych przez św. Franciszka 	<p>Franciszka do świata przyrody</p> <ul style="list-style-type: none"> – w wypowiedzi argumentacyjnej wyróżnia wstęp, rozwinięcie, zakończenie 	<p>ce się w 2. fragmencie</p> <ul style="list-style-type: none"> – w wypowiedzi argumentacyjnej zachowuje cechy tej formy gatunkowej 	<p>afirmację świata</p> <ul style="list-style-type: none"> – pisze efektowny, atrakcyjny wstęp – w zakończeniu zręcznie podsumowuje rozważania 	<p>je się do wielu tekstów kultury</p>
64.	Franciszkanizm – kontynuacje i nawiązania	wprowadzenie do lekcji 54. <i>Franciszkanizm – kontynuacje i nawiązania</i> św. Franciszek z Asyżu, <i>Hymn</i> (fr.) papież Franciszek, encyklika	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje w <i>Hymnie</i> cechy gatunkowe – określa osobę mówiącą i adresata – wymienia bohaterów <i>Hymnu</i> – wie, czym są antropomorfizacja i encyklika – czyta ze zrozumieniem tekst encykliki 	<ul style="list-style-type: none"> – przywołuje określenia przypisane bohaterom <i>Hymnu</i> – zna okoliczności powstania encykliki <i>Laudato si'</i> – opisuje model życia przedstawiony w encyklice – przedstawia swoje stanowisko wobec problemu poru- 	<ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje elementy przyrody opisane w <i>Hymnie</i> – ocenia franciszkańską postawę afirmacji świata – wskazuje w encyklice bezpośrednie i pośrednie nawiązania do franciszkanizmu 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, dlaczego <i>Hymn</i> nazywa się także <i>Pieśnią słoneczną</i> – podaje teologiczne uzasadnienie działań na rzecz ochrony środowiska 	<ul style="list-style-type: none"> – analizuje, w jaki sposób polska literatura nawiązywała do idei franciszkanizmu, odwołuje się do wybranych tekstów kultury

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
		<i>Laudato si'</i> (fr.)		szzonego w encyklicie			
65.	<i>Danse macabre</i> – taniec ze śmiercią	wprowadzenie do lekcji 55. <i>Danse macabre</i> – taniec ze śmiercią <i>Rozmowa Mistrza Polikarpa ze Śmiercią</i> (fr.) infografika: idee średniowiecza	– zna okoliczności powstania motywu <i>danse macabre</i> – opisuje wizerunek śmierci popularny w średniowieczu – wypisuje z wiersza antytezy i wyrazy bliskoznaczne – wskazuje w tekście elementy komiczne	– określa rolę alegorii w średniowiecznym wizerunku śmierci – określa funkcję antytez i wyrazów bliskoznacznych – cytuje fragmenty o charakterze groteskowym	– objaśnia fragmenty o charakterze groteskowym – uzasadnia, że wiersz zawiera elementy naturalistyczne – wskazuje, co łączy ludzi wymienionych w przemowie Śmierci	– omawia funkcję groteski w utworze – tworzy notatkę syntetyzującą na temat sztuki umierania w literaturze i kulturze średniowiecza	– wyjaśnia, dlaczego konwencja naturalistyczna była popularna w średniowieczu – wyszukuje we współczesnej kulturze nawiązania do średniowiecznego motywu <i>danse macabre</i>
66.	Średniowieczni w krzywym	wprowadzenie do lekcji 56. <i>Średniowieczni</i>	– wie, czym jest satyra – rozumie określenie	– rozumie, na czym polega demokracja śmierci	– objaśnia i uzasadnia, na czym polega kontrast między	– omawia związek między zastosowaniem humoru	– porównuje wizerunek śmierci ukazany w <i>Rozmowie Mistrza</i>

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZEŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
	zwierciadło satyry	<i>w krzywym zwierciadle satyry</i> <i>Rozmowa Mistrza Polikarpa ze Śmiercią</i> (fr.) Miron Białoszewski, <i>Wywiad</i> zadanie projektowe (start-up)	<i>memento mori</i> – wskazuje w tekście elementy humorystyczne – wskazuje elementy łączące <i>Wywiad</i> z tekstem średniowiecznym – wyszukuje w <i>Wywiadzie</i> antytezy – włącza się w prace projektowe	– wskazuje w tekście średniowiecznym fragmenty o charakterze satyrycznym, uzasadnia swój wybór – wskazuje w <i>Wywiadzie</i> elementy współczesności – zbiera materiały do zadania projektowego	dzi wypowiedziami Śmierci i Mistrza Polikarpa – porównuje tekst średniowieczny z graficzną realizacją motywu <i>danse macabre</i> – uzasadnia, czy <i>Wywiad</i> zawiera elementy groteski	a moralizatorską wymową tekstów średniowiecza – tworzy projekt start-upowy	<i>Polikarpa</i> ze Śmiercią i w tekstach kultury współczesnej
67.	Opowieść o miłości nieszczęśliwej	wprowadzenie do lekcji 57. <i>Opowieść o miłości nieszczęśliwej</i>	– zna pojęcia: romans, romans rycerski – czyta tekst ze zrozumieniem – wymienia i opisuje	– wyjaśnia, jaką rolę pełni świat przyrody w życiu Tristana i Izoldy – w wypowiedzi argumentacyjnej wy-	– ocenia postawę Tristana wobec Ogryna – interpretuje słowa Ogryna, że Tristan jest „umarły”	– formułuje uniwersalne twierdzenie o miłości, odwołując się do historii uczucia Tristana i Izoldy	– w wypowiedzi argumentacyjnej odwołuje się do wielu tekstów kultury – omawia kreacje średniowiecznych ko-

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
		<i>Dzieje Tristana i Izoldy</i> (fr.) Halina Poświatowska, [<i>tutaj leży Izold jasnowłosa...</i>]	bohaterów tekstu – cytuje argumenty prawne i moralne wysuwane przez Ogryna – pisze wypowiedź argumentacyjną na temat sensu wierności bez miłości – określa osobę mówiącą i bohaterów wiersza Poświatowskiej	różnia wstęp, rozwinięcie, zakończenie – określa nastrój wiersza Poświatowskiej, opinię uzasadnia przykładami z tekstu – analizuje budowę składniową ostatniej strofy wiersza, określa wpływ tej konstrukcji na wymowę utworu	– w wypowiedzi argumentacyjnej zachowuje cechy tej formy gatunkowej – na podstawie biogramu Poświatowskiej wyjaśnia, czy wiersz zawiera elementy biograficzne	– w wypowiedzi argumentacyjnej pisze efektywny, atrakcyjny wstęp – w zakończeniu zręcznie podsumowuje rozważania – wskazuje i interpretuje nawiązania do historii Tristana i Izoldy w wierszu Poświatowskiej	chanków na podstawie <i>Dziejów Tristana i Izoldy</i> oraz innych tekstów kultury
68.	Symbolika miłości	wprowadzenie do lekcji 58. <i>Symbolika miłości</i>	– czyta tekst ze zrozumieniem – opisuje wydarzenia i bohaterów ukazanych w tekście	– opisuje niezwykle wydarzenia, do których doszło po śmierci Tristana i Izoldy	– objaśnia symbolikę nagiego miecza rozdzielającego śpiących kochanków	– wyjaśnia, dlaczego literatura tak często sięga po symbole – przygotowuje re-	– rozważa rolę symboli (np. przedmiotów, roślin, kolorów) w różnych tekstach kultury

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZEŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
		<i>Dzieje Tristana i Izoldy</i> (fr.)	<ul style="list-style-type: none"> – zbiera materiały do referatu 	<ul style="list-style-type: none"> – ocenia postępowanie Izoldy o Białych Dłoniach – pisze referat na temat symboli, którymi artyści obrazują miłość 	<ul style="list-style-type: none"> – wzbogaca swój referat prezentacją multimedialną 	<ul style="list-style-type: none"> ferat zgodny ze wszystkimi założeniami tej formy wypowiedzi 	<ul style="list-style-type: none"> – wygłasza referat w klasie
69.	Tworzenie własnego tekstu. Szkic interpretacyjny	zadanie 1. Jarosław Iwaszkiewicz, <i>Do Izoldy</i>	<ul style="list-style-type: none"> – zapoznaje się z przykładowym konспекtem – czyta tekst ze zrozumieniem – zna zasady tworzenia szkicu interpretacyjnego – stawia tezę interpretacyjną i podejmuje próbę jej uzasadnienia 	<ul style="list-style-type: none"> – bada budowę tekstu, sytuację komunikacyjną, użyte środki językowe, kreację świata przedstawionego – potwierdza prawdziwość swojej tezy za pomocą argumentów wywiedzionych z tekstu oraz z wybranych kontekstów 	<ul style="list-style-type: none"> – wybiera i omawia tylko te elementy składowe utworu, które są ważne dla jego zrozumienia – posługuje się słownictwem pozwalającym wyrazić i uzasadnić własne zdanie – pisze szkic interpretacyjny, zacho- 	<ul style="list-style-type: none"> – pisze efektowny, atrakcyjny wstęp – w zakończeniu zręcznie podsumowuje rozważania 	

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
					wując cechy gatunkowe tej formy wypowiedzi		

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
70.	Tworzenie własnego tekstu. Wypowiedź argumentacyjna	zadanie 2. Régine Pernaud, <i>Kobieta w czasach katedr</i> (fr.)	<ul style="list-style-type: none"> – zapoznaje się z przykładowym konспекtem – analizuje polecenie zawarte w temacie – czyta tekst ze zrozumieniem – zna zasady tworzenia wypowiedzi argumentacyjnej – tworzy plan kompozycyjny wypowiedzi na zadany temat – podejmuje próbę napisania wypowiedzi argumentacyjnej 	<ul style="list-style-type: none"> – pisze wypowiedź argumentacyjną – rozpoznaje problem rozważany w tekście oraz stanowisko autora wobec tego problemu – ustosunkowuje się do rozwiązania przyjętego przez autora – odwołuje się do utworów poruszających problem rozważany w tekście – formułuje wnioski 	<ul style="list-style-type: none"> – posługuje się słownictwem pozwalającym wyrazić i uzasadnić własne zdanie – w wypowiedzi argumentacyjnej zachowuje cechy tej formy gatunkowej – rzeczowo uzasadnia swoje stanowisko wobec problemu rozważanego w tekście – zachowuje logiczną kolejność argumentów 	<ul style="list-style-type: none"> – pisze efektowny, atrakcyjny wstęp – w zakończeniu zwięźle podsumowuje rozważania 	<ul style="list-style-type: none"> – potrafi wskazać wiele tekstów kultury nawiązujących do zagadnienia ujętego w temacie

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
71.	Poetycka <i>summa</i> średniowiecza	wprowadzenie do lekcji 59. <i>Poetycka summa średniowiecza</i> Dante Alighieri, <i>Boska komedia</i> (fr.)	<ul style="list-style-type: none"> – wie, co oznacza pojęcie <i>summa</i> – wymienia cechy gatunkowe <i>Boskiej komedii</i> – opisuje sytuację egzystencjalną osoby mówiącej w tekście 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje najważniejsze elementy kompozycji <i>Boskiej komedii</i> – nazywa typ strof występujących w tekście – określa nastrój fragmentu poematu 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, czy poemat Dantego można nazwać <i>summą</i> – uzasadnia, na czym polega teologiczny i syntetyczny charakter <i>Boskiej komedii</i> 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, jak kompozycja <i>Boskiej komedii</i> wpływa na wymowę utworu – omawia, na czym polega wizyjność poematu Dantego 	<ul style="list-style-type: none"> – porównuje obraz zaświatów w kulturze różnych epok –
72.	Średniowieczna wizja zaświatów	wprowadzenie do lekcji 60. <i>Średniowieczna wizja zaświatów</i> Dante Alighieri, <i>Boska komedia</i> (fr.)	<ul style="list-style-type: none"> – rozumie rolę teocentryzmu w średniowieczu – charakteryzuje obraz piekła z <i>Pieśni III</i> – cytuje określenia piekła z <i>Pieśni IV</i> – stawia tezę i gromadzi argumenty 	<ul style="list-style-type: none"> – objaśnia, na czym polega groza dantejskich scen w <i>Boskiej komedii</i>, uzasadnia swoje zdanie – pisze wypowiedź argumentacyjną na temat piekła – wyjaśnia sens na- 	<ul style="list-style-type: none"> – określa funkcję zbiorowych scen niedoli ukazanych przez Dantego – w wypowiedzi argumentacyjnej zachowuje cechy tej formy gatunkowej – określa funkcję elementów saty- 	<ul style="list-style-type: none"> – rozważa, czy strach przed karą jest dobrą motywacją postępowania człowieka, uzasadnia swoje zdanie – pisze efektowny, atrakcyjny wstęp – w zakończeniu 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, odwołując się do różnych tekstów kultury, w jaki sposób na przestrzeni wieków zmieniał się postrzeganie śmierci – w wypowiedzi argumentacyjnej odwołuje się do wielu tek-

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
		Tadeusz Różewicz, <i>Brama</i> miniprzewodnik: motywy i idee średniowieczne	na potrzeby wypowiedzi argumentacyjnej – określa temat <i>Bramy</i> Różewicza – wie, na czym polega turpizm; stara się wyszukać elementy turpistyczne w wierszu Różewicza	pisu nad bramą dantejskiego piekła w wierszu Różewicza, odnosi się do <i>Boskiej komedii</i> – wskazuje w <i>Bramie</i> elementy satyryczne	rycznych w <i>Bramie</i> – interpretuje sens związku frazeologicznego w zakończeniu wiersza Różewicza	zręcznie podsumowuje rozważania – opisuje piekło w ujęciu Różewicza	stów kultury – wyszukuje w różnych źródłach przykłady potwierdzające stwierdzenie, że współczesność można nazwać cywilizacją śmierci
73.	Teologiczna <i>summa</i> średniowiecza	wprowadzenie do lekcji 61. <i>Teologiczna summa średniowiecza</i> św. Tomasz z Akwinu, <i>Wiara i rozum</i>	– czyta ze zrozumieniem – wymienia dwa rodzaje prawd o Bogu zawartych w dziele	– omawia, w jaki sposób św. Tomasz pojmuje wiarę religijną – stara się uzasadnić, że dzieło św. Tomasza można nazwać <i>summą</i>	– potrafi wyjaśnić, co to jest scholastyka – opisuje obraz Boga wyłaniający się z fragmentów tekstu	– uzasadnia, czy Tomasz z Akwinu jest twórcą filozofii czy tylko jej znawcą – porównuje postawy filozoficzne św. Augustyna i św. Tomasza	– porównuje postawy filozoficzne św. Augustyna, św. Tomasza i św. Franciszka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
		(fr.)					

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
74.	Dyskusja z tradycją w poezji Villona	wprowadzenie do lekcji 62. <i>Dyskusja z tradycją w poezji Villona</i> François Villon, <i>Wielki testament</i> (fr.) Arthur Rimbaud, <i>Sezon w piekle. Poranek</i> zadanie projektowe (antologia zbuntowanych wierszy)	<ul style="list-style-type: none"> – zna formę gatunkową <i>Wielkiego testamentu</i> – określa adresata utworu – wyszukuje w tekście fragment o charakterze ironicznym – wie, co oznaczają określenia <i>poeta przeklęty</i> i <i>synkretyzm rodzajowy</i> – czyta ze zrozumieniem tekst Rimbau- da, określa osobę mówiącą i adresata – wypisuje z tekstów tropy semantyczne – włącza się w prace projektowe 	<ul style="list-style-type: none"> – wypisuje z tekstu Villona elementy składające się na autoportret poety – wymienia rady udzielane przez Villona czytelnikom – wskazuje w dziele Villona elementy liryczne, epickie i dramatyczne – określa temat tekstu Rimbau- da – wypisuje z tekstów środki składowe i określa ich funkcję – zbiera materiały do zadania projektowego 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje elementy balladowe w utworze Villona – wymienia formy gatunkowe, do jakich nawiązuje Rimbaud – opracowuje antologię zbuntowanych wierszy 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia i uzasadnia, na czym polega dialog Villona z tradycją literacką i kulturową – omawia rolę ironii w dziele Villona – porównuje podejście Villona i Rimbau- da do życia, uwzględnia podobieństwa i różnice między ich dziełami – ilustruje wybranym tekstem kultury każdy z wierszy zamieszczonych w antologii 	<ul style="list-style-type: none"> – wnioski z porównania dzieł Villona i Rimbau- da zapisuje w formie interpretacji porównawczej – porównuje i ocenia efekty projektów, publikuje najlepszą antologię w formie albumu

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
75.	Projekcja filmu <i>Siódma pieczęć</i>	<i>Siódma pieczęć</i> , reż. Ingmar Bergman, 1957	– ogląda film <i>Siódma pieczęć</i>				
76.	W poszukiwaniu Boga – <i>Siódma pieczęć</i>	wprowadzenie do lekcji 63. <i>W poszukiwaniu Boga – Siódma pieczęć</i> <i>Siódma pieczęć</i> , reż. Ingmar Bergman, 1957 Apokalipsa świętego Jana (8,1–11)	– określa formę gatunkową filmu – przedstawia swoje wrażenia po obejrzeniu dzieła – wymienia i charakteryzuje bohaterów – omawia główne wątki – wie, jaki tekst kultury stanowi kontekst dla filmu Bergmana	– opisuje, jakie wyobrażenie ludzi średniowiecza o świecie ukazano w filmie – określa nastrój ostatniej sceny filmu – wskazuje w filmie elementy symboliczne	– wskazuje w filmie postaci, które reprezentują współczesny sposób postępowania – ocenia wizerunek Śmierci w filmie – interpretuje wymowę gry w szachy ze Śmiercią	– wskazuje w filmie nawiązania do Biblii, określa ich funkcje – opisuje różne oblicza miłości ukazane w filmie – interpretuje wymowę filmu w kontekście fragmentu Apokalipsy świętego Jana	– porównuje, w jaki sposób kultura i literatura prezentują lęki człowieka średniowiecza i człowieka współczesnego

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
77.	Sztuka i architektura średniowiecza	wprowadzenie do lekcji 64. <i>Sztuka i architektura średniowiecza</i> Julian Przyboś, <i>Widzenie katedry w Chartres</i> miniprzewodnik: wynalazki średniowiecza	<ul style="list-style-type: none"> wymienia cechy charakterystyczne stylu romańskiego w architekturze podaje przykłady zabytków sztuki romańskiej ze swojego regionu wymienia cechy stylu gotyckiego w architekturze przedstawia, kim jest i do kogo kieruje swoją wypowiedź osoba mówiąca w wierszu Przybosia 	<ul style="list-style-type: none"> podaje cechy malarstwa i rzeźby w stylu romańskim i gotyckim określa nastrój wiersza Przybosia gromadzi materiał do referatu na temat tego, co średniowiecznego podoba się dzisiaj nastolatkom 	<ul style="list-style-type: none"> podaje przykłady romańskich i gotyckich dzieł malarzkich i rzeźbiarskich wyjaśnia, jak należy rozumieć słowo <i>widzenie</i> zawarte w tytule wiersza Przybosia pisze referat zgodnie z założeniami tej formy wypowiedzi 	<ul style="list-style-type: none"> wskazuje różnice między stylem rzeźby gotyckiej i romańskiej rozważa zasadność poznawania zabytków epok minionych, odwołuje się do wiersza Przybosia wzbogaca swój referat prezentacją multimedialną 	<ul style="list-style-type: none"> analizuje wizerunek katedry w Chartres ukazany w wierszu Przybosia; porównuje go ze zdjęciem tego kościoła zamieszczonym w podręczniku wygłasza referat w klasie

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
78.	Katedra fantastyczna	wprowadzenie do lekcji 65. <i>Katedra fantastyczna</i> Jacek Dukaj, <i>Katedra</i> (fr.) miniprzewodnik: konwencja fantastyczna w literaturze	<ul style="list-style-type: none"> – czyta ze zrozumieniem fragmenty tekstu Jacka Dukaja – wskazuje w tekście te cechy fantastycznej Katedry, które można odnieść do rzeczywistego obiektu architektury sakralnej 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje w tekście Dukaja pojęcia naukowe i neologizmy, określa ich funkcje – wyjaśnia, czy z perspektywy współczesnej młodzieży warto czytać literaturę fantasy 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje w tekście Dukaja fragmenty o charakterze uroczystym – zwraca uwagę na inne przejawy patosu w tekście 	<ul style="list-style-type: none"> – określa sens zamieszczenia pojęć i wyrażen religijnych w tekście Dukaja – wyjaśnia sens zadedykowania opowiadania Gaudíemu 	<ul style="list-style-type: none"> – porównuje tekst Jacka Dukaja z filmem Tomka Bagińskiego, zwracając uwagę na ukształtowanie przestrzeni, w jakiej rozgrywają się zdarzenia, oraz obraz katedry i jej symbolikę
79.	Analiza tekstu nieliterackiego. Sprawdzenie umiejętności	Aron Guriewicz, <i>Kategorie kultury średniowiecznej</i> (fr.) zadania 1.–10.	<ul style="list-style-type: none"> – analizuje strukturę tekstu – dostrzega sposób prowadzenia wywodu i argumentację – wskazuje metafory w akapicie 3., podejmuje próbę wy- 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje tezę akapitu 1. i argumenty na jej rzecz podane przez autora – wyjaśnia sens metafor z 3. akapitu – wie, o jakiej kategorii kultury śre- 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, jakiej kategorii kultury średniowiecznej tekst dotyczy – uzasadnia, jaki był główny cel podróży w średniowieczu – określa funkcję 	<ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia, jaką rolę w argumentacji Guriewicza odgrywają odwołania do <i>Boskiej komedii</i> Dantego 	

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
			<p>jaśnienia ich sensu</p> <ul style="list-style-type: none"> – podaje synonim słowa <i>antyteza</i> 	<p>dniowiecznej mówi autor</p> <ul style="list-style-type: none"> – wypisuje z tekstu przeciwieństwa obrazujące dualizm myślenia ludzi średniowiecza 	<p>wypowiedzeń nawiasowych</p> <ul style="list-style-type: none"> – ocenia prawdziwość twierdzeń na temat tekstu, uzasadnia swoje zdanie 		
80.	Średniowiecze. Powtórzenie i sprawdzenie wiadomości		<ul style="list-style-type: none"> – zna czas trwania epoki – zna omówione teksty średniowieczne – zna motywy i idee średniowiecza – wie, czym była literatura parenetyczna – wie, kto był najwybitniejszym filozofem dojrzałego średniowiecza 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, czym był średniowieczny uniwersalizm – wyjaśnia, jaki stosunek do <i>sacrum</i> mieli ludzie średniowiecza – wyjaśnia, jak ludzie średniowiecza postrzegali śmierć – zna poglądy św. Tomasza 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia wzory parenetyczne epoki, powołując się na przykłady – omawia pojęcie <i>deesis</i>, odnosi je do konkretnych dzieł epoki – omawia style w sztuce średniowiecza, powołuje się na przykłady – umie przedstawić 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, w jaki sposób współcześni twórcy odwołują się do tradycji średniowiecznej, podaje przykłady 	

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOSĆ – ŚREDNIOWIECZE							
			– wie, jakie dwa style występowały w sztuce średniowiecza	– wyjaśnia, czym wyróżnia się <i>Wielki testament</i> na tle innych tekstów epoki	poglądy św. Tomasa – objaśnia pojęcie <i>teodycea</i>		
81.	Praca klasowa						

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
RENESANS							
82.	Odrodzenie – nowa interpretacja antyku	wprowadzenie do lekcji 1. <i>Odrodzenie – nowa interpretacja antyku</i> Eugenio Garin, <i>Człowiek renesansu</i> (fr.) miniprzewodnik: wielcy ludzie renesansu infografika: główne idee	<ul style="list-style-type: none"> – zna genezę pojęcia <i>renesans</i> – określa ramy czasowe i kontekst historyczny epoki – wie, czym była reformacja – rozumie najważniejsze idee i hasła renesansu – czyta ze zrozumieniem fragmenty tekstu Garina – zna najważniejszych twórców epoki – podaje kilka tytułów dzieł renesansowych 	<ul style="list-style-type: none"> – objaśnia najważniejsze idee i hasła epoki – wyjaśnia, na czym polega „rozbudzenie kulturalne” ludzi renesansu – wymienia, odwołując się do tekstu Garina, dziedziny życia i kultury, którymi interesowali się renesansowi twórcy 	<ul style="list-style-type: none"> – potrafi wskazać w wybranych dziełach renesansu nawiązania do głównych idei epoki – omawia, odwołując się do tekstu Garina, na czym polega życie aktywne – formułuje własną definicję antropocentryzmu, odwołując się do tekstu Garina i wprowadzenia do lekcji 	<ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia, jakie korzyści i zagrożenia wynikają z postrzegania człowieka jako centrum świata – interpretuje postać Pallas Ateny jako symbolu życia obywatelskiego 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, co było źródłem inspiracji dla renesansowej architektury, powołuje się na przykłady

Lp.	Temat lekcji	Material rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
		renesansu					

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZEŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
83.	Człowiek w centrum – filozofia renesansu	wprowadzenie do lekcji 2. <i>Człowiek w centrum – filozofia renesansu</i> Giovanni Pico della Mirandola, <i>O godności człowieka</i> (fr.)	<ul style="list-style-type: none"> – definiuje humanizm jako ruch umysłowy renesansu – zna pojęcia <i>antropocentryzm</i> i <i>homo faber</i> – wskazuje w tekście epitety i peryfrazy określające człowieka – wyszukuje fragmenty ukazujące pogląd Mirandoli na świat – pisze wypowiedź argumentacyjną na temat kondycji człowieka – zbiera argumenty do dyskusji na temat wolności człowieka 	<ul style="list-style-type: none"> – zna najważniejszych filozofów epoki – rozumie i stosuje pojęcie <i>homo faber</i> – wyjaśnia, na czym polega nawiązanie do antropocentryzmu w tekście Mirandoli – określa funkcję epitetów i peryfraz w tekście Mirandoli – w wypowiedzi argumentacyjnej wyróżnia wstęp, rozwinięcie, zakończenie – uczestniczy w klasowej dyskusji 	<ul style="list-style-type: none"> – wie, co różniło humanizm od scholastyki – rozważa, czy każdy człowiek zasługuje na określenie <i>homo faber</i> – wyjaśnia, kim jest Bóg i czym jest świat według Mirandoli – w wypowiedzi argumentacyjnej zachowuje cechy tej formy gatunkowej 	<ul style="list-style-type: none"> – wie, na czym polegał neoplatonizm – rozważa, w jaki sposób Mirandola ocenia Boga, wyjaśnia, co jest podstawą tej oceny – interpretuje metaforę „człowiek rzeźbiarzem samego siebie” – w wypowiedzi argumentacyjnej pisze efektowny, atrakcyjny wstęp – w zakończeniu zręcznie podsumowuje rozważania 	<ul style="list-style-type: none"> – w wypowiedzi argumentacyjnej odwołuje się do wielu tekstów kultury

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
84.	Skuteczność jako cnota	wprowadzenie do lekcji 3. <i>Skuteczność jako cnota</i> Niccolò Machiavelli, <i>Księżę</i> (fr.)	<ul style="list-style-type: none"> – objaśnia zastosowaną w <i>Księżciu</i> alegorię lwa i lisa, uwzględnia cechy tych zwierząt – wymienia, jakie cechy powinien mieć władca, który pragnie uniknąć politycznej porażki 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje, czego powinna unikać osoba rządząca państwem – wyjaśnia różnicę między relacjami opartymi na miłości a relacjami, w których dominuje strach 	<ul style="list-style-type: none"> – potrafi wskazać i omówić, z czego wynikało zainteresowanie problematyką filozoficzną w renesansie – omawia różnicę między etyczną powinnością a skutecznością działania 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia, w jaki sposób Machiavelli ocenia ludzi – zestawia i omawia dwa sposoby myślenia o człowieku we fragmentach dzieł Mirandoli i Machiavellego 	<ul style="list-style-type: none"> – odwołuje się do różnych źródeł wiedzy i wyjaśnia, dlaczego Borgię można nazwać pierwowzorem tytułowego bohatera <i>Księcia</i>
85.	Utopia – groźny ideał?	wprowadzenie do lekcji 4. <i>Utopia – groźny ideał?</i> Thomas More, <i>Utopia</i> (fr.) zadanie projektowe	<ul style="list-style-type: none"> – podaje tytuł dzieła, które rozpowszechniło motyw utopii i antyutopii – wie, czym charakteryzuje się utopia jako forma gatunkowa – wyjaśnia, jak More 	<ul style="list-style-type: none"> – przywołuje dzieła literatury antycznej, w których pojawia się motyw państwa idealnego – opisuje, jaki jest stosunek Utopian do złota i kamieni 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje analogię między wizją państwa w <i>Utopii</i> a biografią More'a – opisuje sposób funkcjonowania prawa w <i>Utopii</i> – wymienia, jakie elementy państwa 	<ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia, w jaki sposób autor <i>Utopii</i> postrzega małżeństwo – ocenia sposób, w jaki autor <i>Utopii</i> postrzega prawo – rozważa, jakie są 	<ul style="list-style-type: none"> – porównuje wizję państwa utopijnego w dziele More'a i w innym tekście kultury – podaje przykłady współczesnych utopii i antyutopii

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZEŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
		(projekt funkcjonowania a szkoły)	<p>rozumie rolę pieniędzy w życiu człowieka i jego dążenie do pomnażania dóbr materialnych</p> <ul style="list-style-type: none"> – włącza się w prace projektowe 	<p>szlachetnych</p> <ul style="list-style-type: none"> – opisuje rolę rodziny w państwie idealnym More'a – zbiera materiały do zadania projektowego 	<p>totalitarnego znalazły odzwierciedlenie w <i>Utopii</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – rozważa i uzasadnia, jakie dobra człowiek powinien mieć na własność, a jakimi może się dzielić z innymi 	<p>zagrożenia i korzyści z planowania czasu sobie i innym</p> <ul style="list-style-type: none"> – tworzy projekt funkcjonowania szkoły ponadpodstawowej 	
86.	Rzeczpospolita idealna	wprowadzenie do lekcji 5. <i>Rzeczpospolita idealna</i> Andrzej Frycz Modrzewski, <i>O poprawie Rzeczpospolitej</i> (fr.)	<ul style="list-style-type: none"> – wie, co to jest publicystyka – zna główne tematy publicystyki renesansowej – określa podstawową problematykę tekstu – wskazuje fragmenty, w których ujawnia się stosunek au- 	<ul style="list-style-type: none"> – zna tytuły i adresatów poszczególnych ksiąg traktatu <i>O poprawie Rzeczpospolitej</i> – wskazuje środki językowe służące celom perswazyjnym w dziele Modrzewskiego – przygotowuje 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia, w jaki sposób Modrzewski pojmuje rolę prawa w republice – uzasadnia, czy traktat <i>O poprawie Rzeczpospolitej</i> jest dziełem utopijnym czy refleksją nad kondycją państwa 	<ul style="list-style-type: none"> – rozważa, na czym polega pacyfizm Modrzewskiego – uzasadnia, na czym polega ponadczasowy charakter utworu – omawia, odwołując się do dzieła Modrzewskiego i własnych obser- 	<ul style="list-style-type: none"> – wygłasza mowę na forum klasy

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
			tora do religii i sporów religijnych – zna i stosuje podstawowe środki retoryczne	mowę, w której przedstawia program reformy szkoły	– przygotuję mowę, zachowując cechy gatunkowe tej formy wypowiedzi	wacji, czemu powinny służyć reformy państwa	
87.	Miłość w noweli doskonałej	wprowadzenie do lekcji 6. <i>Miłość w noweli doskonałej</i> Giovanni Boccaccio, <i>Sokół</i>	– wie, że utwór jest fragmentem <i>Dekameronu</i> – wie, że utwór jest nowelą – zna elementy składające się na schemat kompozycji noweli – określa elementy świata przedstawionego w utworze: czas, przestrzeń, postaci	– zna okoliczności powstania utworu – wie, czym charakteryzuje się nowela – wskazuje w tekście kolejne elementy kompozycji noweli – omawia relacje damy i Federiga – uzasadnia, czy dla miłości warto poświęcić to, co najcenniejsze	– wie, czym jest motyw sokoła w organizacji fabuły noweli – przedstawia i ocenia, jak zmieniał się stosunek Monny Giovanny do Federiga	– omawia symboliczną funkcję motywu sokoła w noweli Boccaccia – uzasadnia, czy kierowanie się miłością zawsze prowadzi ku dobru	– porównuje obraz miłości w tekście Boccaccia oraz innych tekstach kultury (np. <i>Dziejach Tristana i Izoldy</i>)

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
88.	Gra ze średniowieczną tradycją	wprowadzenie do lekcji 7. <i>Gra ze średniowieczną tradycją</i> François Rabelais, <i>Gargantua i Pantagruel</i> (fr.) zadanie projektowe (wystawa multimedialna na temat karnawalizacji świata)	<ul style="list-style-type: none"> – zna genezę i formę gatunkową dzieła – wie, że utwór przedstawia groteskową wizję świata – zna wzory paronetyczne średniowiecza – wyszukuje w tekście elementy brzydoty – wyjaśnia znaczenie przymiotnika <i>gargantuiczny</i> – wskazuje, jakich środków używa pisarz, by rozśmieszyć czytelnika – włącza się w prace projektowe 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, czym charakteryzuje się groteska – wskazuje przysłowia i wyrażenia podlegające parodystycznemu przekształceniu – wskazuje słownictwo kolokwialne i wulgarne – wie, co cechuje literaturę popularną – wie, czym jest karnawalizacja świata – zbiera materiały do zadania projektowego 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje elementy groteski w tekście Rabelais’go – wyjaśnia, na czym polega satyryczne przekształcenie wzorów średniowiecza przez Rabelais’go – omawia funkcję wprowadzenia do tekstu elementów stylu kolokwialnego – wskazuje w tekście cechy typowe dla literatury popularnej – przygotowuje scenariusz wystawy multimedialnej 	<ul style="list-style-type: none"> – objaśnia funkcję groteskowej wizji świata w dziele Rabelais’go – omawia postawę Rabelais’go wobec życia – ocenia ukazany w tekście model wychowania – wyszukuje na obrazie Pietera Bruegla <i>Przysłowia niderlandzkie</i> (1559) ilustracje wybranych związków frazeologicznych; wyjaśnia ich znaczenie 	<ul style="list-style-type: none"> – ocenia obraz świata ukazany przez Rabelais’go – porównuje sposób pojmowania wolności w dziełach Mirandoli, More’a oraz Rabelais’go – organizuje wystawę multimedialną na temat karnawalizacji świata

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZEŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
89.	Renesansowe małżeństwo doskonałe	<p>wprowadzenie do lekcji 8.</p> <p><i>Renesansowe małżeństwo doskonałe</i></p> <p>Mikołaj Rej, <i>Żywot człowieka poczciwego</i> (fr.)</p> <p>Ewa Lipska, <i>Może będzie lepiej</i></p> <p>zadanie projektowe (prezentacja multimedialna na temat wielkich ludzi</p>	<ul style="list-style-type: none"> – wie, że utwór Reja należy do literatury parenetycznej – wie, jaki wzorzec osobowy propaguje – wyszukuje w tekście zdrobnienia oraz argumenty przemawiające za wstąpieniem w stan małżeński – pisze wypowiedź argumentacyjną na temat małżeństwa – opisuje sytuację liryczną ukazaną w wierszu Lipskiej – uzasadnia, co jest niezbędne do szczęśliwego funkcjono- 	<ul style="list-style-type: none"> – określa funkcję zdrobnień – uzasadnia, jaką wizję małżeństwa prezentuje Rej: wyidealizowaną czy realistyczną – wskazuje w utworze cechy literatury popularnej – w wypowiedzi argumentacyjnej wyróżnia wstęp, rozwinięcie, zakończenie – określa nastrój wiersza Lipskiej, opinię potwierdza przykładami – interpretuje fakt 	<ul style="list-style-type: none"> – wyszukuje w tekście Reja fragment, w którym ujawnia się stosunek narratora do dzieci – w wypowiedzi argumentacyjnej zachowuje cechy tej formy gatunkowej, odwołuje się do wskazanych tekstów – określa w wierszu Lipskiej perspektywę czasową – interpretuje sens zakończenia i tytuł wiersza – tworzy prezenta- 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje w tekście Reja środki językowe wpływające na emocjonalny charakter dzieła – potrafi wskazać różnicę między traktatem Reja a traktatami powstałymi w okresie średniowiecza – porównuje wizję świata w <i>Żywocie człowieka poczciwego</i> i w <i>Utopii</i> Thomasa More'a – interpretuje symboliczny sens każdego elementu 	<ul style="list-style-type: none"> – porównuje sposób przedstawienia małżeństwa w utworze Reja i w innych tekstach kultury

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZEŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
		polskiego renesansu)	wania rodziny, odwołuje się do tekstów – włącza się w prace projektowe	zapomnienia rodziców o dziecku – zbiera materiały do zadania projektowego	cję multimedialną o wielkich ludziach polskiego renesansu	„zapomnianego” przez bohaterów wiersza – przedstawia prezentację na forum klasy	
90.	Renesansowy wzór gospodarza	wprowadzenie do lekcji 9. <i>Renesansowy wzór gospodarza</i> Mikołaj Rej, <i>Żywot człowieka poczciwego</i> (fr.)	– zna pojęcie <i>homo oeconomicus</i> – zna renesansowe wzorce osobowe: dworzanina i ziemianina – opisuje treść przykładu z 1. akapitu – wskazuje w tekście powtórzenia – formułuje rady, jak traktować pracownika	– porównuje średniowieczny wzór rycerza z renesansowym wzorem ziemianina – omawia funkcję powtórzeń w tekście – charakteryzuje stosunek gospodarza do pracowników w tekście Reja	– wyjaśnia, dlaczego Rej porównał złego gospodarza do zakonnika – ocenia ukazany w tekście stosunek gospodarza do pracowników – uzasadnia, jaki stosunek do pracowników Rej uważa za wzorcowy – omawia rolę	– charakteryzuje i ocenia ziemianina z tekstu Reja, zwracając uwagę, czy jest to człowiek o wyższych aspiracjach, czy też groszorb i sybaryta – rozważa i uzasadnia, do której techniki motywowania pracowników zachęca Rej:	– porównuje obraz przyrody ukazany w <i>Żywocie człowieka poczciwego</i> i innym tekstach renesansowym

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
					zdrobnień i wyliczeń w tekście	kija czy marchewki, odwołuje się do tekstu	
91.	Optymizm humanisty	wprowadzenie do lekcji 10. <i>Optymizm humanisty</i> Jan Kochanowski, [<i>Serce roście...</i>], [<i>Chcemy sobie być radzi...</i>]	<ul style="list-style-type: none"> – wie, czym są epikureizm i stoicyzm – zna cechy gatunkowe pieśni – wskazuje motywy tematyczne pieśni – charakteryzuje osobę mówiącą i adresata – opisuje obraz przyrody ukazany w pieśni [<i>Serce roście...</i>] – wskazuje w pieśniach fragmenty o charakterze sentencji – rozważa, co daje 	<ul style="list-style-type: none"> – przypomina założenia epikureizmu i stoicyzmu – przypomina założenia horacjańskiej zasady „złotego środka” – określa budowę składniową sformułowań o charakterze sentencji – przedstawia, jakie rady formułuje poeta w pieśniach – opisuje stosunek poety do Boga i ludzkiego rozumu 	<ul style="list-style-type: none"> – wyszukuje i omawia nawiązania do epikureizmu i stoicyzmu w pieśniach – określa związek przyrody ukazanej w pieśni [<i>Serce roście...</i>] z dalszą częścią utworu – interpretuje sens ostatniej strofy – wyjaśnia, dlaczego twórczość Kochanowskiego określa się mianem humanizmu renesanso- 	<ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia, która postawa jest poecie bliższa – epikurejska czy stoicka – omawia, na czym polega zróżnicowany obraz człowieka w pieśni [<i>Serce roście...</i>] – wydziela w utworze część refleksyjną i opisową, uzasadnia kryteria podziału – interpretuje symbole znajdujące 	<ul style="list-style-type: none"> – podaje przykłady tekstów kultury podejmujących podobną tematykę, co omówione pieśni Jana Kochanowskiego

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZEŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
			człowiekowi poczucie szczęścia	mu	wego	się w pieśni [<i>Chcemy sobie być radowi...</i>] – uzasadnia, czy ta pieśń realizuje topos <i>homo viator</i>	
92.	Tworzenie własnego tekstu. Interpretacja porównawcza	zadanie 2. Horacy, <i>Pieśń 21</i> (z <i>Księgi III</i>) Jan Kochanowski, <i>Pieśń 3</i> (z <i>Księgi I</i>)	<ul style="list-style-type: none"> – zapoznaje się z przykładowym konспекtem – zna zasady tworzenia interpretacji porównawczej – czyta teksty ze zrozumieniem – tworzy plan kompozycyjny wypowiedzi – podejmuje próbę napisania interpretacji porównawczej 	<ul style="list-style-type: none"> – formułuje koncepcję porównania utworów, rozważa sens ich zestawienia (dlaczego akurat te dwa teksty zostały zestawione?) – formułuje tezę (hipotezę) interpretacyjną, przytacza argumenty na jej uzasadnienie 	<ul style="list-style-type: none"> – odnosi się do wybranych elementów treści i formy obu tekstów – pomija to, co mniej istotne dla sensu wynikającego z zestawienia utworów – odwołuje się do wybranych kontekstów, np. biograficznego, historycznoliterackiego 	<ul style="list-style-type: none"> – pisze interpretację porównawczą, zachowując wszystkie cechy gatunkowe tej formy wypowiedzi – pisze efektowny, atrakcyjny wstęp – w zakończeniu zręcznie podsumowuje rozważania 	

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZEŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
					go, filozoficznego czy kulturowego		
93.	Renesansowy klasycyzm	wprowadzenie do lekcji 11. <i>Renesansowy klasycyzm</i> Jan Kochanowski <i>[Niezwykłym i nie leda piórem opatrzoney...]</i> Leopold Staff, <i>Przedśpiew</i> zadanie projektowe (inscenizacja poezji)	<ul style="list-style-type: none"> – wie, co charakteryzuje klasycyzm w sztuce i literaturze – wie, czym jest utwór metapoetycki – zna pojęcie <i>horacjanizm</i> – wskazuje w pieśni przerzutnie – analizuje budowę epitetów z wiersza Staffa – przygotowuje argumenty do klasowej dyskusji – stawia tezę inter- 	<ul style="list-style-type: none"> – zna źródła klasycyzmu Kochanowskiego – określa funkcję przerzutni w pieśni – wskazuje w pieśni nawiązania do mitologii i geografii – omawia funkcję i sens epitetów z wiersza Staffa – określa nastrój wiersza Staffa – uczestniczy w klasowej dyskusji – pisze szkic inter- 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia funkcję nawiązań do mitologii i odwołań do geografii w pieśni Kochanowskiego – charakteryzuje stanowisko Kochanowskiego na temat własnej poezji – wskazuje w wierszu Staffa kontrasty – wskazuje i uzasadnia, do jakich postaw etycznych odwołuje się Staff 	<ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia, że pieśń <i>[Niezwykłym i nie leda piórem opatrzoney...]</i> jest wyrazem renesansowego klasycyzmu – uzasadnia, czy Kochanowski zasługuje na miano artysty renesansowego – charakteryzuje obraz poety ukazany w pieśni – porównuje pieśń Kochanowskiego 	<ul style="list-style-type: none"> – rozważa, jakie wymagania powinno spełniać dzieło aspirujące do bycia nieśmiertelnym – porównuje funkcjonowanie motywu <i>non omnis moriar</i> w różnych tekstach kultury – wnioski z porównania pieśni Kochanowskiego i wiersza Staffa zapisuje w formie interpretacji porównawczej – wystawia na scenie

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
		Kochanowski go)	pretacyjną i gromadzi argumenty na jej uzasadnienie - włącza się w prace projektowe	pretacyjny - zbiera materiały do zadania projektowego	- omawia, na czym polega nawiązanie Staffa do idei renesansowego klasycyzmu - uzasadnia swoje zdanie w klasowej dyskusji, zachowuje zasady etyki wypowiedzi i etykiety językowej - pisze szkic interpretacyjny, zachowując cechy gatunkowe tej formy wypowiedzi - tworzy scenariusz inscenizacji poezji Kochanowskiego	i wiersz Staffa - w szkicu interpretacyjnym pisze efektowny, atrakcyjny wstęp - w zakończeniu zręcznie podsumowuje rozważania - tworzy inscenizację poezji Kochanowskiego	inscenizację poezji Kochanowskiego
94.	Humanista	wprowadzenie	- określa osoby mó-	- wyjaśnia, czy	- wskazuje inspira-	- ocenia, którą z po-	- w wypowiedzi argu-

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
	i obywatel w <i>Pieśniach</i>	do lekcji 12. <i>Humanista i obywatel w Pieśniach</i> Jan Kochanowski, <i>Pieśń o dobrej sławie; Pieśń o cnocie</i>	wiąże i adresatów w pieśniach – określa tematykę pieśni – wskazuje dwie postawy służenia „poczciwej sławie” opisane przez Kochanowskiego – wypisuje z <i>Pieśni o cnocie</i> fragmenty o charakterze sentencji, przekłada je na język współczesny	w <i>Pieśń o dobrej sławie</i> poeta mówi o zazdrości czy zawiści; popiera swoje stanowisko cytatem z tekstu – rozważa, czy nacreślone w pieśniach obowiązki wobec ojczyzny są nadal aktualne	cje filozoficzne w <i>Pieśni o dobrej sławie</i> – uzasadnia, do jakiej doktryny etycznej odwołuje się poeta – ocenia i uzasadnia prawdziwość stwierdzenia, że lepiej oddać życie za ojczyznę, niż umrzeć w „cieniu darmo potem”	staw służenia „poczciwej sławie” Kochanowski docenia najbardziej; uzasadnia swoje zdanie – rozważa, odwołując się do wprowadzenia do lekcji, czy <i>Pieśń o dobrej sławie</i> mogłaby powstać w kraju rządzonym w sposób despotyczny – pisze wypowiedź argumentacyjną zgodnie ze wszystkimi zasadami tej formy gatunkowej	mentacyjnej odwołuje się do wielu tekstów kultury

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZEŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
95.	<i>Pieśń o spustoszeniu Podola</i> – liryka apelu	wprowadzenie do lekcji 13. <i>Pieśń o spustoszeniu Podola</i> – liryka apelu Jan Kochanowski, <i>Pieśń o spustoszeniu Podola</i>	<ul style="list-style-type: none"> – zna kontekst historyczny wydarzeń opisanych w pieśni – określa nadawcę i adresata utworu – omawia treść pieśni – wypisuje epitety i metafory – cytuje i omawia fragmenty, w których poeta domaga się od szlachty konkretnych działań – wie, czym charakteryzuje się liryka apelu 	<ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje z perspektywy osoby mówiącej zarówno najeźdźców, jak i polską szlachtę – określa funkcję epitetów i metafor użytych w pieśni – wskazuje cechy świadczące, że utwór należy do liryki apelu – wypisuje z pieśni argumenty służące perswazji 	<ul style="list-style-type: none"> – argumenty służące perswazji dzieli na uczuciowe i racjonalne – interpretuje puentę, zwracając uwagę na funkcję przysłówia – rozważa, odwołując się do tekstu i własnych przemyśleń, czy przysłowia są mądrością narodu 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje w pieśni fragmenty ironiczne; określa ich funkcję – rozważa, czy program zaproponowany przez poetę jest słuszny i aktualny i czy można go odnieść do współczesnej sytuacji w kraju; uzasadnia swoje zdanie 	
96.	Polska wieś arkadią	wprowadzenie do lekcji 14. <i>Polska wieś</i>	<ul style="list-style-type: none"> – zna okoliczności powstania <i>Pieśni świętojańskiej o so-</i> 	<ul style="list-style-type: none"> – określa funkcję kompozycji kłamerowej w pieśni 	<ul style="list-style-type: none"> – określa, odwołując się do pieśni, wpływ wsi na 	<ul style="list-style-type: none"> – określa funkcję elementów idealizacji natury 	<ul style="list-style-type: none"> – porównuje wizerunek wsi w pieśni Kochanowskiego i ży-

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZEŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
		<i>arkadią</i> Jan Kochanowski, Panna XII (fr. <i>Pieśni świętojańskiej o sobótce</i>)	<i>bótce</i> <ul style="list-style-type: none"> – zna zasady pisowni słowa <i>sobótka</i> – wie, czym jest motyw arkadii – wyodrębnia w utworze tezę i przykłady służące jej zilustrowaniu – wymienia prace i zabawy wiejskie ukazane w pieśni – opisuje na podstawie pieśni rolę żony ziemianina 	<ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia, dlaczego pieśń można nazwać utworem pochwalnym – rozważa, czy w dzisiejszych czasach możliwe jest życie w harmonii z naturą, uzasadnia swoje zdanie 	<ul style="list-style-type: none"> – młode pokolenie – interpretuje obecność faunów w Czarnolesie – opisuje swoje wyobrażenie arkadii, wymienia elementy, które je tworzą – dostrzega w pieśni elementy idealizacji natury 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia problematykę pieśni w kontekście poglądów filozoficznych epoki 	<i>wocie człowieka</i> po- czciwego Mikołaja Reja
97.	Tworzenie własnego tekstu. Interpretacja	zadanie 1. Jan Kochanowski, <i>Panna VI</i> (fr.	<ul style="list-style-type: none"> – zapoznaje się z przykładowym konспекtem – zna zasady tworzenia interpretacji po- 	– formułuje koncepcję porównania utworów, rozważa sens ich zestawienia (dlaczego aku-	– odnosi się do wybranych elementów treści i formy obu tekstów – pomija to, co	– pisze interpretację porównawczą, zachowując wszystkie cechy gatunkowe tej formy	

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZEŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
	porównawcza	<i>Pieśni świętojańskiej o sobótce)</i> Bohdan Zadura, <i>Sierpień</i>	równawczej – czyta teksty ze zrozumieniem – tworzy plan kompozycyjny wypowiedzi – podejmuje próbę napisania interpretacji porównawczej	rat te dwa teksty zostały zestawione?) – formułuje tezę (hipotezę) interpretacyjną, przytacza argumenty na jej uzasadnienie	mniej istotne dla sensu wynikające z zestawienia utworów – odwołuje się do wybranych kontekstów, np. biograficznego, historycznoliterackiego, filozoficznego czy kulturowego	wypowiedzi – pisze efektowny, atrakcyjny wstęp – w zakończeniu zręcznie podsumowuje rozważania	
98.	Nowożytna tragedia Jana Kochanowskiego	wprowadzenie do lekcji 15. <i>Nowożytna tragedia Jana Kochanowskiego</i> Jan Kochanowski,	– zna okoliczności powstania utworu – wie, do jakich wydarzeń mitologicznych utworów nawiązuje – zna cechy gatunkowe tragedii antycznej	– rozumie renesansowe znaczenie słowa <i>odprawa</i> – wie, które postaci pochodzą z mitologii, a które stworzył Kochanowski – omawia przeciwstawne stanowi-	– uzasadnia, czy utwór spełnia podstawowe kryteria tragedii – określa rolę zastosowania funkcji impresywnej i ekspresywnej w utworze	– uzasadnia stwierdzenie, że to bohaterowość jest bohaterem tragedii – wskazuje i omawia konsekwencje rady trojańskiej, zwracając uwagę, czy można uznać	– rozważa i uzasadnia, odnosząc się do całego dramatu oraz swojej wiedzy o epoce, czym przejawia się troska Kochanowskiego o losy ojczyzny – potrafi wskazać tek-

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZEŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
		<i>Odprawa posłów greckich</i> (fr.) miniprzewodnik: bohaterowie <i>Odprawy posłów greckich</i> plakat do spektaklu <i>Odprawa posłów greckich</i> , reż. Michał Zadara	<ul style="list-style-type: none"> – umie wskazać elementy nowatorskie w tragedii Kochanowskiego – określa problematykę utworu – zna bohaterów, potrafi wskazać, kto stoi po przeciwnych stronach sporu – wie, czym charakteryzują się funkcja impresywna i ekspresywna języka 	ska – Antenora i Aleksandra – wskazuje w utworze przejawy funkcji impresywnej i ekspresywnej – przedstawia w formie tezy swoje stanowisko wobec sporu lojalności z uczciwością	<ul style="list-style-type: none"> – podaje co najmniej trzy argumenty na rzecz swojej tezy w sprawie sporu lojalności z uczciwością – wyjaśnia, jakie odczytanie utworu zapowiada plakat do spektaklu 	decyzje ludzkie za nowożytnie fatum – odpiera przynajmniej jeden kontrargument, który ktoś mógłby sformułować przeciw jego stanowisku wobec sporu lojalności z uczciwością	sty kultury, w których występuje spór lojalności z uczciwością
99.	Refleksja o państwie	wprowadzenie do lekcji 16.	<ul style="list-style-type: none"> – określa, do kogo zwraca się Chór – wymienia wskazane 	– wyjaśnia, odnosząc się do tekstu, co odróżnia grzech	– wymienia wady społeczeństwa trojańskiego	– formułuje zasady etyki obywatelskiej, wyłaniające	– omawia stosunek obywateli do państwa, odwołując się

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
		<i>Refleksja o państwie</i> Jan Kochanowski, <i>Odprawa posłów greckich</i> (fr.)	przez Chór powinności władzy – określa problematykę fragmentów dramatu – wymienia cechy polityka postępującego etycznie	zwykłego człowieka od grzechu władcy – tworzy wizerunek idealnego polityka, odwołując się do pieśni Chóru i własnych przemyśleń	wskazane przez Ulissesa – rozważa, jacy młodzi ludzie mogą być zagrożeniem dla państwa	się z wypowiedzi Ulissesa – ocenia, w jakim stopniu wskazane przez Chór cechy idealnego polityka są nadal aktualne	różnych tekstów kultury

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZEŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
100	Retoryka dyskusji	wprowadzenie do lekcji 17. <i>Retoryka dyskusji</i> Jan Kochanowski, <i>Odprawa posłów greckich</i> (fr.) miniprzewodniki: językowe środki retoryczne; chwyt erystyczne	<ul style="list-style-type: none"> – zna cechy skutecznej wypowiedzi – odróżnia retorykę od erystyki – zna językowe środki retoryczne i chwyt erystyczne – wyszukuje środki retoryczne w wypowiedzi Antenora – wskazuje w wypowiedzi Iketaona porównanie homeryckie – określa zasadniczą tezę w wystąpieniu Antenora i Iketaona 	<ul style="list-style-type: none"> – podaje przykłady chwytów erystycznych – rozpoznaje chwyt erystyczny zastosowany przez Iketaona – wskazuje w wypowiedzi Antenora przykład alegorii, omawia jej funkcję – dostrzega różnicę między argumentami moralnymi a obywatelskimi 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje różnice między retoryką a erystyką – określa funkcję zróżnicowanych środków retorycznych w wypowiedzi Antenora – omawia funkcję pytań retorycznych w wypowiedzi Iketaona – przytacza argumenty moralne i obywatelskie Antenora – wyjaśnia, czym jest demagogia 	<ul style="list-style-type: none"> – określa i ocenia typ argumentów pojawiających się w wypowiedziach obu mówców – uzasadnia, dlaczego erystyka Iketaona okazała się skuteczniejsza od retoryki Antenora – wyjaśnia, jak można się bronić przed dobrze dobranymi, choć demagogicznymi, argumentami 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia rodzaje i sposób wykorzystania środków retorycznych we współczesnym dyskursie politycznym

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZEŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
10 1	Bóg niewidzialny – psalterz Kochanowski ego	wprowadzenie do lekcji 18. <i>Bóg niewidzialny – psalterz Kochanowski</i> Jan Kochanowski, Psalm 13	<ul style="list-style-type: none"> – określa osobę mówiącą w psalmie i adresata wypowiedzi – wskazuje, czego dotyczą pytania z 1. strofy – rozpoznaje w psalmie anaforę – opisuje ukazany w psalmie wizerunek Boga – podejmuje próbę wyjaśnienia kontrastu z ostatniej strofy 	<ul style="list-style-type: none"> – określa funkcję pytań z 1. strofy – wyszukuje w psalmie metaforę odnoszącą się do symbolicznego znaczenia światła i ciemności 	<ul style="list-style-type: none"> – określa funkcję anafory w tekście – wskazuje i uzasadnia, do jakiego rodzaju psalmów należy tekst Kochanowskiego – rozważa i ocenia, czy wizerunek Boga z utworu Kochanowskiego jest podobny do tego ukazanego w psalmach biblijnych 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje i omawia funkcję środków stylistycznych wpływających na muzyczność psalmu – objaśnia sens obecnych w psalmie metaforycznych określeń sytuacji człowieka 	<ul style="list-style-type: none"> – wystuchuje melodii skomponowanych przez Mikołaja Gomółkę, formułuje i uzasadnia swoje zdanie na temat tych kompozycji
10 2	Wdzięczność i ufność w psalmach	wprowadzenie do lekcji 19. <i>Wdzięczność i ufność w</i>	<ul style="list-style-type: none"> – przedstawia wizerunek Boga ukazany w psalmach – wskazuje paraleli- 	<ul style="list-style-type: none"> – określa i uzasadnia, jakie uczucia wyraża Psalm 47 – omawia, jaki sto- 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia, jakie sensory i znaczenia eksponują paralelizmy składniowe z 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia funkcję symboliki w psalmach – wyjaśnia rolę fan- 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, z jakiego powodu Psalm 91 w kulturze polskiej stał się elementem

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZEŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
		<i>psalmach</i> Jan Kochanowski, Psalm 47, Psalm 91 (fr.) zadanie projektowe (wystawa multimedialna o twórczości Jana Kochanowskiego)	zmy składniowe w Psalmie 47 – wskazuje metaforę w Psalmie 91 – gromadzi materiał na potrzeby referatu – włącza się w prace projektowe	sunek do innych narodów wyraża Psalm 47 – interpretuje sens metafory z psalmu 91 – wskazuje w Psalmie 91 okres warunkowy – pisze referat – zbiera materiały do zadania projektowego	Psalmu 47 – wyszukuje w Psalmie 91 obrazy o charakterze fantastycznym – omawia okres warunkowy z Psalmu 91 – pisze scenariusz wystawy multimedialnej o twórczości Jana Kochanowskiego	tasyki w Psalmie 91 – pisze referat, zachowując wszystkie cechy gatunkowe tej formy wypowiedzi – wnioski z referatu zapisuje w formie interpretacji porównawczej – tworzy wystawę multimedialną na temat twórczości Jana Kochanowskiego	liturgii pogrzebowej – wygłasza referat w klasie – organizuje wystawę multimedialną

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZEŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
103	Poezja wobec straty	wprowadzenie do lekcji 20. <i>Poezja wobec straty</i> Jan Kochanowski, <i>Tren IX</i>	<ul style="list-style-type: none"> – zna kontekst kulturowy <i>Trenów</i> – wie, kto jest bohaterem cyklu – wie, że poeta zmodyfikował antyczną formę trenu – wie, do jakich doktryn etycznych odnoszą się <i>Treny</i> – wyjaśnia, czym (kim) jest Mądrość w <i>Trenie IX</i> 	<ul style="list-style-type: none"> – zna cechy trenu jako gatunku literackiego, wyjaśnia, co zmienił poeta – omawia stosunek Mądrości do śmierci i wartości materialnych w <i>Trenie IX</i> – wskazuje w tekście alegorię, odczytuje jej sens 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, jaki ideał filozoficzny reprezentuje Mądrość w <i>Trenie IX</i> – omawia funkcję apostrofy w <i>Trenie IX</i> – rozważa, czy cierpienie po śmierci bliskiej osoby może być wartością pozytywną; uzasadnia swoje zdanie 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, dlaczego <i>Treny</i> można nazwać traktatem filozoficznym – omawia funkcję środków stylistycznych w <i>Trenie IX</i> – uzasadnia swój stosunek do stoickiego ideału apatii, odwołując się do <i>Trenu IX</i> i własnych przemyśleń 	
104	Stoicyzm zaprzeczony	wprowadzenie do lekcji 21. <i>Stoicyzm zaprzeczony</i> Jan	<ul style="list-style-type: none"> – wie, do których postaci antyku poeta nawiązuje – wskazuje pytania retoryczne w <i>Trenie XI</i> 	<ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia, odwołując się do <i>Trenu XI</i>, czy poeta solidaryzuje się w rozpacz z Brutusem 	<ul style="list-style-type: none"> – określa funkcję pytań retorycznych w <i>Trenie XI</i> – przekłada okrzyk Brutusa na współczesną polszczy- 	<ul style="list-style-type: none"> – sporządza notatkę graficzną, w której ustala hierarchię postaw zakwestionowanych przez poetę w <i>Trenie XI</i> 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia zagadnienie rozpacz artysty po stracie dziecka w <i>Trenach</i> i w wybranych tekstach kultury współczesnej

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
		Kochanowski, <i>Tren XI, Tren XVI</i>	<ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia prawdziwość słów Kochanowskiego, że lekarstwem na rozpacz jest poczucie nadziei i godności – wskazuje w <i>Trenie XVI</i> aluzję do biografii Cicerona – określa nastrój dominujący w <i>Trenie XVI</i> 	<ul style="list-style-type: none"> – przedstawia obraz ludzkiego losu wyłaniający się z <i>Trenu XI</i> – określa problematykę <i>Trenu XVI</i> – wyjaśnia, odwołując się do <i>Trenu XVI</i> i własnych przemyśleń, w jaki sposób życie „sprawdza” wyznawany przez ludzi światopogląd 	<ul style="list-style-type: none"> znę, wykorzystuje wyrazy bliskoznaczne i/lub wyrażenia z gwary środowiskowej – interpretuje cytaty z <i>Trenu XVI</i> świadczące o wspólnocie losów Kochanowskiego i Cicerona – wskazuje motywy łączący <i>Tren XI</i> z <i>Trenem XVI</i> 	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje, jaką funkcję pełni wspólny motyw występujący w <i>Trenie XI</i> i <i>Trenie XVI</i> – przedstawia własną receptę na uchronienie się przed rozpaczą 	<ul style="list-style-type: none"> – porównuje wizerunek śmierci w <i>Trenie XVI</i> i rzeźbie Czarny Anioł Wasilkowskiego
105	Rozterki religijne w <i>Trenach</i>	wprowadzenie do lekcji 22. <i>Rozterki religijne w Trenach</i>	<ul style="list-style-type: none"> – określa osobę mówiącą i jej adresata – opisuje emocje, jakie wyraża osoba mówiąca w <i>Trenie X</i> 	<ul style="list-style-type: none"> – wie, czym charakteryzuje się konsolacja w utworze literackim – wyodrębnia w <i>Trenie X</i> wstęp, 	<ul style="list-style-type: none"> – określa funkcję nawiązań do kultury antycznej w <i>Trenie X</i> – określa sens pytań retorycznych 	<ul style="list-style-type: none"> – określa rolę wtrącenia w <i>Trenie X</i> – opisuje, jaki obraz zaświatów wyłania się z <i>Trenu X</i> – omawia, jaką rolę 	<ul style="list-style-type: none"> – porównuje obraz zaświatów ukazany w mitologii i <i>Trenie X</i>

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
		Jan Kochanowski, <i>Tren X, Tren XIX albo Sen</i> (fr.)	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje w <i>Trenie X</i> nawiązania do kultury antycznej – wskazuje w <i>Trenie X</i> pytania retoryczne – przytacza argumenty matki pocieszającej syna w <i>Trenie XIX</i> – opisuje obraz Orszulki z <i>Trenu XIX</i> 	<ul style="list-style-type: none"> rozwińnięcie i konkluzję – cytuje fragmenty <i>Trenu X</i>, będące przejawem zwątpienia i utraty wiary – przywołuje i komentuje cytaty, w których ujawnia się stanowisko poety wobec argumentów matki 	<ul style="list-style-type: none"> w <i>Trenie X</i> – rozważa, dlaczego poeta poszukuje Orszulki w różnych zaświatach – określa, które spośród argumentów matki stanowią konsolację religijną, a które – konsolację filozoficzną 	<ul style="list-style-type: none"> odgrywa konwencja oniryczna w <i>Trenie XIX</i> 	
106	Tworzenie własnego tekstu. Szkic interpretacyjny	zadanie 1. Jan Kochanowski, <i>Tren V</i>	<ul style="list-style-type: none"> – zapoznaje się z przykładowym konspektem – czyta tekst ze zrozumieniem – zna zasady tworzenia szkicu interpretacyjnego 	<ul style="list-style-type: none"> – bada budowę tekstu, sytuację komunikacyjną, użyte środki językowe, kreację świata przedstawionego – potwierdza praw- 	<ul style="list-style-type: none"> – wybiera i omawia tylko te elementy składowe utworu, które są ważne dla jego zrozumienia – posługuje się 	<ul style="list-style-type: none"> – pisze efektowny, atrakcyjny wstęp – w zakończeniu zręcznie podsumowuje rozważania 	

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZEŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
			tacyjnego – stawia tezę interpretacyjną i podejmuje próbę jej uzasadnienia	dziwość swojej tezy za pomocą argumentów wywiedzionych z tekstu oraz z wybranych kontekstów	słownictwem pozwalającym wyrazić i uzasadnić własne zdanie – pisze szkic interpretacyjny, zachowując cechy gatunkowe tej formy wypowiedzi		
107	<i>Treny</i> jako cykl poetycki	wprowadzenie do lekcji 23. <i>Treny</i> jako cykl poetycki	– wskazuje najważniejsze elementy kompozycyjne cyklu <i>Trenów</i> – wypisuje z dwóch pierwszych trenów cyklu fragmenty, w których osoba mówiąca nawołuje do lamentu nad zmarłą	– wskazuje elementy nowatorskie cyklu – wyszukuje w trenach III i VI sformułowania będące pochwałą zmarłej – wskazuje w <i>Trenie I</i> nawiązania mitologiczne; stara się	– określa nastrój pierwszych sześciu trenów cyklu, uzasadnia swoją opinię cytatem z tekstu – rozważa, jaki jest stosunek Kochanowskiego do stoicyzmu i chrześcijaństwa w <i>Tre-</i>	– omawia zagadnienie kryzysu światopoglądowego poety w cyklu <i>Trenów</i> , odwołując się do konkretnych utworów – wyjaśnia, dlaczego <i>Tren XIX</i> stanowi konsolację filozoficzną i religijną	

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
			<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje w trenach IX, X i XI fragmenty świadczące o kryzysie religijnym i filozoficznym poety – opisuje sytuację liryczną ukazaną w Trenie V, zwraca uwagę na symbolikę 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnić ich sens w kontekście utworu rozpoczynającego cykl – wyszukuje w <i>Trenie XVI</i> fragment będący wyrazem nowego rozumienia filozofii stoickiej – sporządza notatkę syntezującą o cechach charakterystycznych cyklu 	<ul style="list-style-type: none"> – <i>nach</i> – charakteryzuje i ocenia wizerunek rodziny ukazany w <i>Trenach</i> – tworzy wypowiedź argumentacyjną, w której uzasadnia, że treny VI, VII i VIII to liryki życia rodzinnego 		
108	Kobieta doskonała w poezji renesansu	wprowadzenie do lekcji 24. <i>Kobieta doskonała w poezji</i>	<ul style="list-style-type: none"> – zna kontekst biograficzny sonetów Petrarcki – zna cechy gatunkowe sonetu – określa tematy so- 	<ul style="list-style-type: none"> – wie, co różni sonety: włoski, francuski i angielski – zna pojęcie petrarkizmu – rozważa, z kim 	<ul style="list-style-type: none"> – podaje cechy petrarkizmu – określa funkcję środków stylistycznych w kreacji zakochanego 	<ul style="list-style-type: none"> – pisze interpretację porównawczą <i>Sonetu 61</i> i utworu <i>[Srogie tańczuchy na swym sercu czuję...]</i>, zachowu- 	<ul style="list-style-type: none"> – porównuje obraz miłości ukazany w <i>Pieśni nad Pieśniami</i>, <i>Dziejach Tristana i Izoldy</i> i wybranych sonetach Petrarcki

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
		<i>renesansu</i> Francesco Petrarca, <i>Sonet 61</i> , <i>Sonet 85</i> Jan Kochanowski, [<i>Srogie łańcuchy na swym sercu czuję...</i>], [<i>Nie zawsze, piękna Zofija...</i>]	netów Petrarcki – wydziela w sonetach część refleksyjną i opisową – objaśnia refleksję z <i>Sonetu 61</i> – wypisuje motywy obecne w <i>Sonecie 61</i> Petrarcki i utworze [<i>Srogie łańcuchy na swym sercu czuję...</i>] Kochanowskiego	(czy) osoba mówiąca w <i>Sonecie 85</i> zestawia swoje uczucia – przedstawia, w jaki sposób Petrarcka ukazuje kobietę – uzasadnia, jakie cechy kobiecej urody są dla Petrarcki najważniejsze	mężczyzny w <i>Sonecie 85</i> – uzasadnia, co różni kochanków ukazanych w <i>Sonecie 61</i> i utworze [<i>Srogie łańcuchy na swym sercu czuję...</i>] – wyszukuje w <i>Sonecie 61</i> i pieśni [<i>Srogie łańcuchy na swym sercu czuję...</i>] antytezy i oksymorony, określa ich wpływ na sposób przedstawienia uczuć	jąc wszystkie cechy gatunkowe tej formy wypowiedzi – pisze wypowiedź argumentacyjną na temat tego, czy obraz kobiety w poezji renesansu jest bliski współczesnemu odbiorcy – zachowuje wszystkie cechy gatunkowe	
109	Analiza tekstu	Margaret L. King, <i>Kobieta</i>	– określa, jaki problem rozważa au-	– określa funkcje epitetów oraz wy-	– określa, z którym akapitem akapit 6.	– uzasadnia, że tekst pełni funkcję	– pisze streszczenie, uwzględniając cel

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
	nieliterackiego. Sprawdzenie umiejętności	<i>renesansu</i> (fr.) zadania 1.–10.	torka w swoim tekście – wskazuje epitety, którymi autorka obdarza role odgrywane przez kobiety w epoce renesansu – wie, jakim środkiem stylistycznym jest wyrażenie „los Ewy” – określa związek logiczny między treściami akapitów	rażenia „los Ewy” – interpretuje metaforę z akapitu 4. – określa, jaką funkcję w wywodzie pełni akapit 6. – wskazuje podsumowanie wyводу	wiąże się bezpośrednio – omawia elementy znaczeniowe łączące te akapity – przytacza argumenty przemawiające za prawdziwością puenty tekstu – wskazuje elementy, w których najwyraźniej ujawnia się funkcja informatywna tekstu	informatywną – uzasadnia stwierdzenie, że role kobiet w epoce renesansu wynikały z ich podporządkowania potrzebom mężczyzn; odwołuje się do tekstu	tekstu i główną myśl kolejnych akapitów
110	Dramat społeczny	wprowadzenie do lekcji 25. <i>Dramat społeczny</i>	– formułuje zasadniczy temat dramatu Szekspira, odwołując się do wstępnej pieśni Chóru	– opisuje, w jaki sposób reagują na siebie przywódcy skłóconych rodzin podczas spotkania	– opisuje, jaki głębszy sens dostrzega książkę Escalus w śmierci Romea i Julii	– określa kontekst historyczny wydarzeń ukazanych w dramacie – wyjaśnia, co jest	– rozważa zagadnienie sporu rodów w kulturze różnych epok, odwołując się do wybranych dzieł

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZEŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
		<p>William Szekspir, <i>Tragedia Romea i Julii</i> (fr.)</p> <p>plakat do filmu <i>Romeo i Julia</i>, reż. Baz Luhrmann, 1996</p> <p>zadanie projektowe (multimedialny zbiór dzieł inspirowanych <i>Romeem i Julią</i>)</p>	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje stosunek mieszkańców Werony do sporu między dwiema rodzinami – przedstawia okoliczności ulicznej bójki – tworzy notatkę syntetyzującą na temat sporu – włącza się w prace projektowe 	<p>na ulicy</p> <ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia, co jest przedmiotem sporu – rozważa i uzasadnia, czy zabójstwo Tybalta to zbrodnia w afekcie – wyjaśnia, czy u źródeł miłości bohaterów było pragnienie zakończenia wojny rodzin – zbiera materiały do zadania projektowego 	<ul style="list-style-type: none"> – rozważa i uzasadnia, czy pośmiertny pomnik to właściwy sposób uczczenia osoby zmarłej – wyjaśnia, jakie znaczenia eksponuje plakat do filmu <i>Romeo i Julia</i> – tworzy zbiór dzieł inspirowanych <i>Romeem i Julią</i> 	<p>powodem tego, że nienawiść między Capulettimi a Montekimi przechodzi na kolejne pokolenia</p> <ul style="list-style-type: none"> – rozważa, jaki wpływ na funkcjonowanie miasta lub państwa ma wewnętrzny konflikt społeczny – dba o multimedialny charakter zbioru dzieł inspirowanych <i>Romeem i Julią</i> 	

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZEŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
11 1	Psychologia i język miłości	wprowadzenie do lekcji 26. <i>Psychologia i język miłości</i> William Szekspir, <i>Tragedia Romea i Julii</i> (fr.)	<ul style="list-style-type: none"> – wynotowuje metafory, którymi posługują się Romeo i Julia – określa przedmiot sporu kochanków – wyszukuje we fragmentach dramatu przykłady metaforyki religijnej – uzasadnia, jakie uczucia względem siebie wyrażają kochankowie 	<ul style="list-style-type: none"> – dostrzega związek między sposobem porozumiewania się kochanków a siłą ich uczucia – wskazuje paralelizmy składniowe we fragmencie przedstawiającym spór kochanków – rozważa, w jakim celu Romeo i Julia korzystają z metaforyki biblijnej – potrafi wskazać petrarkizmy w wypowiedzi Romea 	<ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje sposób mówienia o miłości w dramacie Szekspira, zwracając uwagę na rolę środków stylistycznych – wyjaśnia, jakie prawdy o miłości niesie dramat <i>Romeo i Julia</i> – wyszukuje w przywołanych fragmentach metaforyczne szablony zapożyczone z pertrarkowskiego języka miłości 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, symbolikę ptaków przywołanych w pierwszej rozmowie Romea i Julii – ocenia, czy wypowiedzi kochanków to szczerza deklaracja uczuć, czy przemyślana gra retoryczna – wyjaśnia, dlaczego Romeo używa petrarkizmów, mówiąc o swoim uczuciu do Rozaliny 	
11 2	Etyka wypowiedzi	wprowadzenie do lekcji 27.	<ul style="list-style-type: none"> – dostrzega wagę intencji komunikacyjnej 	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia przykłady zachowań ty- 	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje emocje wyrażane przez 	<ul style="list-style-type: none"> – ocenia, czy bohaterowie mają siłę 	

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZEŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
		<i>Etyka wypowiedzi</i> William Szekspir, <i>Tragedia Romea i Julii</i> (fr.)	<p>nej w wypowiedzi</p> <ul style="list-style-type: none"> – rozumie konieczność przestrzegania zasad etyki wypowiedzi przez uczestników aktu komunikacji – wymienia przykłady naruszania norm etycznych – wie, co to jest cyberprzemoc – określa intencję komunikacyjną wypowiedzi Julii 	<p>powych dla cyberprzemocy</p> <ul style="list-style-type: none"> – cytuje używane przez Capuleta argumenty <i>ad personam</i> – pisze dwa listy respektujące zasady etyki wypowiedzi i etykiety językowej: oficjalny i prywatny 	<p>bohaterów, swoje wnioski potwierdza cytatami z tekstu</p> <ul style="list-style-type: none"> – ocenia, czy wypowiedzi Julii naruszają etykę wypowiedzi i etykiety językową – rozważa i uzasadnia, czy w sytuacjach prywatnych powinno się pamiętać o zasadach etyki wypowiedzi i etykiety językowej 	perswazji	
113	Patriotyzm wobec zagrożenia	wprowadzenie do lekcji 28. <i>Patriotyzm</i>	<ul style="list-style-type: none"> – wie, że <i>Kazania sejmowe</i> nigdy nie zostały wygłoszone 	<ul style="list-style-type: none"> – zna główne rodzaje retorycznych mów 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia kontekst historyczny <i>Kazań sejmowych</i> 	<ul style="list-style-type: none"> – przedstawia w formie konspektu porządek wywodu 	<ul style="list-style-type: none"> – czyta całość <i>Kazania wtórego. O miłości ku ojczyźnie i o</i>

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZEŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
	ojczyzny	wobec zagrożenia ojczyzny Piotr Skarga, <i>Kazania sejmowe</i> (fr.) miniprzewodnik: tematy i motywy literatury renesansu	<ul style="list-style-type: none"> – wie, czym charakteryzuje się gatunek mowy – określa, do jakiej tezy z Księgi Koheleta nawiązuje Skarga na początku mowy – wskazuje w tekście wyliczenia, wyjaśnia cel ich zastosowania – interpretuje metaforę „choroby Rzeczypospolitej” 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje w tekście paralelizmy i anafory, wyjaśnia ich funkcję – wskazuje fragment, w którym pojawia się nawiązanie biblijne, wyjaśnia, czy jest ono zasadne – wskazuje w wypowiedzi Skargi fragmenty o charakterze perswazyjnym – próbuje wskazać „choroby” współczesnej Polski, uzasadnia swoje zdanie 	<ul style="list-style-type: none"> – określa wpływ środków stylistycznych na charakter wypowiedzi Skargi – wyjaśnia, jaki rodzaj perswazji jest obecny w wypowiedzi Skargi – rozważa i uzasadnia, z czego wynika siła państwa 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, jaki jest cel utożsamienia ojczyzny z matką, uzasadnia, czy Skarga dopuszcza się tu manipulacji – ocenia aktualność proponowanego przez Skargę wzoru patriotyzmu – pisze mowę, wykorzystując środki retoryczne i zachowując wszystkie cechy gatunkowe tej formy wypowiedzi 	<ul style="list-style-type: none"> – <i>pierwszej chorobie Rzeczypospolitej, która jest z nieżyłości ku ojczyźnie</i>, omawia funkcję toposu ojczyzny jako okrętu – wygłasza mowę na forum klasy
11	Kontreforma	wprowadzenie	– zna przyczyny	– wskazuje frag-	– wyjaśnia, jakie	– formułuje na pod-	– porównuje, odwołu-

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZEŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
4	cyjny święty	do lekcji 29. <i>Kontrreformacyjny święty</i> Piotr Skarga, <i>Żywot świętego Stanisława biskupa i męczennika</i> (fr.)	kontrreformacji – opisuje, jakim człowiekiem i urzędnikiem Kościoła jest św. Stanisław w tekście Skargi – opisuje, jakim człowiekiem i władcą jest król Bolesław – wyjaśnia, co było istotą sporu między św. Stanisławem a królem	menty o nacechowaniu fantastycznym; określa ich funkcję – wyjaśnia, czy wybór św. Stanisława na patrona Polski to dobra decyzja	wyobrażenie świętości wyłania się z tekstu – określa perspektywę, z jakiej Skarga patrzy na św. Stanisława i jego spór z królem – przedstawia swoje zdanie na temat zagadnienia odpowiedzialności zbiorowej	stawie tekstu uniwersalne przesłanie skierowane do władców – rozważa i uzasadnia, czy współczesny świat potrzebuje świętych	jąc się do wcześniejszych przekazów: <i>Kroniki Galla Anonima</i> i <i>Hymnu do świętego Stanisława</i> , czy charakterystyki biskupa Stanisława i króla Bolesława w dziele Skargi są zgodne z przekazem średniowiecznym
11 5	Esej u źródeł gatunku	wprowadzenie do lekcji 30. <i>Esej u źródeł gatunku</i> Michel de Montaigne,	– zna cechy gatunkowe eseju – zna genezę powstania gatunku – określa dwie główne cechy eseju Montaigne’a	– sporządza konспект fragmentu eseju, wskazuje hasłowo główne treści kolejnych akapitów – wyszukuje w tek-	– wyszukuje cechy eseju w tekście Montaigne’a – określa, czego dotyczą dygresje i jaka jest ich funkcja	– ocenia decyzję Sokratesa o odrzuceniu projektu ucieczki – określa funkcje środków stylistycznych w dziele	– pisze esej osnuty wokół jednej z maksym delfickich

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
		<i>Próby (fr.)</i>	<ul style="list-style-type: none"> – wie, jakie są elementy składowe konspektu 	<ul style="list-style-type: none"> – ściąga fragmenty, w których ujawnia się subiektywne „ja” autora – wskazuje, jakie argumenty przytacza Montaigne, by uzasadnić swój kosmopolityzm 	<ul style="list-style-type: none"> – rozważa i uzasadnia, czy Montaigne kładzie większy nacisk na poznanie siebie, czy na poznanie świata 	<ul style="list-style-type: none"> – Montaigne’a – pisze konspekt eseju osnutego wokół jednej z maksym delfickich, odwołuje się do różnych źródeł wiedzy 	
11 6	Renesans. Powtórzenie wiadomości		<ul style="list-style-type: none"> – zna czas trwania epoki – wie, czym się odznaczała renesansowa wizja człowieka – zna omówione teksty renesansowe – zna motywy i idee renesansu 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia pojęcia <i>humanizm</i> i <i>antropocentryzm</i> – przedstawia, jaki był stosunek ludzi renesansu do Boga i człowieka – omawia stosunek kultury renesansu do spuścizny 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia na przykładach, jak twórcy z epoki odrodzenia postrzegali powinności obywatela – omawia miłość jako temat renesansowej literatury 	<ul style="list-style-type: none"> – przedstawia na przykładach, czym się odznaczała renesansowa sztuka dyskusji – objaśnia pojęcie <i>artysta renesansowy</i> 	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia charakterystyczne cechy eseju na przykładzie <i>Prób Montaigne’a</i>

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZEŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
				wcześniejszych epok			
11 7	Praca klasowa						
BAROK							
11 8	Barok – epoka przeciwieństw	wprowadzenie do lekcji 31. <i>Barok – epoka przeciwieństw</i> Wisława Szymborska, <i>Kobiety Rubensa</i> miniprzewodniki: symbole kultury baroku; barok	<ul style="list-style-type: none"> – określa ramy czasowe baroku – zna kontekst kulturowy epoki – wie, jakie wydarzenia stanowią kontekst religijny baroku – zna najbardziej popularne symbole kultury baroku – określa osobę mówiącą w wierszu 	<ul style="list-style-type: none"> – zna przyczyny nietolerancji religijnej w okresie baroku – wskazuje symbole typowe dla baroku na obrazie <i>Memento mori</i> – określa typ liryki w wierszu <i>Kobiety Rubensa</i> – objaśnia metafory z wiersza Szym- 	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje związek między charakterem epoki a przesłaniem obrazu <i>Memento mori</i> – określa funkcję wylczeń w utworze Szymborskiej – odczytuje zdanie poetki na temat estetyki baroku – rozważa, czy ideał kobiecego piękna 	<ul style="list-style-type: none"> – rozważa, jaka wizja kobiecości i człowieczeństwa mieści się w średniowiecznych i barokowych kano-nach piękna; uzasadnia swoje zdanie – wyszukuje w różnych źródłach wiedzy wyobrażenia kobiet 	<ul style="list-style-type: none"> – zbiera informacje o ogrodzie wersalskim, a następnie wyjaśnia, jakie idee epoki baroku odzwierciedla ta kompozycja

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZEŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
		<p>– wielcy malarze i rzeźbiarze</p> <p><i>Memento mori</i>, XVII w.</p> <p>Peter Paul Rubens, <i>Trzy Gracje</i>, XVII w.</p>	<p>Szyborskiej</p> <p>– wyszukuje w wierszu Szyborskiej epitety i porównania dotyczące tytułowych postaci</p>	<p>borskiej</p> <p>– wskazuje znamienne cechy malarstwa Rubensa</p>	<p>jest obiektywny i niezmienny w czasie; uzasadnia swoje zdanie</p>	<p>w XVII-wiecznej sztuce; formułuje wnioski na temat kultury baroku</p>	

Lp	Temat lekcji	Material rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZEŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
119	Antynomie myśli barokowej	wprowadzenie do lekcji 32. <i>Antynomie myśli barokowej</i> Blaise Pascal, <i>Myśli</i> (fr.) miniprzewodnik: najwięksi filozofowie XVII w.	<ul style="list-style-type: none"> – wie, że myśl barokowa opierała się na przeciwieństwach – wie, co to jest metafizyka – określa charakter <i>Myśli</i> Pascala, odwołuje się do fragmentów – rozumie pojęcie <i>antynomia</i> – wymienia antynomie, w które, zdaniem Pascala, uwikłany jest człowiek 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje dwie podstawowe funkcje Pisma Świętego wymienione przez Pascala – uzasadnia, jakich ludzi Pascal uważa za „sprawiedliwych” – określa, jaki obraz świata i człowieka wyłania się z antynomii opisanych przez Pascala – ustosunkowuje się do stwierdzenia, że powinniśmy być wdzięczni osobom, które wytykają nam błędy i słabości 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, z czego wynikał konflikt między dążeniem do pewności wiedzy a sferą metafizyki – omawia funkcję zdań wykrzyknikowych w <i>Myśli</i> 685. – pisze wypowiedź argumentacyjną na temat kondycji człowieka; zachowuje cechy tej formy gatunkowej 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, w czym Pascal postrzega paradoksalność chrystianizmu – porównuje sposób postrzegania człowieka cnotliwego przez Sokratesa i Pascala; wyciąga wnioski – porównuje wizerunek człowieka ukazany w <i>Myślach</i> Pascala i w <i>O godności człowieka</i> Mirandoli; stawia tezę interpretacyjną i przytacza argumenty na jej uzasadnienie 	<ul style="list-style-type: none"> – rozważa, odwołując się do różnych koncepcji filozoficznych doby baroku, w jaki sposób myśliciele tamtego czasu tłumaczyli obecność zła w świecie; uzasadnia swoje zdanie – w wypowiedzi argumentacyjnej odwołuje się do wielu tekstów kultury – wnioski z porównania <i>Myśli</i> Pascala i w <i>O godności człowieka</i> Mirandoli zapisuje w formie interpretacji porównawczej

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZEŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
120	Człowiek – Bóg – świat w poezji metafizycznej	wprowadzenie do lekcji 33. <i>Człowiek – Bóg – świat w poezji metafizycznej</i> Mikołaj Sęp Szarzyński, <i>Sonet IV. O wojnie naszej, którą więdziemy z szatanem, światem i ciałem</i> <i>Sonet V. O nietrwalej miłości rzeczy świata tego</i>	<ul style="list-style-type: none"> – wie, że barok to epoka przeciwieństw – rozumie pojęcie <i>antynomia</i> – zna cechy poezji metafizycznej – określa powody nazwania Szarzyńskiego prekursorem baroku – omawia dwie koncepcje życia wskazane w <i>Sonecie IV</i> – wyszukuje w <i>Sonecie V</i> określenia dotyczące ciała i spraw materialnych – wskazuje w <i>Sonecie V</i> pytania retoryczne 	<ul style="list-style-type: none"> – zna cechy gatunkowe sonetu – wyróżnia w sonetach część opisową i refleksyjną – przedstawia, w jaki sposób osoba mówiąca w <i>Sonecie IV</i> postrzega Boga – wskazuje w <i>Sonecie IV</i> elipsy – określa funkcję pytań retorycznych z <i>Sonetu V</i> – wskazuje w <i>Sonecie V</i> inwersję, przerzutnię i antynomie – wnioski z rozwa- 	<ul style="list-style-type: none"> – przypomina sonety Petrarcki – opisuje funkcję elips w <i>Sonecie IV</i> – tworzy notatkę dotyczącą związku między przestaniem <i>Sonetu IV</i> a filozofią Pascala – wskazuje w <i>Sonecie V</i> paradoks – określa powody postrzegania człowieka jako bytu sprzecznego i rozdartego wewnątrznie – gromadzi argumenty na uzasadnienie swojej tezy 	<ul style="list-style-type: none"> – porównuje sonety Szarzyńskiego i Petrarcki; określa, jakich zmian dokonął polski poeta – określa wpływ środków artystycznych na wymowę <i>Sonetu V</i> – określa, co przyczyniło się do ukształtowania koncepcji człowieka walczącego – zachowuje wszystkie założenia szkicu interpretacyjnego jako formy wypowiedzi 	<ul style="list-style-type: none"> – określa, w jaki sposób twórcy baroku przedstawiali dualizm duszy i ciała; odwołuje się do różnych tekstów kultury – wnioski z porównania sonetów Szarzyńskiego i Petrarcki zapisuje w formie interpretacji porównawczej

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZEŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
			ne – rozważa, na czym polegają sprzeczności ludzkiego życia według Szarzyńskiego	zań na temat sprzeczności ludzkiego życia zapisuje w postaci tezy interpretacyjnej	na temat sprzeczności ludzkiego życia – pisze szkic interpretacyjny wybranego sonetu Szarzyńskiego		
12 1	Wybór czy przeznaczenie?	wprowadzenie do lekcji 34. <i>Wybór czy przeznaczenie?</i> Wiliam Szekspir, <i>Makbet</i> (fr.)	– zna cechy tragedii nowożytnej – wyjaśnia, jak Makbet i Banko postrzegają czarownice – cytuje argumenty, jakich używają Makbet i Banko w ocenach przepowiedni – wyjaśnia, czego tak naprawdę boi się Makbet – przygotowuje argu-	– wyjaśnia, o jakich podszeptach i obrażeniach mówi Makbet w wersach 58.–66. – przedstawia swoje stanowisko na temat czarownic; określa, czy są to realne postacie czy personifikacje myśli i pragnień bohaterów	– przypomina cechy tragedii antycznej – wyjaśnia, jakie są przyczyny wewnętrznego konfliktu Makbeta – wyjaśnia sens metafor „straszliwe obrazy/ [...] każą łomotać/Sercu o żebra” – przestrzega zasad etyki wypowiedzi	– określa różnice między tragedią nowożytną a tragedią antyczną – rozważa, odwołując się do <i>Makbeta</i> , czy człowiek ma wolną wolę i jest panem swojego losu – pisze wypowiedź argumentacyjną zgodnie ze wszyst-	– w wypowiedzi argumentacyjnej odwołuje się do wielu tekstów kultury – określa, w jaki sposób twórcy baroku przedstawiali czarownice; odwołuje się do różnych tekstów kultury

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZEŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
			menty do dyskusji	– bierze udział w klasowej dyskusji	i etykiety językowej	kimi założeniami tej formy gatunkowej	
12 2	Zbrodnia i jej motywacja	wprowadzenie do lekcji 35. <i>Zbrodnia i jej motywacja</i> William Szekspir, <i>Makbet</i> (fr.) Rafał Olbiński, plakat operowy miniprzewodnik: barok – wiecej muzycy	– przedstawia argumenty Makbeta na temat zabójstwa – cytuje argument lady Makbet, który ma przekonać Makbeta do zbrodni – wie, na czym polega intencja komunikacyjna wypowiedzi – zna środki służące manipulacji językowej – wie, czym jest erystyka; dostrzega jej elementy w tekście – przygotowuje argu-	– opisuje wymagania stawiane Makbetowi przez żonę – uzasadnia, czy argumentacja lady Makbet ma cechy manipulacji językowej – wskazuje, jakie chwyttery erystyczne stosuje lady Makbet – przypomina zasady etyki wypowiedzi i etykiety językowej – bierze udział	– określa intencję komunikacyjną wypowiedzi Makbeta do żony w wersach 20.–24. – przedstawia opinię na temat stwierdzenia, że zabójstwo Dunca na to zbrodnia z premedytacją – określa, jakie zasady etyki wypowiedzi łamie lady Makbet – w klasowej dyskusji przestrzega za-	– przedstawia, jakie odczytanie tragedii Szekspira zapowiada plakat Olbińskiego – rozważa, czy Makbeta w finale tragedii można określić mianem rycerza; odwołuje się do wszystkich zbrodni popełnionych przez bohatera, a także do <i>Pieśni o Rolandzie</i> i do pojęcia etosu rycerskiego	– przywołuje inne teksty kultury, w których pojawił się motyw zbrodni; określa ich związek z <i>Makbetem</i>

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
			menty do dyskusji	w klasowej dyskusji	sad etyki wypowiedzi i etykiety językowej		
123	Postaci zła w <i>Makbecie</i>	wprowadzenie do lekcji 36. <i>Postaci zła w Makbecie</i> William Szekspir, <i>Makbet</i> (fr.) zadanie projektowe (wystawa o symbolice zła w różnych kulturach)	<ul style="list-style-type: none"> – zna kontekst kulturowy epoki; wie, co i/lub kogo postrzegano jako źródło zła w XVI i XVII w. – wymienia zwierzęta wskazane w zaklęciach czarownic – opisuje i ocenia zachowanie Makbeta – doskonalili umiejętność korzystania z różnych źródeł wiedzy, w tym ze słowników – doskonalili umiejętność tworzenia no- 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia istotę prawdziwego zła, odwołując się do wypowiedzi Hekate – rozważa i uzasadnia, czy Makbet był od początku zły, czy stał się taki pod wpływem okoliczności – sprawdza w słowniku symbolikę przypisywaną zwierzętom z zaklęć czarownic – bierze udział 	<ul style="list-style-type: none"> – określa, jaką funkcję pełnią czarownice i zwierzęta w <i>Makbecie</i> – omawia sposób postrzegania obecności zła w świecie; odwołuje się do różnych tekstów – sporządza notatkę syntetyzującą na temat barokowej symboliki zła – w klasowej dyskusji przestrzega zasad etyki wypo- 	<ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia, dlaczego Hekate nazywa Makbeta człowiekiem „pełnym złości”; wykorzystuje różnicę znaczeniową między słowami <i>złość</i> i <i>zło</i> – formułuje hasło encyklopedyczne pojęcia <i>ksenofobia</i> zgodnie ze wszystkimi cechami tej formy wypowiedzi; odwołuje się do znajomości dramatu Szek- 	<ul style="list-style-type: none"> – rozważa, w jaki sposób sztuka kreuje obraz zła; odwołuje się do wybranych współczesnych dzieł filmowych lub teatralnych – organizuje wystawę o symbolice zła w różnych kulturach

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZEŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
			tatek syntetyzujących i haseł encyklopedycznych – przygotowuje argumenty do dyskusji – włącza się w prace projektowe	w klasowej dyskusji – gromadzi materiał do zadania projektowego	wiedzi i etykiety językowej – opracowuje materiał do zadania projektowego	spira i do barokowego światopoglądu – tworzy scenariusz wystawy o symbolice zła w różnych kulturach	
12 4	Wina i kara – postać lady Makbet	wprowadzenie do lekcji 37. <i>Wina i kara – postać lady Makbet</i> William Szekspir, <i>Makbet</i> (fr.)	– wyjaśnia, czym objawia się psychoza lady Makbet – odczytuje z wypowiedzi lady Makbet, o co bohaterka oskarża męża – cytuje fragment, w którym medyk określa chorych psychicznie – rozważa, jakie niebezpieczeństwa ro-	– wskazuje w wypowiedziach lady Makbet słowa, w których nieświadomie wskazuje ona przyczyny swojego stanu – wyjaśnia, jakie były przyczyny obłędu lady Makbet – rozważania na temat niebezpie-	– wyjaśnia, dlaczego fragment ukazujący nocną scenę obłędu lady Makbet nie jest pisany wierszem, lecz prozą – rozważa i uzasadnia, czy można usprawiedliwić postępowanie lady Makbet – pisze wypowiedź	– wyjaśnia, dlaczego lady Makbet boi się ciemności, a także w jaki sposób interpretować czynność mycia rąk przez bohaterkę – w wypowiedzi argumentacyjnej zachowuje wszystkie cechy tej formy gatunkowej	– określa, jaką funkcję pełni motyw umywania rąk w Biblii i w <i>Makbecie</i> – w wypowiedzi argumentacyjnej odwołuje się do wielu utworów literackich i filmowych

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZEŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
			dążą ambicja i rywalizacja	część ambicji i rywalizacji zapisuje w formie tezy; gromadzi argumenty na jej uzasadnienie	argumentacyjną		
125	Fenomen piękna i czasu	wprowadzenie do lekcji 38. <i>Fenomen piękna i czasu</i> Daniel Naborowski, <i>Na oczy królowny angielskiej...</i> Daniel Naborowski, <i>Krótkość żywota, Na</i>	<ul style="list-style-type: none"> – wie, że utwór <i>Na oczy królowny angielskiej...</i> jest panegirkiem – zapisuje pierwszą część wiersza w postaci schematu antytez – wie, co oznacza pojęcie <i>antropomorfizacja</i> – rozważa, czy piękno jest obiektywne – dostrzega motywy 	<ul style="list-style-type: none"> – zna cechy gatunkowe panegiryku – zapisuje drugą część wiersza <i>Na oczy królowny angielskiej...</i> w postaci konspektu uzasadnień negacji – wskazuje w tekście antropomorfizacje – wie, co oznacza pojęcie <i>koncept</i> 	<ul style="list-style-type: none"> – określa cechy wspólne elementów zestawionych z oczami królowny – omawia funkcję antropomorfizacji w wierszu – wyjaśnia, na czym polega zastosowanie przez autora konceptu – pisze wypowiedź argumentacyjną na temat obiekty- 	<ul style="list-style-type: none"> – określa, jaki typ gradacji występuje w wierszu <i>Na oczy królowny angielskiej...</i> – ocenia kunstwową formę wiersza <i>Na oczy królowny angielskiej...</i> – w wypowiedzi argumentacyjnej zachowuje wszystkie cechy tej formy gatunkowej 	<ul style="list-style-type: none"> – określa funkcję gradacji w wierszu <i>Na oczy królowny angielskiej...</i> – w wypowiedzi argumentacyjnej odwołuje się do wielu tekstów kultury – omawia podobieństwa między malarzkimi a poetyckimi przedstawieniami motywu <i>vanitas</i> – publikuje album

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZEŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
		<i>toż</i> zadanie projektowe (album z sentencjami o czasie)	<i>vanitas</i> w <i>Krótkości życia</i> i w <i>Na toż</i> – określa nastrój i problematykę <i>Krótkości życia</i> i <i>Na toż</i> – wyszukuje w utworach fragmenty o charakterze sentencji – wypisuje z wiersza <i>Na toż</i> metafory oparte na motywie dnia i nocy – włącza się w prace projektowe	– rozważania na temat piękna zapisuje w formie tezy; gromadzi argumenty na jej uzasadnienie – wskazuje w wierszu <i>Krótkość życia</i> paradoksy i wyliczenia – wskazuje w <i>Krótkości życia</i> symbole przemijania – gromadzi materiał do zadania projektowego	wizmu piękna – określa funkcję wyliczeń w wierszu <i>Krótkość życia</i> – omawia związek metafor opartych na motywie dnia i nocy w wierszu <i>Na toż</i> z wymową utworu – opracowuje materiał do zadania projektowego	– omawia funkcję paradoksu w <i>Krótkości życia</i> – interpretuje sentencje obecne w <i>Krótkości życia</i> ; omawia ich wpływ na wymowę tekstu – omawia, do jakiej koncepcji czasu nawiązuje wiersz <i>Na toż</i> – przekształca na współczesną polszczyznę sentencje z wiersza <i>Na toż</i> – tworzy album z sentencjami	z sentencjami o czasie

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
						o czasie	

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZEŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
12 6	Współczesne nawiązania do poezji Naborowskiego	wprowadzenie do lekcji 39. <i>Współczesne nawiązania do poezji Naborowskiego</i> Eugeniusz Tkaczyszyn-Dycki, <i>LXXII</i> Jarosław Marek Rymkiewicz, <i>Wiersz na te słowa Heraklita: Nie można wejść dwa razy do tej samej rzeki</i>	<ul style="list-style-type: none"> – określa, kim jest adresat w <i>LXXII</i>; wskazuje kierowane do niego przestrogi – utrwala wiadomości na temat sceptycyzmu – charakteryzuje osobę mówiącą w wierszu Rymkiewicza – wskazuje w tekście odwołania do barokowego dualizmu – rozważa, czym jest czas dla człowieka, uzasadnienia szuka w wybranych tekstach kultury 	<ul style="list-style-type: none"> – rozstrzyga, czy przekonanie wyrażone w <i>LXXII</i> można uznać za sceptyczne – wyjaśnia znaczenia określeń: „ciemność teraz”, „ciemność potem” – interpretuje puentę; zwraca uwagę, jak jej sens wpływa na wymowę <i>LXXII</i> – wyjaśnia znaczenie sentencji Heraklita – rozważania na temat czasu zapisuje w formie tezy; gromadzi argumenty 	<ul style="list-style-type: none"> – objaśnia sens przestrogi kierowanych do adresata w <i>LXXII</i> – odczytuje sens przywołania sentencji Heraklita w tytule wiersza – wskazuje w tekście odwołania do barokowego <i>vani-tas</i> – uzasadnia, do jakiej koncepcji czasu nawiązuje Rymkiewicz – pisze wypowiedź argumentacyjną na temat czasu 	<ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia, który wiersz Naborowskiego był inspiracją dla Tkaczyszyn-Dyckiego – określa, z którym tekstem Naborowskiego Rymkiewicz prowadzi dialog; objaśnia, na czym polega podobieństwo refleksji o czasie w obu tekstach – w wypowiedzi argumentacyjnej zachowuje wszystkie cechy tej formy gatunkowej 	<ul style="list-style-type: none"> – w wypowiedzi argumentacyjnej odwołuje się do wielu tekstów kultury – wyjaśnia, w jakim celu współcześni twórcy odwołują się do XVII-wiecznych symboli; podaje przykłady nawiązań do stylistyki barokowej

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZEŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
12 7	Tworzenie własnego tekstu. Wypowiedź ustna	zadanie 1. Daniel Naborowski, <i>Marność</i>	<ul style="list-style-type: none"> – zapoznaje się z przykładowym planem wypowiedzi – ma świadomość, że opanowanie zasad tworzenia wypowiedzi ustnej jest przydatne w sztuce prowadzenia dyskusji – analizuje polecenie zawarte w temacie – zna zasady tworzenia wypowiedzi ustnej 	<ul style="list-style-type: none"> – potrafi przygotować na podstawie podanego przykładu własny konспект wypowiedzi ustnej – formułuje własną tezę – określa zakres i typ tekstów do wykorzystania – rozwija umiejętność argumentacji 	<ul style="list-style-type: none"> – posługuje się słownictwem pozwalającym wyrazić i uzasadnić własne zdanie – prezentuje wypowiedź na forum klasy, pamiętając o funkcji wstępu i zakończenia 	<ul style="list-style-type: none"> – formułuje opinię popartą uzasadnieniem – płynnie przechodzi od opinii (tezy) do jej uzasadnienia, bez sygnalizowania tego specjalnym sformułowaniem 	<ul style="list-style-type: none"> – z łatwością tworzy wstęp i zakończenie do wypowiedzi informacyjnych i argumentacyjnych – potrafi wskazać wiele tekstów kultury nawiązujących do zagadnienia ujętego w temacie
12 8	Miłość w wierszach Jana Andrzeja Morsztyna	wprowadzenie do lekcji 40. <i>Miłość w wierszach</i>	<ul style="list-style-type: none"> – wie, co to jest koncept – utrwała wiadomości na temat okresu warunkowego 	<ul style="list-style-type: none"> – analizuje składowe okresu warunkowego z wiersza <i>Redivivatus</i> – opisuje, w jaki 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia funkcję okresu warunkowego w wierszu <i>Redivivatus</i> – uzasadnia, jaki 	<ul style="list-style-type: none"> – rozważa, odwołując się do wiersza <i>Redivivatus</i>, w jaki sposób Morsztyn postrzega ludzkie 	<ul style="list-style-type: none"> – rozważa, odwołując się do dzieł literackich, malarskich i filmowych, czy istnieje różnica między brzy-

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZEŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
		<p><i>Jana Andrzeja Morsztyna</i></p> <p>Jan Andrzej Morsztyn, <i>Redivivatus</i>; <i>Na koszulę brudną</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje okres warunkowy w wierszu <i>Redivivatus</i> – określa osobę mówiącą i adresata jej wypowiedzi w wierszu <i>Na koszulę brudną</i> – przedstawia, czego dotyczy sytuacja liryczna w tekście – utrwała wiadomości na temat tradycji petrarkowskiej 	<p>sposób Morsztyn wyobraża sobie życie po śmierci</p> <ul style="list-style-type: none"> – wskazuje symbole i metafory w wierszu <i>Na koszulę brudną</i> – omawia, na czym polega koncept zastosowany przez autora 	<p>jest stosunek Morsztyna do reinkarnacji</p> <ul style="list-style-type: none"> – objaśnia sens symboli w wierszu <i>Na koszulę brudną</i> – interpretuje metafory – rozpoznaje, czy metafory z wiersza <i>Na koszulę brudną</i> to metonimia czy synekdochy 	<p>ciało</p> <ul style="list-style-type: none"> – zna pojęcie <i>libertynizm</i> – rozważa i uzasadnia, czy wiersz <i>Redivivatus</i> można powiązać z libertynizmem – omawia związek wiersza <i>Na koszulę brudną</i> z estetyką turpizmu – określa stosunek Morsztyna do tradycji petrarkowskiej 	<p>dotą w sztuce a brzydota w naturze</p>
12 9	Słowa wieloznaczne	wprowadzenie do lekcji 41. <i>Słowa wieloznaczne</i>	<ul style="list-style-type: none"> – wie, że słowa są podstawowymi nośnikami znaczeń – objaśnia pojęcia 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, co to znaczy, że między treścią a zakresem znaczeniowym 	<ul style="list-style-type: none"> – podaje przykłady słów wieloznacznych; objaśnia ich znaczenia 	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje, na jakim konceptie oparto wiersz Morsztyna – omawia elipsy 	<ul style="list-style-type: none"> – podaje inne niż w podręczniku przykłady poznanych zjawisk z nauki o języku

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
		Renata Grzegorzycowa, <i>Wprowadzenie do semantyki językoznawczej</i> (fr.) Jan Andrzej Morsztyn, <i>Cuda miłości. Sonet</i>	<i>treść i zakres wyrazu</i> – potrafi wskazać pojęcie nieostre – przypomina, czym są synonimia, homonimia i antonimia – wskazuje synonimy w wierszu Morsztyna – doskonali umiejętność pracy ze słownikiem języka polskiego	wyrazu zachodzi stosunek odwrotnie proporcjonalny – wyjaśnia, na czym polega wieloznaczność (polisemia) słowa – dobiera synonimy i antonimy do podanych słów – przypomina wiadomości na temat elipsy – przypomina, czym jest paradoks; dostrzega, jego związek ze zjawiskiem wieloznaczności	– wyjaśnia na przykładach różnicę między znaczeniem dosłownym a niedosłownym – wyszukuje metaforyczne znaczenia słów – przypisuje nazwom zwierząt znaczenia dotyczące określonych cech psychicznych – rozpoznaje elipsy w wierszu Morsztyna – wskazuje paradoks w wierszu Morsztyna	z wiersza Morsztyna; wskazuje, jakich elementów znaczenia brakuje; określa funkcję elipsy – uzasadnia, na czym polega sprzeczność znaczeń słów użytych przez Morsztyna w konstrukcji paradoksu	
13	Słowa	wprowadzenie	– wie, że słowa różnią	– wie, co to są eks-	– wyjaśnia, które	– podaje przykłady	– ogląda w telewizji wy-

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
0	neutralne i wartościujące	do lekcji 42. <i>Słowa neutralne i wartościujące</i> Jan Andrzej Morsztyn, <i>Niestatek</i>	<p>się między sobą także stosunkiem emocjonalnym</p> <ul style="list-style-type: none"> – zna środki, którymi można wyrażać w języku emocje i oceny – wie, że słowa można podzielić na neutralne i wartościujące – podaje trzy synonimy wyrazu <i>twarz</i>: neutralny emocjonalnie, wartościujący pozytywnie, wartościujący negatywnie 	<p>presywnizmy</p> <ul style="list-style-type: none"> – wskazuje w wierszu <i>Niestatek</i> określenia nacechowane pozytywnie i negatywnie – podaje nacechowane emocjonalnie synonimy nazw zawodów – wskazuje wśród podanych słów wyrazy wartościujące 	<p>z określeń nacechowanych pozytywnie i negatywnie z wiersza straciły swój wartościujący charakter i obecnie są emocjonalnie neutralne</p> <ul style="list-style-type: none"> – rozważa, czy ludzie kulturalni mogą używać słów wartościujących – parafrazuje wiersz Morsztyna; zastępuje dawne wyrazy słowami współczesnymi 	<p>pojedynczych słów wartościujących, synonimicznych do podanych wyrażen neutralnych</p> <ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia, czy można w języku oficjalnym postulować się nacechowanymi emocjonalnie synonimami nazw zawodów – parafrazuje wiersz Morsztyna; stosuje koncept poety 	brany serwis informacyjny; sporządza wykaz użytego słownictwa neutralnego i emocjonalnego

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
13 1	Dramat wyborów w <i>Hamlecie</i>	wprowadzenie do lekcji 43. <i>Dramat wyborów w Hamlecie</i> William Szekspir, <i>Hamlet</i> (fr.)	<ul style="list-style-type: none"> – utrwała wiadomości na temat tragedii nowożytnej – przedstawia, jaki wybór stawia Hamlet przed sobą i przed innymi ludźmi – wskazuje fragment, w którym ujawnia się opinia Hamleta o samobójstwie – gromadzi argumenty do dyskusji 	<ul style="list-style-type: none"> – objaśnia pojęcie <i>hamletyzm</i> – określa, odnosząc się do tekstu, co jest dla Hamleta nie do zniesienia w życiu – rozważa i uzasadnia, czy dylemat Hamleta można uznać za wybór tragiczny – bierze udział w klasowej dyskusji 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia, w jaki sposób Hamlet określa życie człowieka; ustala, jaką rolę odgrywają te określenia – wyjaśnia, z czego wynikają rozterki i obawy Hamleta – interpretuje zakończenie wypowiedzi Hamleta – w klasowej dyskusji przestrzega zasad etyki wypowiedzi i etykiety językowej 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, dlaczego bohater uważa wszystkich ludzi za tchórze – ustala i uzasadnia, czy dla Hamleta słowo <i>być</i> wiąże się z egzystencją, czy z działaniem; odwołuje się do całego dramatu 	<ul style="list-style-type: none"> – przygotowuje informacje na temat Gdańskiego Teatru Szekspirowskiego
13 2	Wzorzec rycerza w <i>Hamlecie</i>	wprowadzenie do lekcji 44. <i>Wzorzec</i>	<ul style="list-style-type: none"> – przypomina cechy typowe dla średnio-wiecznego wzorca 	<ul style="list-style-type: none"> – określa funkcję pytań postawionych w tekście 	<ul style="list-style-type: none"> – przedstawia, w jaki sposób Ofelia mówi o Hamlecie 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, jaki jest związek między wypowiedzią For- 	<ul style="list-style-type: none"> – interpretuje obraz <i>Hamlet polny II</i> (1977) Jerzego

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZEŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
		<i>rycerza w Hamlecie</i> William Szekspir, <i>Hamlet</i> (fr.) Stanisław Barańczak, <i>Biografioty. Appendix</i> (fr.)	rycerza – wskazuje określenia i porównania w samoocenie Hamleta – rozważa i uzasadnia, czy Hamlet jest tchórzem, czy człowiekiem o wielkiej wrażliwości; odwołuje się do wzorca rycerza – utrwala wiadomości na temat parafrazy – wskazuje kolokwializmy w wierszu Barańczaka; wyjaśnia, jaka jest ich funkcja – wie, czym są elipsy i antynomie	– wypisuje symbole z fragmentu <i>Hamleta</i> ; określa ich rolę – wie, że utwory Barańczaka to parafrazy – wskazuje elipsę, równoważnik zdania i antynomię w wierszu „ <i>Romeo i Julia</i> ”; określa funkcję antynomii – określa funkcję frazeologizmów w wierszu „ <i>Makbet</i> ”	– omawia, co jest powodem zmiany stosunku Hamleta do Ofelii – omawia funkcję środków stylistycznych w parafrazach Barańczaka – wyjaśnia, nawiązując do ilustracji z podręcznika, co sądzi o wykorzystaniu w popkulturze uznanych przez tradycję dzieł literackich	tynbrasa o Hamlecie w finale sceny a wymową całego dramatu – interpretuje utwory Barańczaka jako parafrazy dzieł Szekspira; określa funkcję tych parafraz – rozważa i uzasadnia, jaka jest wymowa wiersza „ <i>Hamlet</i> ” – rozważa i ocenia humorystyczne podejście do tradycji literackiej w parafrazach Barańczaka	Dudy-Gracza; wyjaśnia, dlaczego malarz nawiązał do <i>Hamleta</i> ; określa wpływ tego nawiązania na wymowę dzieła – wyszukuje w internecie inne współczesne nawiązania do <i>Hamleta</i>

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZEŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
			– rozpoznaje frazeologizmy				
133	Tworzenie własnego tekstu. Wypowiedź argumentacyjna	Stephen Greenblat, <i>Shakespeare. Stwarzanie świata</i>	<ul style="list-style-type: none"> – zapoznaje się z przykładowym konспекtem – analizuje polecenie zawarte w temacie – czyta tekst ze zrozumieniem – zna zasady tworzenia wypowiedzi argumentacyjnej – tworzy plan kompozycyjny wypowiedzi na zadany temat – podejmuje próbę napisania wypowiedzi argumentacyjnej 	<ul style="list-style-type: none"> – pisze wypowiedź argumentacyjną – rozpoznaje problem rozważany w tekście oraz stanowisko autora wobec tego problemu – ustosunkowuje się do rozwiązania przyjętego przez autora – odwołuje się do utworów poruszających problem rozważany w tekście – formułuje wnioski 	<ul style="list-style-type: none"> – posługuje się słownictwem pozwalającym wyrazić i uzasadnić własne zdanie – w wypowiedzi argumentacyjnej zachowuje cechy tej formy gatunkowej – rzeczowo uzasadnia swoje stanowisko wobec problemu rozważanego w tekście – zachowuje logiczną kolejność argumentów 	<ul style="list-style-type: none"> – pisze efektowny, atrakcyjny wstęp – w zakończeniu zręcznie podsumowuje rozważania 	<ul style="list-style-type: none"> – potrafi wskazać wiele tekstów kultury nawiązujących do zagadnienia ujętego w temacie

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZEŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
13 4	Błędny rycerz wśród realiów życia	wprowadzenie do lekcji 45. <i>Błędny rycerz wśród realiów życia</i> Miguel de Cervantes Saavedra, <i>Przemysłny szlachcic Don Kichote z Manczy</i> (fr. części I) miniprzewodnik: bohaterowie <i>Don Kichote'a</i>	<ul style="list-style-type: none"> – wie, jaka jest geneza utworu Cervantesa – utrwala cechy gatunkowe powieści – zna bohaterów <i>Don Kichote'a</i> – charakteryzuje główne postaci, zwracając uwagę na ich cechy charakterystyczne – wyjaśnia, dlaczego Don Kichote bierze urojenia za rzeczywistość – przypomina cechy średniowiecznego wzorca rycerza 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, jak rozumie scenę walki z wiatrakami – przytacza, jak Don Kichote tłumaczy decyzję o podjęciu walki – rozważa i uzasadnia, czy w życiu lepiej być Don Kichotem czy Sancho Pansą – uzasadnia, czy warto czytać książki, skoro ukazują świat nieprawdziwy, piękniejszy od rzeczywistego 	<ul style="list-style-type: none"> – przedstawia efekty starcia bohatera z wiatrakami; zwraca uwagę, jak Don Kichote tłumaczy przegraną – ocenia zasadność przyznania powieści piątego miejsca na liście bestsellerów wszystkich czasów w plebiscycie „Readers Digest”; uzasadnia swoje zdanie 	<ul style="list-style-type: none"> – rozważa, czy sposób ukazania Don Kichote'a to deheroizacja; odwołuje się do średniowiecznego wzorca rycerza 	<ul style="list-style-type: none"> – przygotowuje informacje na temat wizerunku Don Kichote'a w sztuce

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZEŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
13 5	Tragiczna wielkość i patetyczna śmieszność Don Kichote'a	wprowadzenie do lekcji 46. <i>Tragiczna wielkość i patetyczna śmieszność Don Kichote'a</i> Miguel de Cervantes Saavedra, <i>Przemysłny szlachcic Don Kichote z Manczy</i> (fr. części II)	<ul style="list-style-type: none"> – wie, czym charakteryzuje się popkultura – opowiada przebieg zdarzeń ukazanych w przywołanym fragmencie – wskazuje fragmenty tekstu o nacechowaniu ironicznym – pisze szkic interpretacyjny fragmentu powieści 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje i uzasadnia, z czego wynika popkulturowa popularność Don Kichote'a – omawia, w jaki sposób bohaterowie fragmentu interpretują zachowanie lwa 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia, jaką funkcję w kreowaniu postaci Don Kichote'a pełni ironia – rozważa, czy Don Kichote jest w powieści przedstawiony jako wzór postępowania, czy jako przedmiot ośmieszenia; uzasadnia swoje zdanie 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia, na czym polega maksymalizm etyczny Don Kichote'a – w szkicu interpretacyjnym zachowuje wszystkie cechy gatunkowe tej formy wypowiedzi 	<ul style="list-style-type: none"> – rozważa, w jaki sposób współczesna popkultura przekształca utrwalone w tradycji wzorce i motywy; odwołuje się do dzieł literackich, malarskich i filmowych

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZEŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
13 6	Sarmacki system wartości	wprowadzenie do lekcji 47. <i>Sarmacki system wartości</i> Jan Chryzostom Pasek, <i>Pamiętniki</i> (fr.)	<ul style="list-style-type: none"> – zna kontekst historyczny i religijny utworu – wie, czym charakteryzował się sarmacyzm – wyszukuje w tekście hiperbole – utrwała wiadomości na temat nacechowania neutralnego i emocjonalnego wyrazów – zna cechy gawędy i stylu makaronicznego – wie, czym się charakteryzuje styl rubaszny 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje cechy typowego Sarmaty, charakteryzując narratora występującego w tekście Paska – wyjaśnia, czy słowa będące określeniami Szwedów i Turków mają nacechowanie neutralne, czy emocjonalne – wskazuje cechy gawędy w narracji o zdobyciu Koldyngi – wskazuje w tekście elementy stylu makaronicznego 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia funkcję hiperbol oraz zastosowania stylu makaronicznego w tekście – porównuje akapity 3. i 4. pod względem szczegółowości relacji; wyjaśnia, z czego wynikają dysproporcje – opisuje stosunek pamiętnikarza do obcych – wskazuje przejawy rubaszności w tekście Paska; określa funkcję tych fragmentów 	<ul style="list-style-type: none"> – określa, jaki wpływ na wymowę tekstu mają budowa składniowa zdań i zaimek <i>nasi</i> – interpretuje opis odsieczy wiedeńskiej zamieszczony w tekście 	

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZEŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
13 7	Sarmata wobec Innego i nieznanego	wprowadzenie do lekcji 48. <i>Sarmata wobec Innego i nieznanego</i> Jan Chryzostom Pasek, <i>Pamiętniki</i> (fr.) infografika: klucze do kultury baroku	<ul style="list-style-type: none"> – zna okoliczności pobytu Paska w Danii – wyjaśnia, dlaczego Pasek postrzega Dunki jako „inne” – rozpoznaje środki językowe wykorzystane do opisu niezwykłej ryby – wie, kogo określa się mianem Innego – wskazuje w tekście fragmenty o charakterze humorystycznym – rozważa, jak sprawić, by inność nie stała się obcością 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje w tekście elementy stylu makaronicznego; omawia ich funkcję w utworze – omawia, do kogo / czego Pasek porównuje dziwną rybę – określa stosunek do Innego wyrażony w tekście – określa funkcję elementów humorystycznych – rozważania na temat osławiania Innego zapisuje w formie tezy; gromadzi argumenty 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, dlaczego pisarz posługuje się analogią w opisie dziwnej ryby – wyjaśnia, z czego wynika odmienne niż w poprzednich fragmentach <i>Pamiętników</i> nastawienie do Innego – pisze wypowiedź argumentacyjną na temat osławiania Innego 	<ul style="list-style-type: none"> – rozważa i uzasadnia, czy analogia to skuteczna metoda poznania – określa warunki, jakie powinny być spełnione, aby prowadzić dialog międzykulturowy – w wypowiedzi argumentacyjnej zachowuje wszystkie cechy tej formy gatunkowej 	<ul style="list-style-type: none"> – w wypowiedzi argumentacyjnej odwołuje się do wielu tekstów kultury

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZEŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
				na jej uzasadnienie			
13 8	Tworzenie własnego tekstu. Wypowiedź ustna	zadanie 2. Janusz Tazbir, <i>Spotkania z historią</i> (fr.)	<ul style="list-style-type: none"> – zapoznaje się z przykładowym planem wypowiedzi – ma świadomość, że opanowanie zasad tworzenia wypowiedzi ustnej jest przydatne w sztuce prowadzenia dyskusji – analizuje polecenie zawarte w temacie – zna zasady tworzenia wypowiedzi ustnej 	<ul style="list-style-type: none"> – potrafi przygotować na podstawie podanego przykładu własny konспект wypowiedzi ustnej – formułuje własną tezę – określa zakres i typ tekstów do wykorzystania – rozwija umiejętność argumentacji 	<ul style="list-style-type: none"> – posługuje się słownictwem pozwalającym wyrazić i uzasadnić własne zdanie – prezentuje wypowiedź na forum klasy, pamiętając o funkcji wstępu i zakończenia 	<ul style="list-style-type: none"> – formułuje opinię popartą uzasadnieniem – płynnie przechodzi od opinii (tezy) do jej uzasadnienia, bez sygnalizowania tego specjalnym sformułowaniem 	<ul style="list-style-type: none"> – z łatwością tworzy wstęp i zakończenie do wypowiedzi informacyjnych i argumentacyjnych – potrafi wskazać wiele tekstów kultury nawiązujących do zagadnienia ujętego w temacie
13 9	Analiza tekstu nieliterackiego	Janusz Tazbir, <i>Kontrreformacja w Polsce</i>	<ul style="list-style-type: none"> – doskonali umiejętność czytania ze zrozumieniem – rozwija umiejętność analizowania tekstu nieliterackiego – doskonali umiejętność wnioskowania i argumentowania 				

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
	o. Sprawdzenie umiejętności	(fr.) zadania 1.–9.	<ul style="list-style-type: none"> – rozwija umiejętność tworzenia definicji – utrwała wiadomości na temat konstrukcji sylogizmu 				
140	<i>Skąpiec</i> jako komedia charakterów	wprowadzenie do lekcji 49. <i>Skąpiec jako komedia charakterów</i> Molier, <i>Skąpiec</i> (fr.)	<ul style="list-style-type: none"> – zna kontekst historyczny i kulturowy komedii Moliera – wyjaśnia pojęcia <i>komedia</i> i <i>komizm</i> – wie, że komizm może być słowny albo sytuacyjny – wyszukuje w <i>Skąpcu</i> przykłady komizmu słownego i sytuacyjnego – charakteryzuje bohaterów <i>Skąpca</i> – omawia relacje Harpagona z dziećmi 	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia typy komizmu i odmiany komedii jako gatunku literackiego – zna historię powstania teatru Comédie-Française – wskazuje różnice między stanowiskiem Harpagona a Anzelma – zna zasady etyki wypowiedzi i etykiety językowej 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia, na czym polega komizm tytułowej postaci – charakteryzując relację Elizy z ojcem, odwołuje się do etyki wypowiedzi i etykiety językowej – interpretuje ostatnie słowa Harpagona; określa ich wpływ na wymowę dzieła 	<ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia, dlaczego <i>Skąpca</i> można nazwać komedią charakterów – rozważa i uzasadnia, czy próżność jest wadą wszystkich ludzi – wyjaśnia, czy to, co moralnie złe, zawsze jest brzydkie 	

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZEŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
14 1	Dramat pewnej wady	wprowadzenie do lekcji 50. <i>Dramat pewnej wady</i> Molier, <i>Skąpiec</i> (fr.) zadanie projektowe (album eponimów) miniprzewodnik: literatura baroku	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje argumenty, którymi Kleant uzasadnia swoją wiarygodność kredytową – wyjaśnia, na czym polega hipokryzja Harpagona – rozważa, czy można uzasadnić skąpstwo i chciwość – wie, co to są eponimy – włącza się w prace projektowe 	<ul style="list-style-type: none"> – interpretuje oskarżenia opinii publicznej na temat Harpagona – omawia, na czym polega karykaturalny charakter postaci wyłaniającej się z opowieści sąsiadów – rozumie różnicę między neologizmem a eponimem – gromadzi materiał do zadania projektowego 	<ul style="list-style-type: none"> – zna kontekst językowy wpływający na interpretację i wymowę tytułu dramatu – rozważa i uzasadnia, dlaczego Walery cytuje Sokratesa w rozmowie z Harpagonem – tworzy własne eponimy – opracowuje materiał do zadania projektowego 	<ul style="list-style-type: none"> – rozważa, czy hipokryzja jest wadą gorszą niż chciwość; uzasadnia swoje zdanie, odwołując się do dramatu Moliera i innych tekstów kultury – tworzy album eponimów 	<ul style="list-style-type: none"> – porównuje sposób przedstawienia skąpca w różnych tekstach kultury – publikuje album eponimów

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
14 2	Barok. Powtórzenie wiadomości		<ul style="list-style-type: none"> – zna ramy czasowe i cechy charakterystyczne epoki – wie, według jakiego klucza można odczytywać i interpretować kulturę baroku – porządkuje i utrwała paletę tematów literackich typowych dla epoki baroku – przypomina problematykę lektur obowiązkowych powstałych w okresie baroku – zna i rozumie barokowy światopogląd 				
14 3	Praca klasowa						
OŚWIECENIE							
14 4	Epoka rozumu	wprowadzenie do lekcji 51. <i>Epoka rozumu</i> Immanuel Kant, <i>Co to jest oświecenie</i> (fr.) miniprzewodn	<ul style="list-style-type: none"> – zna ramy czasowe epoki w Europie i w Polsce – zna kontekst historyczny i kontekst kulturowy epoki – zna oświeceniowy światopogląd i główne idee epoki – przytacza, w jaki 	<ul style="list-style-type: none"> – wie, że nazwa <i>oświecenie</i> (w odróżnieniu od nazw <i>renesans</i> i <i>barok</i>) nie odnosi się do sztuki – wie, jakie określenia przypisywano epoce oświecenia – omawia, jak Kant 	<ul style="list-style-type: none"> – różnicuje trzy nurty w sztuce: klasycyzm, sentymentalizm i rokoko – rozumie, że klasycyzm jako nurt w sztuce oświecenia stanowi kontynuację prądu z XVI i XVII w. 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia związek między słownictwem zastosowanym przez Kanta a wymową tekstu – uzasadnia, jaka jest zdaniem Kanta misja ludzi oświeconych – tworzy prezenta- 	<ul style="list-style-type: none"> – prezentuje efekty projektu na forum klasy

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
		<p>ik: wielkie idee oświecenia</p> <p>zadanie projektowe (prezentacja multimedialna o realizacji wybranej oświeceniowej idei)</p>	<p>sposób Kant definiuje oświecenie</p> <ul style="list-style-type: none"> – włącza się w prace projektowe 	<p>tłumaczy fakt, że wielu ludzi pozostaje niedojrzałymi przez całe życie</p> <ul style="list-style-type: none"> – gromadzi materiał do zadania projektowego 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, odwołując się do tekstu, co Kant uznaje za warunek oświecenia społeczeństwa, a co za warunek jego dojrzałości – opracowuje materiał do zadania projektowego 	<p>cję multimedialną o realizacji wybranej oświeceniowej idei</p>	
145	Tworzenie własnego tekstu. Wypowiedź ustna	zadanie 1. Joseph Wright of Derby, <i>Doświadczenie z pompą próżniową</i> , 1768	<ul style="list-style-type: none"> – zapoznaje się z przykładowym planem wypowiedzi – ma świadomość, że opanowanie zasad tworzenia wypowiedzi ustnej jest przydatne w sztuce 	<ul style="list-style-type: none"> – potrafi przygotować na podstawie podanego przykładu własny konспект wypowiedzi ustnej – formułuje własną tezę 	<ul style="list-style-type: none"> – posługuje się słownictwem pozwalającym wyrazić i uzasadnić własne zdanie – prezentuje wypowiedź na forum klasy, pamiętając 	<ul style="list-style-type: none"> – formułuje opinię popartą uzasadnieniem – płynnie przechodzi od opinii (tezy) do jej uzasadnienia, bez sygnalizowania tego spe- 	<ul style="list-style-type: none"> – z łatwością tworzy wstęp i zakończenie do wypowiedzi informacyjnych i argumentacyjnych – potrafi wskazać wiele tekstów kultury nawiązujących do za-

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZEŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
		Adam Naruszewicz, <i>Balon</i>	<p>prowadzenia dyskusji</p> <ul style="list-style-type: none"> – analizuje polecenie zawarte w temacie – zna zasady tworzenia wypowiedzi ustnej 	<ul style="list-style-type: none"> – określa zakres i typ tekstów do wykorzystania – rozwija umiejętność argumentacji 	o funkcji wstępu i zakończenia	czajnym sformułowaniem	gadnienia ujętego w temacie
14 6	Filozofia oświecenia	<p>wprowadzenie do lekcji 52.</p> <p><i>Filozofia oświecenia</i></p> <p>Denis Diderot, <i>Zabobon</i> (fr. <i>Wielkiej encyklopedii francuskiej</i>)</p> <p>Jean-Jacques Rousseau, <i>Postęp i</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> – zna kontekst filozoficzny tekstów – omawia, w jaki sposób Diderot charakteryzuje zabobon – rozważa, skąd bierze się wiara w zabobony – wymienia, jakie osiągnięcia oświecenia wskazuje Rousseau – odnajduje pytania 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia, co Diderot uważa za psychologiczną przyczynę powstawania zabobonów – wyjaśnia relację między zabobonem a fanatyzmem i brakiem wykształcenia – określa funkcję pytań retorycznych z tekstu Ro- 	<ul style="list-style-type: none"> – rozważa, jakie skutki dla funkcjonowania ludzkiego umysłu ma, zdaniem Diderota, wiara w zabobon – wymienia zarzuty stawiane współczesności przez Rousseau – rozważa i uzasadnia, czy cywilizacja niesie zło 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje, jakie czynniki zapewniają trwałość zabobonów w społeczeństwie – określa związek religii z zabobonem; odwołuje się do tekstu Diderota – omawia, z czego wynika rozczarowanie Rousseau 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia założenia najważniejszych idei filozoficznych epoki

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZEŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
		<i>szczęście</i> (fr.) miniprzewodnik: główne kierunki filozofii oświecenia	retoryczne w tekście Rousseau	usseau		współczesnością – zna główne kierunki filozoficzne epoki i ich twórców	
14 7	Oświeceniowy optymizm	wprowadzenie do lekcji 53. <i>Oświeceniowy optymizm</i> Wolter, <i>Kandyd, czyli Optymizm</i> (fr.)	– zna kontekst historyczny i filozoficzny <i>Kandyda</i> – wie, że <i>Kandyd</i> jest powiastką filozoficzną – przedstawia, jakie nadzieje i obawy wyrażają <i>Kandyd</i> i <i>majtek</i> w reakcji na trzęsienie ziemi – wie, co to jest sarkazm i satyra	– zna cechy gatunkowe powiastki filozoficznej – wykazuje różnice między zachowaniem <i>Kandyda</i> i <i>majtka</i> na wieść o trzęsieniu ziemi a postawą <i>Panglossa</i> – wskazuje w tekście Woltera fragmenty o charakterze	– uzasadnia, dlaczego <i>Kandyda</i> można nazwać powiastką – uzasadnia, że <i>Kandyd</i> jest utworem o zabarwieniu sarkastycznym – wskazuje w tekście wykrzyknienia; określa ich funkcję – omawia, jaki ob-	– określa, jaki stosunek do stwierdzenia „żyjemy w najlepszym z możliwych światów” wyraża Wolter w <i>Kandydzie</i> – rozważa i uzasadnia swój stosunek do teodycei; odwołuje się do poglądów filozoficznych epoki i <i>Kan-</i>	– w wypowiedzi argumentacyjnej odwołuje się do wielu tekstów kultury

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
			– rozważyć, czy satyra jest skutecznym narzędziem polemiki	– rozważyć satyrycznym – rozważania na temat satyry zapisuje w formie tezy; gromadzi argumenty na jej uzasadnienie	– raz Boga wyłania się z <i>Kandyda</i> – objaśnia pojęcie <i>teodycea</i> – pisze wypowiedź argumentacyjną na temat skuteczności satyry	– <i>dyda</i> – w wypowiedzi argumentacyjnej zachowuje wszystkie cechy tej formy gatunkowej	
14 8	Projekcja filmu <i>Rękopis znaleziony w Saragossie</i>	<i>Rękopis znaleziony w Saragossie</i> , reż. Wojciech J. Hass, 1965	– ogląda film <i>Rękopis znaleziony w Saragossie</i>				
14 9	Filmowy labirynt	wprowadzenie do lekcji 54. <i>Filmowy labirynt</i> Jan Potocki,	– dzieli się wrażeniami po obejrzeniu filmu – rozwija umiejętność streszczania fabuły	– rozróżnia kolejne opowieści w głównym opowiadaniu Avadora – rozpoznaje w filmie idee oświeceniowe	– nadaje tytuły opowieściom snutym przez Avadora – sporządza schematyczny plan opowieści	– w wypowiedzi argumentacyjnej zachowuje wszystkie cechy tej formy gatunkowej	– w wypowiedzi argumentacyjnej odwołuje się do wielu tekstów kultury

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZEŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
		<i>Rękopis znaleziony w Saragossie (fr.)</i>	<ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje i ocenia bohaterów – wymienia pojawiające się w filmie symbole – doskonalą umiejętność wskazywania środków ekspresji filmowej, wpływających na wymowę dzieła – rozważa, co w większym stopniu wpływa na ludzki los: przypadek czy konieczność 	<ul style="list-style-type: none"> niowe – omawia pochodzenie społeczne bohaterów – ocenia, jaką rolę w filmie odgrywa muzyka – rozważania na temat ludzkiego losu zapisuje w formie tezy; gromadzi argumenty na jej uzasadnienie 	<ul style="list-style-type: none"> – określa, czym różnią się poglądy geometry od przekonań kabalisty – rozważa i uzasadnia, jaki wpływ na wymowę filmu mają zdjęcia – pisze wypowiedź argumentacyjną na temat ludzkiego losu 		
150	Analiza tekstu nieliterackiego.	Jan Kott, <i>Gorzki Krasicki (fr.)</i>	<ul style="list-style-type: none"> – doskonalą umiejętność czytania ze zrozumieniem – rozwija umiejętność analizowania tekstu nieliterackiego – analizuje strukturę eseju; odczytuje zawarte w nim sensy i sposób prowadzenia wywodu – doskonalą umiejętność wnioskowania i argumentowania 				

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZEŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
	Sprawdzenie umiejętności	zadania 1.–11.	– pogłębia swoją wiedzę o Ignacym Krasickim				
151	Obyczaj sarmacki w krzywym zwierciadle	wprowadzenie do lekcji 55. <i>Obyczaj sarmacki w krzywym zwierciadle</i> Ignacy Krasicki, <i>Pijaństwo</i> (fr.) Wojciech Młynarski, <i>W Polskę idziemy</i> (fr.)	<ul style="list-style-type: none"> – zna cechy gatunkowe satyry – umie wskazać środowiska krytykowane przez Krasickiego – przypomina treść satyry <i>Żona modna</i>, omawianej w szkole podstawowej; określa jej związek z satyrą <i>Pijaństwo</i> – doskonali umiejętność charakteryzowania bohaterów – opisuje obraz Polaków ukazanych w piosence Młynar- 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje elementy obyczajowości szlacheckiej podane krytyce w satyrze Krasickiego – interpretuje puentę <i>Pijaństwa</i> – rozważa, czy pijaństwo jest wciąż aktualnym zjawiskiem społecznym; podaje sposoby walki z tym problemem – określa cechy wspólne i różne oświeceniowej sa- 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia, jaki model patriotyzmu został ośmieszony w <i>Pijaństwie</i> – wyjaśnia, jaki rodzaj dydaktyzmu reprezentuje satyra Krasickiego – omawia funkcję ironii w piosence <i>W Polskę idziemy</i> – przedstawia swoje stanowisko na temat granic satyry; odwołuje się do ilustracji satyrycznej Czeczota z podręcznika 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia związek między wymową utworu Krasickiego a programem oświecenia – porównuje piosenkę Młynarskiego z satyrą <i>Pijaństwo</i> – rozważa, w jaki sposób walczyć z wadami narodowymi Polaków 	<ul style="list-style-type: none"> – wnioski z porównania satyry Krasickiego z piosenką <i>W Polskę idziemy</i> zapisuje w formie interpretacji porównawczej; zachowuje wszystkie cechy tej formy gatunkowej

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
			skiego	tyry i piosenki <i>W Polskę idziemy</i>			
15 2	Zaakceptować władzę?	wprowadzenie do lekcji 56. <i>Zaakceptować władzę?</i> Ignacy Krasicki, <i>Do króla</i> (fr.) miniprzewodnik: publicystyka polskiego oświecenia	<ul style="list-style-type: none"> – utrwała wiadomości na temat cech gatunkowych satyry i twórczości satyrycznej Krasickiego – zna kontekst historyczny satyry <i>Do króla</i> – określa, kim jest osoba mówiąca w tekście – określa, co i kogo utwór ośmiesza – gromadzi materiały na temat: <i>Dawna literatura polska wobec powinności władzy</i> 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje zarzuty kierowane pod adresem króla – omawia, jaki obraz władzy wyłania się z satyry <i>Do króla</i> – wskazuje w tekście fragmenty o charakterze ironicznym – przypomina pojęcie <i>panegiryk</i> – pisze referat na temat: <i>Dawna literatura polska wobec powinności władzy</i> 	<ul style="list-style-type: none"> – wie, czym charakteryzuje się odwrócony panegiryk – wyjaśnia, na czym polega oświeceniowy charakter satyry Krasickiego – wyjaśnia, jakie prawdy o polskim charakterze ukazują satyry Krasickiego; odwołuje się do poznanych utworów tego autora 	<ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia, czy satyrę <i>Do króla</i> można uznać za odwrócony panegiryk – w referacie zachowuje wszystkie cechy tej formy gatunkowej; odwołuje się do kilku tekstów wskazanych autorów 	<ul style="list-style-type: none"> – zna nazwiska najważniejszych publicystów oświecenia – wzbogaca swój referat prezentacją multimedialną – wygłasza referat w klasie

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
153	Hymn młodych patriotów	wprowadzenie do lekcji 57. <i>Hymn młodych patriotów</i> Ignacy Krasicki, <i>Hymn do miłości ojczyzny</i> miniprzewodnik: instytucje polskiego oświecenia	<ul style="list-style-type: none"> – utrwała wiadomości na temat hymnu jako gatunku literackiego – doskonalą umiejętność analizy i interpretacji tekstu – wyjaśnia apostrofę „Święta miłości kochanej ojczyzny...” – porównuje obraz patriotyzmu w <i>Hymnie do miłości ojczyzny</i> i satyrze <i>Pijaństwo</i> 	<ul style="list-style-type: none"> – wyszukuje w tekście hymnu oksymorony – określa nastój hymnu – wskazuje podobieństwa i różnice między obrazem patriotyzmu w <i>Hymnie do miłości ojczyzny</i> i w <i>Pijaństwie</i> 	<ul style="list-style-type: none"> – określa funkcję oksymoronów w tekście – wskazuje w tekście symbole – formułuje wnioski z porównania obrazu patriotyzmu w hymnie i satyrze – ocenia współczesne sposoby manifestowania patriotyzmu (np. przystrajanie samochodów polską flagą) 	<ul style="list-style-type: none"> – interpretuje symbole obecne w hymnie – porównuje sposób pojmowania patriotyzmu w hymnie Krasickiego i w wybranych tekstach literatury renesansowej 	<ul style="list-style-type: none"> – wnioski z porównania obrazu patriotyzmu w hymnie i satyrze zapisuje w formie interpretacji porównawczej; zachowuje wszystkie cechy tej formy gatunkowej – zna nazwiska postaci zasłużonych dla polskiego życia społeczno-kulturalnego doby oświecenia – zna najważniejsze instytucje polskiego oświecenia
15	Stylizacja	wprowadzenie	– wie, czym są styl ję-	– omawia cechy sty-	– rozpoznaje rodzaj	– określa, jakie ce-	– pisze poemat o swo-

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
4	językowa	do lekcji 58. <i>Stylizacja językowa</i> Ignacy Krasicki, <i>Monachomachia</i> (fr.) zadanie projektowe (fragment scenariusza parodii wybranego filmu)	<p>zykowy i stylizacja</p> <ul style="list-style-type: none"> – rozróżnia style: indywidualny, typowy i użytkowy – wymienia rodzaje stylizacji – wie, co to jest styl retoryczny – dostrzega różnicę między stylem wysokim a stylem niskim – omawia, na czym polega komizm językowy w tekście – włącza się w prace projektowe 	<p>łów: indywidualnego, typowego i użytkowego</p> <ul style="list-style-type: none"> – wymienia rodzaje stylizacji ze względu na stosunek do naśladowanego wzorca (pastisz, parodia, trawestacja) – określa funkcję inwokacji we fragmencie <i>Monachomachii</i> – wskazuje w tekście środki stylistyczne, które służą ośmieszeniu bohaterów – gromadzi materiał 	<p>stylizacji zastosowanej w tekście</p> <ul style="list-style-type: none"> – wykazuje elementy podobieństwa między <i>Monachomachią</i> a <i>Iliadą</i> – wskazuje przykłady środków stylistycznych typowych dla stylu wysokiego; omawia ich funkcję w <i>Monachomachii</i> – opracowuje materiał do zadania projektowego 	<p>chy pastiszu, parodii i trawestacji występują w <i>Monachomachii</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – wykazuje, który z typów stylizacji ma największe zastosowanie w klasyfikacji utworu Krasickiego – zapisuje pierwsze cztery wersy <i>Monachomachii</i> w języku współczesnej młodzieży; nazywa ten typ stylizacji – pisze fragment scenariusza parodii filmu 	<p>jej szkole, zachowując styl <i>Monachomachii</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – nakręca film na podstawie stworzonego scenariusza

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
				do zadania projektowego			
155	Miłość idealna w sielankach Karpińskiego	wprowadzenie do lekcji 59. <i>Miłość idealna w sielankach Karpińskiego</i> Franciszek Karpiński, <i>Laura i Filon</i> (fr.); <i>Do Justyny. Tęskność na wiosnę</i>	<ul style="list-style-type: none"> – zna cechy sentymentalizmu jako prądu literackiego – rozwija umiejętność analizy i interpretacji tekstów lirycznych – określa nastrój panujący w sielankach Karpińskiego – podaje cechy miłości sentymentalnej, odwołując się do obrazu tego uczucia w sielankach Karpińskiego – omawia obrazy poetyckie w sielance 	<ul style="list-style-type: none"> – wie, że sielanka wywodzi się z literatury antycznej – wskazuje cechy sielanki w utworach Karpińskiego – określa rodzaj środków stylistycznych użytych w kreacji obrazu natury w sielance <i>Laura i Filon</i> – wypisuje z tekstów fragmenty o charakterze sentencji – wypisuje symbole z sielanki <i>Do Ju-</i> 	<ul style="list-style-type: none"> – zna dwie odmiany sentymentalizmu – omawia obraz natury w sielankach Karpińskiego, uwzględnia rolę środków stylistycznych w jego kreacji – omawia rolę pytania retorycznego i wykrzyknień w sielance <i>Do Justyny. Tęskność na wiosnę</i> – wyjaśnia, co jest sielankową arkaidią w utworze <i>Do</i> 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia funkcję sentencji w sielance <i>Laura i Filon</i> – uzasadnia, że zasadą organizującą budowę sielanki <i>Do Justyny. Tęskność na wiosnę</i> jest paralelizm kompozycyjny – pisze interpretację porównawczą sielanki <i>Laura i Filon</i> i wiersza Gałczyńskiego <i>Laura i Filon. Wersja nowa</i>; zachowuje wszystkie cechy tej for- 	<ul style="list-style-type: none"> – wykazuje popularność sielanki <i>Laura i Filon</i> w sztuce

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
			<i>Do Justyny. Tęskność na wiosnę</i>	<i>styny. Tęskność na wiosnę</i>	<i>Justyny. Tęskność na wiosnę</i>	my gatunkowej	
156	Oświeceniowe pieśni religijne	wprowadzenie do lekcji 60. <i>Oświeceniowe pieśni religijne</i> Franciszek Karpiński, <i>Pieśń o narodzeniu Pańskim</i> ; <i>Pieśń poranna</i> , <i>Pieśń wieczorna</i> infografika: główne idee oświecenia	<ul style="list-style-type: none"> – zna cechy kolędy jako gatunku literackiego – wypisuje z tekstu kolędy elementy biblijne – omawia, jaką wizję życia propagują teksty: <i>Pieśń poranna</i> i <i>Pieśń wieczorna</i> – rozważa, w jaki sposób treści religijne przekazują w swoich tekstach twórcy z różnych epok 	<ul style="list-style-type: none"> – zna genezę <i>Pieśni o narodzeniu Pańskim</i> oraz okoliczności powstania <i>Pieśni porannej</i> i <i>Pieśni wieczornej</i> – wyodrębnia w kolędzie Karpińskiego część opisową i apostrofę – rozważania na temat sposobów przekazywania treści religijnych w utworach literackich różnych epok zapisuje 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje oksymorony i antytezy w kolędzie Karpińskiego; określa wpływ tych środków na charakter utworu – omawia, jaki obraz Boga wyłania się z pieśni religijnych Karpińskiego – pisze wypowiedź argumentacyjną na temat sposobów przekazywania treści religijnych w utworach literackich róż- 	<ul style="list-style-type: none"> – rozważa i uzasadnia, jak motyw Narodzenia Pańskiego jest przetwarzany we współczesnej kulturze – rozważa, jakie są powody popularności kolęd Karpińskiego w Polsce – wyjaśnia, odwołując się do <i>Pieśni porannej</i> i <i>Pieśni wieczornej</i>, w czym osoba mówiąca w tych tek- 	<ul style="list-style-type: none"> – w wypowiedzi argumentacyjnej odwołuje się do wielu tekstów kultury – wnioski z rozważań na temat sposobów przekazywania treści religijnych w utworach literackich różnych epok zapisuje w formie interpretacji porównawczej; odwołuje się do pieśni religijnych Karpińskiego i wybranej piosenki religijnej Boba Dylana

Lp	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZEŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
				w formie tezy; gromadzi argumenty na jej uzasadnienie	nnych epok	stach doszukuje się znaków <i>sacrum</i> – w wypowiedzi argumentacyjnej zachowuje wszystkie cechy tej formy gatunkowej	
15 7	Liberalizm i patriotyzm Staszica	wprowadzenie do lekcji 61. <i>Liberalizm i patriotyzm Staszica</i> Stanisław Staszic, <i>Przestrogi dla Polski...</i> (fr.) <i>Powszechna deklaracja</i>	– określa, jakie wydarzenia przyczyniły się do powstania <i>Przestróg dla Polski</i> – zna cechy gatunkowe traktatu filozoficznego – utrwała wiadomości na temat środków retorycznych – omawia, co jest warunkiem wolności,	– omawia problematykę tekstu, zwraca uwagę na apele pojawiające się w 1. fragmencie – wskazuje środki retoryczne w przemowie do szlachty – wymienia podstawowe prawa jed-	– omawia funkcję środków retorycznych w tekście Staszica – zapisuje wywód myślowy z 2. fragmentu w postaci wynikających z siebie kolejnych twierdzeń – omawia, jaka wizja człowieka i	– omawia, na czym polega liberalna wymowa fragmentów dzieła Staszica – rozważa i uzasadnia stwierdzenie, że nie można się pozbyć ani nikogo pozbawić naturalnej godności osobowej	

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
		<i>praw człowieka</i> (fr.) zadanie projektowe (rozdział konstytucji szkoły) miniprzewodnik: motywy i idee oświecenia	sprawiedliwości i pokoju na świecie według <i>Powszechnej deklaracji praw człowieka</i> – wie, jakie są prawa człowieka – włącza się w prace projektowe	nostki zapisane w <i>Przestrodach dla Polski</i> i w <i>Powszechnej deklaracji praw człowieka</i> – wie, w czym objawia się godność człowieka – wie, czym jest liberalizm – gromadzi materiał do zadania projektowego	społeczeństwa wynika z <i>Powszechnej deklaracji praw człowieka</i> – opracowuje materiał do zadania projektowego	– tworzy rozdział konstytucji swojej szkoły, uwzględniając wolność, prawa i obowiązki wszystkich uczniów	
158	Renesans, barok i klasycyzm w sztuce	wprowadzenie do lekcji 62. <i>Renesans, barok i klasycyzm</i>	– porządkuje wiedzę na temat cech stylu renesansowego, barokowego i oświeceniowego klasycyzmu w sztuce	– wymienia cechy stylu odpowiadającego założeniom renesansu, baroku i oświeceniowego klasycyzmu	– określa cele artystów renesansu, baroku i oświeceniowego klasycyzmu – wymienia idee	– rozpoznaje przykłady malarstwa, rzeźby i architektury typowe dla poszczególnych epok	– wymienia nazwiska przedstawicieli klasycyzmu w muzyce – dostrzega różnice między klasycyzmem wiedeńskim a muzy-

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
		<i>w sztuce</i> miniprzewodnik (muzyka klasycyzmu)	ce – umie wskazać po jednym przykładzie dzieła sztuki przyporządkowanego do określonej epoki – doskonali umiejętność analizowania i interpretowania dzieła malarskiego	– dostrzega różnice i podobieństwa w malarstwie, rzeźbie i architekturze wskazanych epok – wskazuje elementy typowe dla estetyki barokowej na obrazie <i>Złożenie do grobu</i> – opisuje znaną sobie budowlę z epoki baroku (np. kościoł)	i wzory dominujące w sztuce renesansu, baroku i oświeceniowego klasycyzmu – wymienia zabytek malarstwa lub architektury renesansu ze swojego regionu; krótko charakteryzuje cechy jego stylu – charakteryzuje zabytek oświeceniowego klasycyzmu ze swojego regionu	– umie wskazać cechy stylu charakterystycznego dla epoki w konkretnych dziełach sztuki – wie, czym charakteryzował się klasycyzm wiedeński w muzyce – potrafi podać po jednym przykładzie dzieł skomponowanych przez Haydna i Mozarta	ką barokową – wymienia najważniejsza dzieła w twórczości Haydna i Mozarta

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopelniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopelniające, a także:
CZEŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
159	Oświecenie. Powtórzenie i sprawdzenie wiadomości		<ul style="list-style-type: none"> – zna ramy czasowe i cechy charakterystyczne epoki – zna najważniejsze motywy i idee typowe dla literatury oświecenia – wie, według jakiego klucza można odczytywać i interpretować kulturę epoki – przypomina problematykę lektur obowiązkowych powstałych w okresie oświecenia – zna i rozumie oświeceniowy światopogląd 				
160	Praca klasowa						

INNE USTALENIA

1. Uczeń może skorzystać z możliwości poprawienia oceny niedostatecznej otrzymanej ze sprawdzianu w ciągu tygodnia od poznania oceny.
2. Jeśli uczeń nie odda w wyznaczonym terminie pisemnej pracy domowej, nie przedstawi w wyznaczonym terminie innej formy pracy (np. referatu, prezentacji), otrzymuje ocenę niedostateczną. Oceny tej nie może poprawić. Zasada ta dotyczy także uczniów nieobecnych (wyjątkiem są uzasadnione przypadki np. choroba ucznia) tego dnia w szkole lub zwalniających się wcześniej z lekcji. Prace oddaje się na pierwszej lekcji języka polskiego w danym terminie lub o godzinie wskazanej przez nauczyciela.

3. Nie ma możliwości poprawy oceny niedostatecznej uzyskanej za inne formy sprawdzania wiedzy i umiejętności ucznia (np. za znajomość lektury).
4. Każda ocena niedostateczna może być poprawiana tylko jeden raz.
5. Wcześniej ustalone terminy prac pisemnych nie ulegają zmianie.
6. Jeśli uczeń jest nieobecny z przyczyn usprawiedliwionych na kartkówce z lektury, sprawdzianie, teście czytania ze zrozumieniem lub na pracy klasowej jego obowiązkiem jest przystąpienie do nich w terminie wyznaczonym przez nauczyciela. Ustalenie terminu zaliczania sprawdzianu ma miejsce bezpośrednio po powrocie ucznia do szkoły.
W przypadku niestawienia się ucznia w drugim terminie otrzymuje on za daną partię materiału ocenę niedostateczną, bez możliwości poprawy.
7. Uczeń, który był nieobecny na sprawdzianie, zapowiedzianym teście lub na pracy klasowej zalicza daną partię materiału w drugim terminie i nie ma już możliwości przystąpienia do poprawy.
8. Dopuszczalna jest możliwość dwukrotnego w ciągu półroczu niewykonania zadania domowego (nie dotyczy to jednak wypracowań domowych) lub nieprzygotowania się do zajęć z bieżących wiadomości (nie dotyczy to znajomości treści i przygotowania zagadnień do zadanej lektury). Obowiązkiem ucznia jest zgłoszenie tego faktu przed rozpoczęciem lekcji; informacja o braku przygotowania zostaje odnotowana w dzienniku.
9. Uczeń jest zobowiązany do noszenia podręcznika, zeszytu, lektury na lekcje. Ich brak może skutkować oceną niedostateczną.
10. Po dłuższej nieobecności uczeń ma prawo nie być oceniany przez dwie kolejne lekcje.
11. Częstkową ocenę celującą może otrzymać uczeń, który:
 - oryginalnie ujmuje temat;
 - indywidualnie prezentuje zagadnienia;
 - przedstawia dojrzałą interpretację;
 - posługuje się szczególnie bogatym słownictwem;
 - uczestniczy z sukcesem w olimpiadach przedmiotowych lub konkursach recytatorskich.

12. Niesamodzielna praca ucznia (w części lub całości) oceniana jest jako niedostateczna i nie podlega poprawie. Próby porozumiewania się w czasie trwania pracy pisemnej na lekcji, nieoddanie tej pracy w wyznaczonym czasie, mogą skutkować obniżeniem oceny o stopień.
13. Znaczenie ocen cząstkowych jest zróżnicowane. Najwyższą rangę mają oceny uzyskane za prace, co do których nie mamy wątpliwości, że są samodzielne - (za prace klasowe, sprawdziany, testy), niższą – za przygotowane w domu wypowiedzi ustne i prace pisemne oraz za kartkówki, oceny za pracę w zespołach i za zaangażowanie. Ocena semestralna i końcowa nie jest średnią arytmetyczną ocen cząstkowych.
14. Nauczyciel przechowuje prace pisemne przynajmniej do końca roku szkolnego.
15. Nieobecności nie zwalniają z odpowiedzialności bycia przygotowanym do zajęć (prócz przypadków wyraźnie uzasadnionych, usprawiedliwionych – decyduje o tym nauczyciel).
16. Zadania domowe w zeszycie nie zawsze są oceniane, ale ich brak oceniany jest oceną niedostateczną. Podobnie jak brak zeszytu, w którym miało być zadanie domowe.

Warunki poprawy oceny proponowanej przez nauczyciela

1. Nauczyciel jest zobowiązany poinformować ucznia o przewidywanej ocenie klasyfikacyjnej/półrocznej/rocznej, na co najmniej tydzień przed klasyfikacyjnym półrocznym/rocznym posiedzeniem rady pedagogicznej, a o przewidywanej ocenie niedostatecznej, na co najmniej 15 dni roboczych przed klasyfikacyjnym/półrocznym/rocznym posiedzeniem rady pedagogicznej.
2. Nieobecność ucznia na lekcji, na której podawano przewidywane oceny klasyfikacyjne półroczne/roczne nakłada na ucznia obowiązek skontaktowania się z nauczycielem w celu poznania przewidywanej oceny. Niedopełnienie tego obowiązku przez ucznia oznacza brak możliwości poprawy przewidywanej oceny z zajęć edukacyjnych.
3. Uczeń może uzyskać wyższą ocenę semestralną niż przewidywana przez nauczyciela, jeśli oceny uzyskane przez niego w trakcie półrocza nie wskazują jednoznacznie oceny półrocznej/rocznej. W takim przypadku nauczyciel określa formę i zakres poprawy. Nauczyciel może wymagać zaliczenia całości lub części materiału realizowanego w danym półroczu na wyższą ocenę. Nauczyciel wyznacza termin poprawy, jednak nie może on być późniejszy niż trzy dni przed ostateczną datą wystawienia ocen półrocznych/rocznych.

4. Aby ubiegać się o ocenę wyższą niż przewidywana, uczeń spełnia następujące warunki:

- a. uczeń skorzystał z wszystkich oferowanych przez nauczyciela form poprawy;
- b. przedstawia uzupełniony zeszyt przedmiotowy
- c. uzupełnił wszystkie zaległe prace
- d. przystąpił w terminie do wszystkich sprawdzianów przewidzianych przez nauczyciela i uzyskał z nich co najmniej taką ocenę, na jaką chce podwyższyć ocenę półroczną/roczną,
- e. ma usprawiedliwione wszystkie nieobecności na zajęciach,

UWAGA: Jeśli uczeń uzyskał na półroczną ocenę niedostateczną, ma obowiązek w drugim półroczu zaliczyć nieopanowane partie materiału po wcześniejszym uzgodnieniu z nauczycielem.

ZASADY PRZEPROWADZENIA EGZAMINU SPRAWDZAJĄCEGO

1. Ustalona przez nauczyciela roczna ocena klasyfikacyjna może być zmieniona w wyniku egzaminu sprawdzającego.

2. Uczeń może ubiegać się o egzamin sprawdzający tylko wtedy, jeżeli ustalona przez nauczyciela ocena, o której mowa w pkt. 1, jest jego zdaniem lub zdaniem jego rodziców zaniżona oraz po spełnieniu wszystkich podanych poniżej warunków.

- a. uczeń nie może mieć nieusprawiedliwionych nieobecności z przedmiotu w czasie, którego dotyczy ocenianie;
- b. minimalna frekwencja ucznia na zajęciach musi wynosić 80% w okresie od 1 września do terminu wystawienia proponowanych ocen klasyfikacyjnych (z wyjątkiem długotrwałej choroby);
- c. uczeń skorzystał z wszystkich oferowanych przez nauczyciela form poprawy;
- d. uczeń może wnioskować o podwyższenie oceny o jeden stopień w stosunku do proponowanej przez nauczyciela.

3. O egzamin sprawdzający może ubiegać się uczeń lub w jego imieniu rodzice/opiekunowie prawni w formie pisemnej zgłoszonej do dyrektora w terminie określonym w harmonogramie klasyfikacji. Uczeń ma obowiązek określić, o jaki stopień zabiega.

4. Dyrektor szkoły decyduje o dopuszczeniu ucznia do egzaminu sprawdzającego po zweryfikowaniu, czy uczeń spełnił wszystkie warunki, o których mowa w pkt. 2. oraz po konsultacji z nauczycielem przedmiotu lub wychowawcą klasy.

5. Termin egzaminu sprawdzającego wyznacza dyrektor szkoły.
6. Egzamin sprawdzający przeprowadza komisja powołana przez dyrektora szkoły, w skład której wchodzi:
 - a. dyrektor szkoły lub wicedyrektor jako przewodniczący komisji
 - b. nauczyciel języka polskiego jako egzaminator
 - c. nauczyciel prowadzący taki sam lub pokrewny przedmiot jako członek komisji.
7. W egzaminie sprawdzającym może uczestniczyć bez prawa głosu jedna z osób wymienionych poniżej:
 - a. wychowawca klasy
 - b. pedagog szkolny
 - c. doradca metodyczny
 - d. przedstawiciel Rady Rodziców
8. Nauczyciel, o którym mowa w pkt. 6 podpunkt b może być zwolniony z udziału w pracy komisji na własną prośbę lub w innych uzasadnionych przypadkach. W takim przypadku dyrektor powołuje jako osobę egzaminującą innego nauczyciela tego samego przedmiotu.
9. Egzamin sprawdzający składa się z części pisemnej i ustnej.
10. Pytania egzaminacyjne obejmujące zakres wiedzy i umiejętności z całego roku szkolnego proponuje egzaminator, a zatwierdza przewodniczący komisji w porozumieniu z członkiem komisji. Stopień trudności musi odpowiadać kryteriom ocen określonym w przedmiotowym systemie oceniania.
11. Komisja na podstawie przeprowadzonego egzaminu sprawdzającego podwyższa ocenę w przypadku pozytywnego wyniku egzaminu albo pozostawia ocenę ustaloną przez nauczyciela w przypadku wyniku negatywnego.
12. Wystawiona w wyniku egzaminu sprawdzającego jest ostateczna.
13. Uczeń, który z ważnych przyczyn losowych nie przystąpił do egzaminu sprawdzającego w wyznaczonym terminie, może przystąpić do niego w dodatkowym terminie wyznaczonym przez dyrektora szkoły.

14. Z przeprowadzonego egzaminu sporządza się protokół zawierający następujące informacje: skład osobowy komisji, termin egzaminu, treść pytań egzaminacyjnych, wynik egzaminu oraz ocenę ustaloną przez komisję.